

TRIP

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β', ΤΕΥΧΟΣ 1, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΦΩΤΑΚΗ
ΕΦΗ ΛΟΓΓΙΝΟΥ

(...υπάρχει ελπίς)

ΚΟΥΛΙΣ FAMILY

Ν.Ε.Ο. Πατρών-Αθηνών 81, Πάτρα,
Τηλ.: 2610 439888, Fax: 2610 439991

Κορίνθου & Κιλκίς, Πάτρα,
Τηλ.: 2610 426226, Fax: 2610 427618

Ιεροθέου 105Γ & Βύρωνος, Πάτρα,
Τηλ.: 2610 333527

E-mail: sk@koulisfamily.gr / www.koulisfamily.gr

TRIP

ΕΝΘΕΤΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ: Θεόδωρος Η. Λουλούδης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ/EDITOR: Σπύρος Ματθαίουπουλος

ART DIRECTOR: Μαρία Μανωλοπούλου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Ανδρομάχη Μπακοπούλου

ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ ΕΠΙ ΤΙΜΗ: Κωνσταντίνος Μάγνης

Δημήτρης Αβραμίδης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: Μιχάλης Βασιλάκης

Αφροδίτη Ταικριτζή

Ευτυχία Μεσίσκλη

Λάμπρος Αραπάκος

Γιώργος Μαρκουλάκης

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Πέτρος Ψωμάς

Θεόφιλος Χρυσικός

Λίνα Ιντζεγιάννη

Νίκος Χατζηγιάννης

Bibi Turner

FASHION EDITOR: Κατερίνα Παπαδημητρίου

ΣΚΙΤΣΑ: Μιμίκια Σπυρίδωνος

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Βασίλης Σπύρου

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ: Νίκος Ψαθογιαννάκης

Σωτήρης Δημόπουλος

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΑΤΕΛΙΕ: Παναγιώτης Κωστάκης

ΑΤΕΛΙΕ: Κωνσταντίνος Γαλανόπουλος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ: Χρήστος Μάνθος

ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ: Χρήστος Τζουραμάνης

Αιμιλία Μάρκου

Θάλεια Περλέγκα,

Ειρήνη Ψαλτάκη

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Ευάγγελος Πολίτης

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ: Αθανάσιος Κούστας

Ελλάδα
ΚΑΛΟ ΣΤΟ
ΕΣΤΙΝ ΟΝΟ

Ανδριόπουλος Α.Ε.
Μέλος του Διεθνούς
Επίσημου Εμπόριου
Μοτοσικλετών
BMW Hellas A.E.

The Ultimate
Riding Machine

ΤΩΡΑ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΟΣ.

Γιατί τώρα στην Ανδριόπουλος ΑΕ μπορείς να αποκτήσεις μια μοτοσικλέτα GS με το όφελος της απόσυρσης, κερδίζοντας την αξία του Τέλους Ταξινόμησης και των Τελών Κυκλοφορίας για 3 χρόνια, χωρίς να αποσύρεις τη μοτοσικλέτα σου.

Επιπλέον, όπως και σε όλα τα μοντέλα BMW, σου προσφέρουμε:

- Δυνατότητα Χρηματοδότησης Easy Ride με ετήσιο ονομαστικό επιτόκιο 3,3%
- 5 Χρόνια δωρεάν Οδική Βοήθεια BMW Motorrad Mobile Care
- Δυνατότητα Μικτής Ασφάλισης, Ασφάλισης Κλοπής και Προστασίας Δανείου

**ΑΠΟΚΤΗΣΕ ΣΗΜΕΡΑ ΕΩΣ ΚΑΙ 30.11.2011 ΤΗ ΜΟΤΟΣΙΚΛΕΤΑ GS
ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΗΘΕΛΕΣ ΜΕ ΑΜΕΣΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΕΡΔΟΣ ΕΩΣ €1.600.
ΣΤΗΝ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.**

Ισχύει για τα μοντέλα G 650 GS, F 650 GS, F 800 GS, R 1200 GS και R 1200 GS Adventure.

Ανδριόπουλος Α.Ε.

Ν.Ε.Ο. Πατρών - Αθηνών 129α, 26441, Πάτρα, τηλ.: 2610-425900

Ν.Ε.Ο. Πατρών - Αθηνών 196, 26441, Πάτρα, τηλ.: 2610-461444

Οι Χρηματοδοτικές και Ασφαλιστικές υπηρεσίες παρέχονται από την BMW Financial Services.

BMW Motorrad partners Castrol

11	Editorial
14	Εικόνες
22	Βαρόμετρο
24	Απόψεις
34	Διαδρομές
40	Άκουσον²
42	Ευτυχώς
44	Τάσεις
46	Μόδα
48	Πρόσωπα > Ανδρέας Λαμπρόπουλος
50	> Φιλοκτίτης
52	> Ανδριάννα Χαλκίδη
53	Μιχάλης Χατζηγιάννης (Εν Πάτραις)
54	Όλγα Μοσχόβου (Στο δρόμο)
56	Μέρα-Νύχτα > Σοφία Μπαλαλά
57	> Σωτήρης Οικονομόπουλος
58	Γεγονότα > «Πελοπόννησος» 125 χρόνια
66	> Ο «Παράδεισος» στη Θεσσαλονίκη
68	> Οι ISTAS στην Πάτρα »

join us on

facebook

κολλημένοι... με την ποιότητα!

CLASSiCO™

PATRA

Shoes and more...

Μαιζώνος 87, Πάτρα, τηλ.: 2610 277652,
www.classico.gr
www.facebook.com/classico.gr

- 70 Νέο Λιμάνι
- 80 PICK 2011
- 86 Σωτήρης Ντούβας
- 92 Νέα στέκια
- 98 Μάρκελλος Χρυσικόπουλος
- 104 Πάτρα μία πόλη off-broadway
- 112 Έφη Λογγίνου-Μαριάνθη Φωτάκη

- 120 Μόδα
- 126 Καλλιστεία: Στα παρασκήνια
- 136 Imam Baidi
- 138 Λένα Καλεντζώτη: Τι μαγειρεύει;
- 140 Εστιατόριο: Society
- 142 Το ταξίδι της Μάρις Κουρμπανά
- 144 Κοινωνικότητες
- 161 Ζώδια
- 162 Τελευταία σελίδα

PUR

ENZ

LI

DREAM

Από το 1946
Ασημακόπουλος
Interiors

www.asimakopoulos.com.gr

ΤΙΜΕΣ
ΕΚΠΛΗΞΗ!

υφάσματα επιπλώσεων - ταπετσάρειες τοίχου - κουρτίνες - ριχτάρια

Πλατεία Γεωργίου Α' 9, Πάτρα τηλ.: 2610 270.462, 2610 621.506 fax: 2610 272.029

► ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΕΩΣ ΤΗ ΜΙΑ. ΕΙΣΟΔΟΣ 6€

cocos

editorial

ΑΠΟ ΤΟ ΣΓΥΡΟ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟ

Υπάρχει ελπίς λοιπόν...

Είθισται, τα “editorial”, ειδικά, στο πρώτο τεύχος -και αυτό, είναι ένα πρώτο τεύχος- να είναι μία προσωπική αφήγηση. Λίγο εξομολογητικά, λίγο μποέμ, λίγο «πώς γεννήθηκε το περιοδικό», ιστορίες από μέσα, και λοιπά τέτοια, χαλαρά και ειλικρινή. Ίσως, και μερικές, υπαγορευμένες από αίσθημα ευγνωμοσύνης, πρωτίτως, τρυφερές κουβέντες για τα παιδιά που δούλεψαν σα σκυλιά για να κρατάμε το περιοδικό στα χέρια μας, σήμερα. Αυτή υποτίθεται, είναι η συνταγή, δεκαετίες τώρα, και δεν σκόπευα να παρεκκλίνω. Το ιστορικό βάρος των ημερών ωστόσο, έχει μάζα μαύρης τρύπας. Η βαρύτιμά της έλκει τα πάντα. Ακόμη και το φώς. Μοιραία, πιο κάτω, θα πέσω και εγώ στην παγίδα να «αναλύσω» τα χιλιοαναλυμένα... Και η ελπίδα; Που κολλάει; Εύλογο το ερώτημα. Ας εξηγηθώ. Το περιοδικό δεν είναι προσωπικό βήμα, είναι συλλογική προσπάθεια. Από το πουθενά, καμμία εικοσαριά άνθρωποι συγκρότησαν ομάδα και δούλεψαν για να ολοκληρω-

θεί αυτή η παραγωγή, όπως ακριβώς την είχαμε στο μυαλό μας. Τα τελευταία χρόνια, επαγγελματικά, χαρακτηρίστηκαν «μοναχικός λύκος». Δεν ήταν επιλογή, όμως, πάντα, κάποια συγκυρία συνεχώς ανέβαλλε για ένα «θολό αργότερα», το σκηματισμό «κρίσιμης μάζας» ανθρώπων... Όταν ο Θόδωρος πρότεινε αυτή τη συνεργασία -και τον ευχαριστούμε για την εμπιστοσύνη, με την οποία μας περιέβαλλε όλους- αρχική μου σκέψη ήταν να οργανωθεί το «master-plan» του περιοδικού, και απλά να το παραδώσω, προκειμένου να συνεχίσω την πλήρη ενασχόληση με τα της διαφήμισης, που είναι και ο κύριος κλάδος μου. Αρχισα να έρχομαι σε επαφή με υποψηφίους συνεργάτες. Ως επί το πλείστον, παιδιά γύρω στα 24-27... Αρχισα να γοπιεύομαι! ...Όχι από την τροφή που δίνει στο «εγώ» η ενασχόληση με τα media -δεν είναι πρώτη μου φορά εξάλλου, ούτε καν, η δεύτερη-, όχι από τη διοχέτευση δημιουργικότητας σε ένα γνωστό μου πεδίο, τα περιοδικά, αλλά, από την ξαφνική

επαφή με έναν κόσμο, που είχα ξεχάσει: Από το πάθος και το πείσμα των νέων ανθρώπων να κάνουν πράγματα. Κόντρα σε κάθε πιθανότητα ή καιεστημένη αντίληψη. Οι σημερινοί 27άρηδες, είναι μία άτυχη γενιά. Γεννήθηκαν και μεγάλωσαν μέσα στη φαντασίωση της φούσκας. Και ξαφνικά, τους τράβηξαν τη γη κάτω από τα πόδια. Φυσική αντίδραση, ακριβοδίκαια, θα ήταν ο κυνισμός και η ισοπέδωση. Όταν όμως, βλέπεις από κοντά τι αγώνα κάνουν για να κρατήσουν το δημιουργικό όνειρό ζωντανό, αρχίζεις να... «ντιοπάρεσαι». Συνειδητοποιείς ότι, αν τα καταφέρνουν σε αυτό το σουρεαλιστικό περιβάλλον, τότε ναι, υπάρχει ελπίδα... Παράλληλα, ξαναμοιράστηκα την αίσθηση του ανήκειν σε μία συμπαγή ομάδα με κοινές αξίες, προλαμβάνουσες, όραμα και σαφείς στόχους. Με αίσθηση αποστολής. Είμαι απόλυτα πεπεισμένος πλέον: Η δύναμη της ομάδας υπερβαίνει κατά πολύ το άθροισμα των μονάδων....Πάλι ελπίδα.

Επιβεβαίωση έρχεται και από τη θεματική του τεύχους: Και εδώ, νέοι άνθρωποι, κάνουν νέα πράγματα, κυνηγούν όνειρα, συγκροτούν ομάδες, παρουσιάζουν και καινούργιο, δημιουργούν. Είτε είναι ιδιοκτήτες καφέ, είτε, θεατρικές ομάδες. Σε πείσμα της, τάχα, «μίζερης Πάτρας», ή της «μοίρας μας της οακατεμένης»... Για να μπει πάντως και λίγο στη θέση μου, προσπαθήστε να το συνδυάσετε όλο αυτό και με μία αίσθηση ευθύνης, που έπεται της επίγνωσης από μέσα πλέον, του τι εστί η «ακριβή μας», ως μου επιτραπεί ο λυρισμός, «Πελοπόννησος». Και οι άνθρωποί της, πάνω απ' όλα. Ο οργανισμός που τολμά να φιλοξενεί σε τέτοιους καιρούς, αυτή την ακριβή και ολίγον ...«taz», έκδοση. Ελπίδα τέταρτη άρα: Άνθρωποι που βάζουν κάτω το κεφάλι και δουλεύουν 18, ουχνά και παραπάνω, ώρες την ημέρα, προκειμένου να μετουσιώσουν το όραμα σε πραγματικότητα. Που παίρνουν το ρίσκο να ξεκινήσουν σήμερα και καινούργιο, δίνοντας ευκαιρία και βήμα και σε άλλους.

Δευτέρα 24 Οκτωβρίου. Κλείνουμε αυτό, το πρώτο τεύχος. Κατά περίεργη σύμπτωση, έχω και τα γενέθλιά μου. Αν πιστεύετε στα ζώδια, τότε, το περιοδικό είναι σκορπιός με ωροσκόπιο σκορπιό.

Αλλά ως ξεκινήσουμε με κάτι πιο... μυστήριο από τα ζώδια. Σχεδόν μεταφυσικό: Με την πραγματικότητα.

Γίναμε, δυστυχώς, ή και ευτυχώς λένε μερικοί, εκτός από ρεζίλι, και καταλύτης του παγκοσμίου οικονομικού γίγνεσθαι. Εδώ, η κρίση πλέον άγγιξε τους πάντες. Χτύπησε αδιακρίτως και δυστυχώς, χωρίς καμμία αίσθηση δικαίου. Σε βρήκε, όσο δουλευταράς, ικανός και εξυπνος κι αν είσαι, όσο υγιής κι αν είναι η επιχείρησή σου. Βιομήχανος, με παραγωγική μονάδα στην οποία έχουν επενδυθεί κάμποσα εκατομύρια, μου έλεγε ότι σε σχέση με πέρυσι, έχει πώση τζίρου 70%, με τις ληξιπρόθεσμες να τον καθιστούν τελεσίδικα, μη βιώσιμο (καμιά 45αριά απολυμένοι). Και αυτός, όπως όλοι μας, ζήτησε από τον ιδιοκτήτη του σπιτιού του, γενναίο «ψαλίδι» στο νοίκι. Το πέτυχε αναίμακτα.

Σε αυτή την πρωτόγνωρη για τη γενιά μας κατάσταση λοιπόν, εντελώς απροσδόκητα, μία ξεχασμένη αξία, ανeusύρθη από το βυθώδες παρελθόν, και αρχίζει να αποκτά διάσταση ενός, σχεδόν ανακλαστικού, αμυντικού μηχανισμού της κοινωνίας: Η **αλληλεγγύη**. Η αίσθηση μίας συλλογικότητας, που εμείς, οι γύρω στα σαράντα, δεν είχαμε ζήσει ποτέ πριν. Οι παλιότεροι σε οδυνηρές εποχές οίγουρα. Εμείς όχι. Το νιώθεις, ότι βέβαια, από το ψαλίδι στα νοίκια, αλλά από τον τρόπο που σε κοιτάει ο ιδιοκτήτης όταν του το ζητάς. Αίφνης, ανακαλύπτουμε ότι δεν καθόμαστε μόνοι απέναντι από την τηλεόραση. Το έργο είναι θρίλερ, κι άλλος την ακούει περισσότερο, άλλος λιγότερο. Όμως, το βλέπουμε όλοι μαζί. Απλά, δε βρίσκουμε το τηλεκοντρόλ... Αν δεν σιτηρίζομαστε ο ένας στον άλλο, θα μας πάρει αμπάρια ο «μαμούτας» (Φρέντυ), καθώς θα κοιμόμαστε έκαστος, τον ατομικό του ύπνο. Παράλληλα, είμαστε και σαν μία Μιλανς Ντυ-

μπούα, που ξαφνικά, σε μία άλλη εκδοχή του έργου, βγαίνει από το παραλήρημα και ανικρύνει την ωμή αλήθεια. Στην αρχή μαρμαρώσαμε από το σοκ, και μετά είδαμε ότι υπάρχουν και άλλοι γύρω. Σαν την αφύπνιση στο «matrix»... Το διαπιστώνεις με την ευκολία που ο άλλος σου πίνει κουβέντα για τα χάλια του, χωρίς καμμία αιδώ πια. Ψυχοθεραπευτικά, όλοι στις παρές συζητάμε τι καρφώματα έχει φάει ο καθένας, τι ΤΕΒΕ, ΙΚΑ και πόσα τρίμηνα ΦΠΑ χρωσιτάει, τι άνοιγμα έχει στην αγορά, πόσους μήνες αντέχει ακόμη, πόσα του κόσφανε αν είναι δημόσιος κ.ο.κ. Οι γυναίκες δε, μπαίνουν και σε λειπομέρειες. Πώς με 50 ευρώ την έβγαλε η 4μελής οικογένεια μία βδομάδα, και άλλα τέτοια πολύ χειρότερα, που δε θέλω να τα γράψω, γιατί δεν υπάρχει λόγος να μαυρίζομαστε κι άλλο. Η Πάτρα πια, έχει γεμίσει «πεομένες μύτες» και ξεχαρβαλωμένες «μάσκες». Η παλιά, αγαπημένη μας ματαιοδοξία έχει πάει μακριά περίπατο, κι ελπίζω, χωρίς επιστροφή: Άνθρωποι, που κάποτε είχαν βιτρίνα εκατομμυρίων, σου λένε σήμερα με άφατη χαρά, πως βρήκαν δουλειά, πωλητές με 900 βασικό και σύμβαση ορισμένου. Ο επιθανάτιος ρόγχος του δόθεν και της ματαιοδοξίας μας, διακρίνεται πια, μόνο σε κάποιους ξεχασμένους. Που ζούνε ακόμη μπροστά από το μπουντουάρ της Μιλανς, που λέγαμε προηγουμένως. Μέσα στο φάντασμα του πεθαμένου ονείρου του «lifestyle jet-set» της Πάτρας. (Που ούτε jet ούτε set είχε ποτέ, ούτως ή άλλως...)

Η κρίση λοιπόν κρίνει. Και υπό το πρίσμα που περιγράφεται, είναι ικανή να δημιουργεί και ελπίδες... Σίγουρα πάντως, για όλους, παράγει μία νέα πραγματικότητα από γαλβανισμένα συντρίμια, που ενώνονται οίγα-οίγα σαν τους «transformers»...

Συνεκτική δύναμη είναι η ενουναίσθηση, η εμπεδωμένη πεποίθηση ότι ανήκουμε σε αδιάρρηκτο σύνολο, και εν τέλει, η αλληλεγγύη. Για κάποιους δε, και ο «αγώνας». Αυτή η νέα συλλογικότητα είναι η τεραύσια αποστολή που θα έπρεπε έχει ο καθένας μας σήμερα. Να στηρίζουμε, πάση θυσία, τον άλλο. Σαν τους πρωτοχριστιανούς του 50-80 μ.Χ...

Αυτή καιά τη γνώμη μου, είναι και μία από τις σπουδαιότερες νέες αφηγήσεις και θεμελιώδης ιστορική αναγκαιότητα της εποχής. Αφηγήσεις, ως γνωστόν, παράγει η διανόηση και η πολιτική (...). Εν τη απουσία όμως, αυτή ήρθε από από το «net community» και τα οπαράγματα μίας κοινωνίας που, πλέον, δεν περιμένει κανέναν «μεσοσία» πια...

Ας επαναπροοριόσουμε λοιπόν, καταρχήν τους εαυτούς μας, υπό τις νέες επιταγές μίας νέας εποχής.

Έρχεται. Τελεία. Ούτε καν αποσιωπητικά. Πώς ακριβώς θα είναι, κι αν ο τοκετός θα πονέσει, μη με ρωτήσετε. Ο Μαρκουλάκης λέει, ότι αν θέλουμε να αλλάξουμε, θα είναι χωρίς επικληρίδιο...

Εγώ πάντως, επίζω. **Τ**

“Η Πάτρα πια, έχει γεμίσει «πεομένες μύτες» και ξεχαρβαλωμένες «μάσκες». Η παλιά, αγαπημένη μας ματαιοδοξία έχει πάει μακριά περίπατο, κι ελπίζω, χωρίς επιστροφή...”

ΣΑΣ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΔΩΡΑ ΙΣΗΣ ΑΞΙΑΣ
ΜΕ ΚΑΘΕ ΑΓΟΡΑ ΣΑΣ
Κάνουμε απλά αυτό που πρέπει

new collection AUTUMN-WINTER 2011-2012

www.dur.gr

► **ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΟ 8/10/2011**

Οι κορυφαίοι «παρκουρίστες» του κόσμου κατέκλυσαν το κυκλαδίτικο νησί, για ένα τουρνουά σε μια απόλυτα φυσική πίστα, την οποία και χαρακτήρισαν «παράδεισο του parkour». Οι Πατρινές εταιρίες «View Productions» και «Uin Live Broadcasting», επελέχθησαν από τη διοργανώτρια, αυστριακή «Red Bull», προκειμένου να αναλάβουν το «live streaming» του αγώνα (τηλεσκοπνοθεσία: Χ. Ορτέντζιο). Με απλά ελληνικά: Όσο αυτοί έκαναν άλματα από ταράτσα σε ταράτσα, χιλιάδες κόσμου απ' όλο τον πλανήτη, τους παρακολουθούσαν στον υπολογιστή τους.

► «ΝΟΤΙΟΣ ΛΙΜΗΝ», ΤΕΤΑΡΤΗ 12/10/2011
Α.Ε.Π. (Αγνώστου Εθνικότητας Περιηγητής),
κατά το μάλλον ή κατά το ήπion, το απολύτως
ζητούμενο. Χαλαρώνουν με ολίγη από
Μεσογειακό ήλιο και «Badminton» στην
αποβάθρα, προτού «και το πλοίο φύγει» δια την
Εσπερίαν...
«Fifteen-love, darting!»

► **ΚΟΡΙΝΘΟΣ. ΔΕΥΤΕΡΑ 17/10/2011:**

Το αυτοκίνητο της «GOOGLE maps», λίγο μετά
αφότου έχει «γαζώσει» τον Προαστιακό, και λίγο
πριν βγει στην «Ολυμπία Οδό» προς άγνωστον
-προς τα μέρη μας πάντως- κατεύθυνσιν και
άγρην ψηφιακών τοπίων για το «μη τόπο» του
διαδικτύου...

► **ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΔΕΥΤΕΡΑ 24/10/2011**

Πέντε λεπτά, αφότου έχει αποχωρήσει η μείζων και όχι μόνο, αντιπολίτευση, κάτοικοι της Ξερόλακκας γεμίζουν την αίθουσα και τις κενές καρέκλες. Οι «τρυφερότητες» θα ξεκινήσουν εντός ολίγου. Και μάλιστα, γαλλιστί. Περισσότερα, στα πρακτικά...

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ more

KOPINΘΟΥ 200 KOPINΘΟΥ 267 **NEO!** www.mihailidisshoes.com

► «ΠΟΛΥΕΔΡΟ», ΔΕΥΤΕΡΑ 26/9/2011

Ο Νίκος Χριστοδουλάκης, λίγο πριν την παρουσίαση του βιβλίου του «**Σώζεται ο Τιτανικός**» (εκδ. ΠΟΛΙΣ). Εδώ, με τον Δημήτρη Ψαλτόπουλο (αν. Καθηγητή, Πρόεδρο τμ. Οικονομικών Επιστημών Παν/μίου Πατρών), που, ελάχιστα λεπτά αργότερα, θα προλόγιζε σε ένα κοινό, τουλάχιστον, ευλαβικό. Μία βραδιά, προφητική, αν αναλογιστεί κανείς τα όσα συμβαίνουν σήμερα...

Black (Μαύρο Δάσος) Forest

Σενάριο - Σκηνοθεσία
Emiliano

Πρωταγωνιστούν
Αγριοκέρασο

Συμμετέχουν
Παντεσπάνι
Κρέμα Σεράνο
Σιρόπι Αμαρένα
Σαντυγί

Guest star
Λεπτές κρούστες σοκολάτας

(1) ΜΕΤΑ-ΦΟΥΡΑΣ

Ένα χρόνο μετά τη νίκη Δημαρά στις εκλογές, ο πιο ευτυχισμένος Πατρινός είναι ο Ανδρέας Φούρας. Το περιμένατε; Πιθανώς δεν το περίμενε ούτε ο ίδιος. Πίνει τον καφέ του αμέριμνος και συνεχώς μελετά «τι θα κάνει στη συνέχεια». Πάει να φύγει όλο το 2011 έτσι, αλλά υπάρχει ωραιότερος τρόπος να περνάς την ώρα σου από το να αναλογίζεσαι τι θα κάνεις «μετά»;

(3) ΘΕΙΑ ΛΕΝΑ

Αυτό που ήταν το πιο απρόβλεπτο από όλα, ήταν το ζήτημα της σύγκρουσης με τη Λένα Καλεντζώτη. Το απρόβλεπτο δεν ήταν η σύγκρουση, αλλά το ότι άργησε να γίνει. Τους πήρε 10 ολόκληρους μήνες. Ποιος το περίμενε;

(2) ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΔΗΜΑΡΑ

Ενδιαμέσως, Δημαράς στο δημαρχείο. Εξελέγη με σημαία την επίλυση του προβλήματος με τα σκουπίδια. Το να τα καταφέρει ήταν δύσκολο. Το να είναι σήμερα η κατάσταση χειρότερη από πριν, ήταν πολύ δυσκολότερο. Αλλά δεν μπορείς και να το επικαλεστείς ακριβώς σαν επιτυχία.

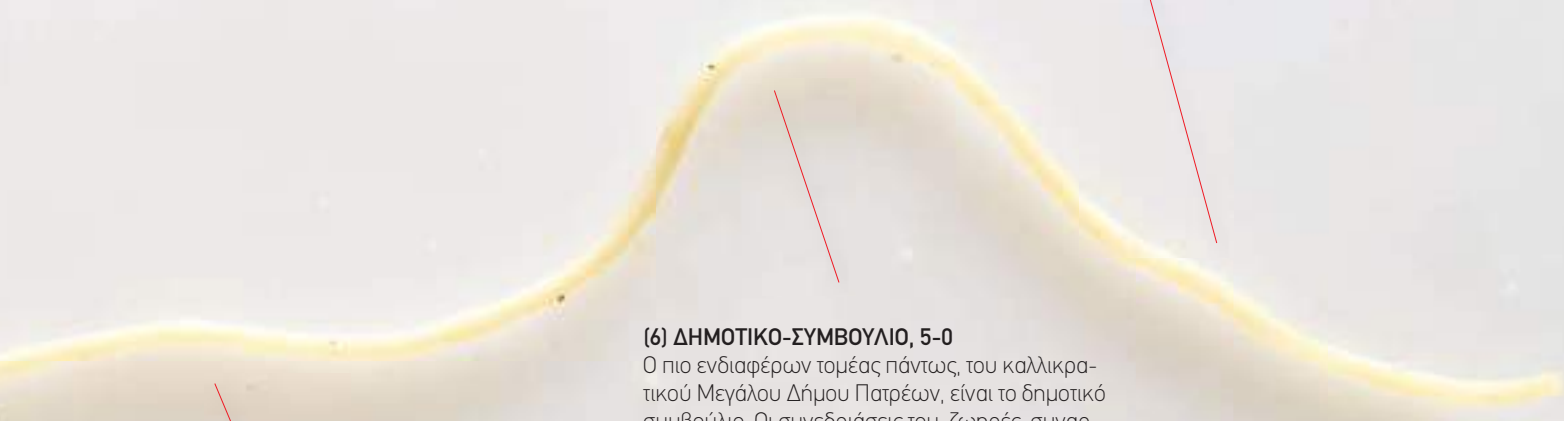
(4) ΜΑΣ ΠΙΑΝΕΙ ΚΡΙΣΗ

Στο μεταξύ, η Κρίση έχει θεριέψει και έχει αποσπάσει την προσοχή των Πατρινών. Αν σταματήσεις κάποιον, τον σημαδέψεις με όπλο και τον ρωτήσεις: «Λέγε, τι έργο έχει κάνει μέχρι σήμερα η νέα δημοτική αρχή, αλλιώς πυροβολώ», δε θα μπορέσει να σου πει ούτε ένα έργο. Ούτε καν, ότι απομακρύνθηκαν από την Αγίου Ανδρέου οι κορόνες.

(7) ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ

Η αλήθεια είναι ότι η Κρίση δεν επιτρέπει στη δημοτική αρχή να κάνει πράξη από το πρόγραμμά της ούτε το εξώφυλλο. Διαμαρτυρόμενος ο Δήμαρχος και συμπαραστεκόμενος στους δημότες που υποφέρουν από τα μέτρα, έκλεισε το δημαρχείο για μια μέρα. Η οποία θα μπορούσε να πάρει τον τίτλο «Μέρα χωρίς Σαρδελιάνο», κάτι που δε θα στενοχωρούσε διόλου τους επικριτές των ενεργειών του Δημάρχου.

(6) ΔΗΜΟΤΙΚΟ-ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, 5-0

Ο πιο ενδιαφέρων τομέας πάντως, του καλλικρατικού Μεγάλου Δήμου Πατρέων, είναι το δημοτικό συμβούλιο. Οι συνεδριάσεις του, ζωντανές, συναρπαστικές, έχουν κάτι από γήπεδο, με την εξαίρεση ότι το «τι σφυράς ρε караγκιόζη» δε θα το ακούσεις, καθώς, δεν υπάρχει διαιτητής.

(5) ΤΑ-ΜΕΙΟΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Παραβλέπει ο acháristos κόσμος ότι συστήθηκε και «Ταμείο Αλληλεγγύης» για τους ασθενέστερους πολίτες. Το πρόβλημα είναι ότι ενώ υπάρχουν πάρα πολλοί που κάνουν να παίρνουν από το ταμείο αυτό, δεν υπάρχει κανείς για να δώσει. Τα βλέπει η αντιπολίτευση όλα αυτά, βέβαια, αλλά μας κρατάει μούτρα που δεν την ψηφίσαμε, γι' αυτό και δε διαμαρτύρεται.

(8) ΚΑΡΑ-ΧΕΙΜΑΡΟΣ

Όσοι δε, χαρακτηρίζαν ως πολύ επιθετικό τον Κ. Πελετίδη, σταμάτησαν μόλις είδαν τι είναι σε θέση να κάνει στο Περιφερειακό συμβούλιο ο Ν. Καραθανασόπουλος. Χείμαρρος Κηφισός, Ιλυσσός, Περισσός, όλα μαζί.

Ο Βενιζέλος λέει ότι θα επιστρέψουμε στο 2004 [...π.Χ.]. [«Ο προφήτης Ιεζεκιήλ», ξυλότυπο του Gustav Doré (1832-1883)].

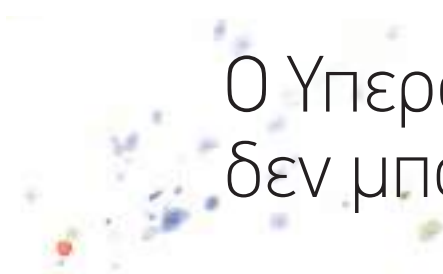
Η διαφορά...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΜΑΓΝΗ

Αιτές οι γραμμές γράφονται μέσα στον Οκτώβριο. Τις συνοδεύει μια αμφιβολία: Θα υπάρχει η χώρα το Νοέμβριο όταν θα δημοσιευθούν; Τα ερωτήματα αυτά έχουν πάψει να είναι καν αρμοδιότητα πολιτικών, οικονομολόγων ή τραπεζιτών: Είναι αρμοδιότητα προφητών. Αλλά ούτε και αυτοί συμπίπτουν στις προγνώσεις τους. Καταφέραμε το «αισιόδοξο σενάριο» να έχει την εξής μορφή: Προχωράμε και βλέπουμε. Όσο ο καιρός περνάει, πιθανώς και να μειράει υπέρ μας ο χρόνος. Με την έννοια ότι μένουμε (κάπως) όρθιοι και λογικά ίσως και να είμαστε ακόμα πιο κοντά στην εύκρατη ζώνη. Πόσο απέχει η ζώνη αυτή από το αξιοθρήνητο «σήμερα»; Αυτό, κατά μείζονα λόγο, δεν εξαρτάται από εμάς. Τα μεγέθη μας ξεπερνάνε. Κατά ελάσσονα όμως, και όχι αμελητέο, εξαρτάται και από μας. Από τις πρωτοβουλίες που καθένας μας παίρνει προκειμένου να απα- ντήσσει στην Κρίση, σε ότι τον αφορά, ή έστω,

προκειμένου να ελιχθεί, ώστε να τον πάρουν όσο γίνεται λιγότερα οκάγια. Μπορούμε να χωριστούμε σε δύο κατηγορίες: Σ' αυτούς που πιάνουν σιασίδι στο καφέ και σιχυρίζουν την τρόικα, την κυβέρνηση, τους πολιτικούς, το σύστημα, τους κερδοσκόπους, τη Μέρκελ και όλους τους υπο-Μέρκελ της ευρωηγεσίας. Και δικίο θα έχουμε. Αλλά δεν είμαστε σε εποχή που έχει νόημα να έχεις δικίο, με το δικίο δεν μπορείς να πληρώσεις το νοίκι σου, ούτε το φροντιστήριο των παιδιών. Η δεύτερη κατηγορία προτείνει κάμ πιο χρήσιμο. Την ενεργοποίηση των ανακλαστικών μας, ώστε να μετατοπιστούμε προς δράσεις και τομείς που φαίνεται να αποτελούν καταλληλότερα οχήματα για να οδηγηθεί κανείς σε ένα καλύτερο μέλλον. Κρίσεις η χώρα πέρασε πολλές. Σε όλες τις περιπτώσεις, συχνά ματωμένη και απορφανισμένη, μπόρεσε να γυρίσει σελίδα. Η διαφορά, όμως, που πρέπει να μας διδάσκει, είναι

ότι σε κάθε ξεχωριστή περίπτωση, τα πράγματα δεν ήταν πλέον ίδια με πριν. Άνθρωποι, ιδέες, δουλειές, τάσεις, φαινόμενα, μετά από πολέμους, καταστροφές, κραχ και άλλες συμφορές, κάθε φορά ήταν αλλαγμένα. Όποιος, επομένως, ευελπιστεί ότι η Κρίση θα περάσει και η κατάσταση του θα είναι σχεδόν ίδια με πριν, δεν έχει καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει. Αλλάζουμε. Το κακό είναι ότι ταυτοχρόνως βουλιάζουμε κιόλας. Όποιου του μέλλει να πνιγεί, ποτέ του δεν πεθαίνει, έλεγε το ρητό. Τίως χρειαζόταν η χώρα αυτή έναν πνιγμό για να αποφασίσει να δει τον αληθινό εαυτό της στον καθρέφτη. Διαπιστώνοντας πως όταν δεν ξεκινάς τη δίαιτα την κατάλληλη στιγμή, κάποια στιγμή θα σε αναλάβει χειρουργός ανή για διαιτολόγο. **Τ**

Ο Υπερσιβηρικός δεν μπορεί να περιμένει άλλο...

ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΗΤΡΗ Σ. ΑΒΡΑΜΙΔΗ

Τώρα που το ξανασκέφτομαι είναι παράξενη η σχέση μου με τα περιοδικά. Ναι μεν από εκεί ξεκίνησα (15^{νη} μέρος Πολίτης) και πάντα θα μνημονεύω το αυστηρό πολιτικό και δημοσιογραφικό του ήθος, αλλά μετά πλάκωσαν τα περιοδικά «life-style» που ποιέ δε μου ταίριαζαν με όλη εκείνη την αποθέωση του καταναλωτισμού, της γκλαμουριάς, των πιπινιών, της Μυκόνου και του δήθεν, χώρια εκείνα τα αιέλειωτα αφιερώματα στο ποσοκολλητό. Είχαν βέβαια κι ένα καλό, εκείνα τα life-style έντυπα. Μας έδωσαν ένα γενναίο φρεσκάρισμα στις ανυλήψεις για το πώς στήνεται ένα περιοδικό, εννοώ το εικαστικό τους μέρος, ενώ επίσης, μας πήγαν σε τοπία που η παραδοσιακή δημοσιογραφία και εφημεριδογραφία, δεν τα πλησίαζαν. Τέλος πάντων, ρόδα είναι και γυρίζει, εκείνος ο κύκλος έκλεισε και καθώς βαδίζουμε για σκληρή λιτότητα αορίστου χρόνου, τι μπορεί

να κάνει ένα περιοδικό εδώ στην Πάτρα; Πραγματικά δεν έχω ιδέα, ή μάλλον, διαθέτω μοναχά κάτι αόριστες υποψίες. Μπορεί άραγε να μιλήσει για το συλλογικό αίσθημα μιας πόλης, είτε αυτό παίρνει τη μορφή της συλλογικής κατάθλιψης, είτε της προσπάθειας για την υπέρβαση; Μπορεί μήπως να εντοπίσει, καταγράψει ή ακόμα και να επινοήσει ένα μύθο για την πόλη; Μπορεί να γίνει τόπος συνάντησης όσων συνήθως σιωπούν επειδή ακριβώς κάποιος έχουν να πουν; «Μέσα μου έχω πράγμα ζορισμένο και βουβό/θέλω να χορεύω και να κάνω εμετό», τραγούδησε πριν κάποιες χρονιές ο 67χρονος σήμερα, Διονύσης Σαββόπουλος. Αυτό το «ζορισμένο και βουβό» θα ήθελα να δω στο Trip που, καλό είναι να το μεταφράσουμε σε όλες του τις σημασίες, γιατί εκτός από ταξίδι κι εκδρομή πάει να πει και σπαρα-

βοπάτημα, και σκουιντούφλημα και τρικλοποδιά, δηλαδή, όλα τα ωραία πράγματα σ' αυτή τη ζωή.

Να το λοιπόν.

Ένα περιοδικό που ταξιδεύει και που εκδράμει αλλά και που παραπαιάει και σκουιντούφλάει στους ρυθμούς της κοινωνίας που το περιβάλλει και του κόσμου που το περικλείει εντός του.

Εγώ πάντως, θα συνεχίσω να ονειρεύομαι ένα ταξίδι με τον υπερσιβηρικό σιδηρόδρομο και συνάμα συνεχίζω να διαβάζω την «Πρόζα του υπερσιβηρικού» του Μλαιζ Σαντράρ:

«Κι ήταν αυτές οι τελευταίες αναμνήσεις της τελευταίας μέρας

Του ύσιαιου ταξιδιού

Και της θάλασσας...» **Τ**

MANUEL CANOAS BOUSSAC CAMENGO

DESIGNERS GUILD RALPH LAUREN

Jane Churchill CASAMANCE

Νατάσα Βουτυρά-Οικονόμου

ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Πατρέως 25, τηλ. 2610 272348, n.voutira@hotmail.com

Πάτρα, πόλη πολυαγαπημένη

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ ΨΩΜΑ

Πάτρα, παραλιακή πόλη, πρωτεύουσα Πελοποννήσου, πρώην πανευρωπαϊκή Πολιτιστική Πρωτεύουσα. Πόλη παραδόσεων, πόλη πολιτών, πόλη πολιτισμού. Παρελθόν, παρόν, προοπτική. Πάντα παιδευόταν, πάντα προβληματιζόταν, πάντα παρήγαγε, πάντα προχωρούσε. Πόλη που περιλαμβάνει πολλά, πόλη που πλούτισαν περάσματα πολλών, πόλη πάθους, πόλη πλήθους. Πολλές πόλεις παρέα. Πράγματι πληθυντικός: Πάτραι! Πολυκατοικίες, παραθυρόφυλλα, παγκάκια. Περαιτικοί, περιπατιές, ποτάμια παιδιών που προχωρούν προς πολλές πλευρές. Πέντε πλατείες! Περισιτρία, παπιούδες πιτορικάδες. Παντιού περίπερα που πουλάνε πατατάκια, περιοδικά, «Γελοπόννησο». Πλοιάρια πηγαίνονται. Ποντοπόρα πλοία που πάνε, πλοία που πλησιάζουν, που προσαράζουν. Περαιτικοί πολλοί, πολυεθνικοί. Πόσα πρόσωπα, πόλη, περάσανε; Πρόσφεραν, πήραν, πρόσθεσαν. Περίοδοι πολλές, περίοδοι περίεργες. Πρόσωπα πολυθρύλητα: Πατράς πρώτα, πρόγονος προγενέστερος πάντων. Πρωτόκλητος -πρωτοχριστιανιάκη περίοδος- που πόνεσε πολύ πεθαίνοντας περιπαθώς. Παλαιών Πατρών, παπιάς πολύφημος. Παλαμιάς, ποιητής. Πάμπολλοι πολιτικοί -ποικίλων περιόδων, ποικίλων πεποιθήσεων- που πέτυχαν πρωιές: Πολιτευτές

πρώτα, Πρωθυπουργοί, Πρόεδροι. Πρόσοφατα πάλι -πρόπεροι- προέκυψε... Πατρινός πρωθυπουργός! Παράλληλα πολλοί περίφημοι πολίτες, πλήθος προσωπικοτήτων. Παλιότερα, πολλά πλοία παίρνανε πατρινούς που πήγαιναν ποιοτικά πατρινά προϊόντα παντιού: Πριμαρόλια! Παλιά, παραδοσιακές πίστες πλημμύριζαν, πιάτα πετάγονταν, ποιά, πενιές, παραγγελιές: Παριζιάνα! Πασατέμπιος, περικοκλάδες, πάνινα παπούτσια, παντελονάκια, πουκάμια, πανοέλνιος: Πρώτες προβολές! Πτυχές πατρινού παρελθόντος. Πατρινή πρωτιά: Παιχνίδι, παγκόσμια πρωτότυπο, που παίζουν πληρώματα. Προπομπός. Προτελευταίο. Πέμπτη. Παρασκευή, παραμονή παντιού: Πλατεία, παραδοσιακό πατάρι, Παντιμίμα! Παρέες παίζουν, πλήθη παρακολουθούν, παλαμάκια περίσοια πέρα πέρα. Πολυκοομία! Παλιάτσοι που πορεύονται, παρελάσεις πλουμιστές. Παρέλαση ποδαράτη, παρέλαση πρωινή. Πλήθη παρελύνοντα, περιχαρή. Πυροτεχνήματα! Πάει... Πόσα πολλά, Πάτρα, περικλείεις; Πόσες προτάσεις περίπατου, περιήγησης, περιδιάβασης: Πλατεία πλακοστρωμένη, πληθωρική, πρώτης προτίμησης. Πεζόδρομοι πλατιοί. Πάνω πάνω πλατύσκαλα πολλά. Πεζοδρόμια προφυλαγμένα. Πανιάνασσα πανέμορφη, παρού πληγωμένη. Πιο πέρα, πλησίον πελώριας πλατείας, πράσινος περίβολος περιβάλλει πέτρινη προτομή ποιητή.

Παρακεί προβάλλει πιο προσηνής πλευρά Πάτρας: Πάνω Πόλη. Παντοκράτορας, περάσματα, παλαιο-κλασικά! Πιο πάνω πευκόφυτη περιοχή που παλιότερα -πάνε πολλές πενταετίες πια, πρωτάκια, πλυμένες ποδιές- πηγαίναμε περίπατους. Παραξω... Περιμετρική. Πάμπολλες προτάσεις περιφερειακά: Παραλίες Πατράϊκού, Παναχαϊκό, πλ.α.ζ. Πανεπιστημιούπολη, πορθμείο. Πλουσιότατη περιοχή! Πάτρα. Πόλη παράξενη, περιπετειώδης, πολύπλευρη, πολυσυλλεκτική. Πόλη παραδόσεων. Πολυπολιτισμικού πλήθους πόλη, πρωτίστως πόλη παιδιών. Παιδιών που παίζουν παντιού, που... πηλαλάνε προς ποικίλους προσανατολισμούς, που πότε-πότε παρασύρονται, πότε-πότε πειθαρχούν, που πειραμαίζονται, που πιστεύουν, που πορεύονται. Πότε προοδευτικά, πότε παραδοσιακά, πάντως πορεύονται! Πάτρα, πόλη, πολυαγαπημένη...

Παρεμπιπτόντως: Πρωί Πέμπτης, προφανώς πήρατε «Γελοπόννησο» που περιείχε περιοδικό. Περιοδικό παλιό, πευχημένο, που πρωιοτυπεί πάλι παρουσιάζοντας πρωτοποριακό προφίλ. Παρακάμπουμε πανεύκολες παγίδες παρούσης περιόδου περί πώχευσης, πίκρας, πόνου, παντιού, πεισιμισμού, πηγαίνοντας παρακάτω. Παράδειγμα πρώτο: Πείσμα. Πείσμα πατρινό! Πάμε! **Τ**

οφθαλμος®

Το κύρος του ονόματος

Νίκος Μιχ. Σταυρόπουλος

οπτικά φακoi επαφής ακουστικά βαρηκοΐας

Ράγα Φεραίου 99, Πάτρα • Τηλ.: 2610 24.02.63 • e-mail: patra@ofthalmos.gr

w w w . o f t h a l m o s . g r

Ποιητική Αδεία Οδήγησης...

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟΦΙΛΟ ΧΡΥΣΙΚΟ

Τρέξεις να προλάβεις... Αφουγκράζεσαι τους ρυθμούς της πόλης -ΣΤΟΠ. Εμπόδιο. Λάθος. Η πόλη δεν έχει ρυθμό. Η πόλη αντανakλά το ρυθμό καθενός από μας- και όλων μαζί. Συνειπώς... Η πόλη έχει αρρυθμία. Πάμε πάλι. Νεκρό, συμπλέκτης, πλώτη, εκκίνηση. Τρέξεις να προλάβεις... Αφουγκράζεσαι το ρυθμό σου, καθώς χάνεται μέσα στην αρρυθμία της πανικόβλητης πόλης. Όλα τρέχουν -ζωή στην ταχεία λωρίδα. Σε προσπερνάνε, σε ακολουθούν, σε ξεπερνούν συμπολίτες και γεγονότα, παρασυρμένα, όλα μαζί στην ανεμοθύελλα των καιρών, με έναν καιρό άσπιο, περίεργο, απριλιάτικο, σκέφτεσαι ενουκτωδώς "April is the cruelest month"¹. Κάποιος που σε προσπερνάει εκνευρισμένος φωνάζει, «η ποίηση μας έλειπε». Και εσύ ανταπαντάς «η ποίηση είναι το καταφύγιο που φθονούμε»², αλλά με τόση ενδοσκοπηση θα χτυπήσεις κάποιο τριπλοπαρκκαρισμένο όχημα ή κάποιον απελευθερωμένο κάδο απορριμάτων -απελευθερωμένο

από περιορισμό θέσης, καθώς κινείται στον χωροχρόνο, απελευθερωμένο από σκουπίδια ενίοτε. Επαναφέρεις -το υμνόνι, τους συνειρμούς, τις ισορροπίες. Δύσκολο αυτό το τελευταίο, γιατί νομίζουμε πως η ισορροπία είναι «στη μέση», αντί για το «σημείο ηρεμίας», που συνήθως δεν είναι στη μέση (δοκιμάστε να ηρεμήσετε στη μέση δύο αντιμαχόμενων στρατοπέδων -ή στη μέση ενός δρόμου διπλής κατεύθυνσης). Φευγαλέα ματιά στον καθρέφτη. Το είδωλό σου είναι η αντανάκλασή σου. Σου επιστρέφει σχεδόν όσα δίνεις. Τα είδωλά μας, μας προσφέρουν λιγότερα από όσα τους δίνουμε εμείς. Κανόνas της οπικής. Ενίοτε, κανόνas ζωής. Καμία φορά όμως, σώζουν ζωές. Προσοχή στις νεκρές γωνίες. Προσοχή στις έντεχνες αποσιωπήσεις. Περνάς από το λιμάνι -ποιο από όλα; Το ιστορικό, το τρέχον ή το επερχόμενο; Όλα και τίποτα. Η θάλασσα με τις παλιές πλάζ και παραλίες που πήγαιναν για μπάνιο οι παιρινοί, μοιάζει κουρασμένη. Αντανakλά την κούραση

όλων όσων τρέχουν -και την άπνοια όσων αιωρούνται. Υπάρχουν και αυτοί. Στη θεωρία μηχανών, το λέμε «λειτουργία εν κενώ». Βάλε νεκρό και πίατα τέρμα γκάζι. Ιδού.

Και συχνά πυκνά, μία απότομη, αναπάντεχη αλλαγή κατεύθυνσης, γιατί «γίνονται έργα», γιατί έφτασες σε αδιέξοδο, γιατί έφτασες στο τέλος -κάποιας οδού που επέλεξες. Προσπερνώντας το εμπόδιο, με όλη σου τη δύναμη, δημιουργείς ένα νέο δρόμο. Μοιάζει άδοξο (κάθε τέλος είναι), και είναι επώδυνο (κάθε αρχή είναι). Είναι όμως απελευθερωτικό -από περιορισμό θέσης, καθώς κινείσαι μέσα στο χωροχρόνο. Ενίοτε και από σκουπίδια. Η πόλη αυτή εκλιπαρεί για φυγή προς τα εμπρός, κίνηση. «Η κίνηση μέσα στα τείχη μας είναι σημαντική»³.

Τρέξεις... **Τ**

1. T. S. Eliot, *The Wasteland*, 1922.

2. Κ. Καρυσιτάκης, *Είμαστε κάτω ξεχαρβαλωμένες κιθάρες*, 1927.

3. Μ. Κατοαρός, *Κατά Σαδδουκαίων*, 1953.

MITACA
PROFESSIONAL
SYSTEM

**Αποκτήστε τη νέα μηχανή Mitaca M4, MPS ILLY
και 1 κιβώτιο κάψουλες MPS illy (75
κάψουλες) στην προνομιακή τιμή των**

120€.

ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Ο Φ.Π.Α.

Πληροφορίες:

ΓΙΑΛΟΥΣΗΣ Ι. ΕΠΕ, Παραγωγή και συσκευασία ροφημάτων, ΒΙ.ΠΕ ΠΑΤΡΩΝ Ο.Τ18

τηλ.επικοινωνίας: 2610 647476 - 2610 647035

email:info@gialousis.gr, www.e-spresso.gr, www.gialousis.gr

Ένα σκουπιδάκι

ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚΟ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

«Ένα τόσο δα μικροσκοπικό αδέσποτο σκουπιδάκι εισήλθε αγενώς και λαθραίως στο αριστέρο μου μάτι. Δεοποινίς μου, κάντε κάτι να απαλλαγώ από την παρουσία του.»

Μυθώδες κατασκευάσμα ενός αχρείου, σαιτανικού μυαλού, με υποδόρια ιδιοτέλεια. Να προσεταιριστεί θέλει, την έκπαιγλη εγγύτητά της. Το θέμα μου όμως, δεν είναι η δεοποινίς, αλλά, το σκουπιδάκι. Που όταν μεγαλώσει γίνεται σκουπίδι. Αυτό, μου μπήκε στο μάτι. Το σκουπίδι. Πληθυντικός, ο σορός τους. Στην αρχή, όπως τα είδα ατάκτως ερριμμένα, είπα η εφήμερη τέχνη στα καλύτερά της. Μικρά πολύχρωμα λοφάκια, ανθρώπινες καρικατούρες με πλαστικά χεράκια, λάγνες οκισμένες σακούλες με εκφραστικά ματάκια. Όλα στην παλέτα του δρόμου φάνταζαν εκρηκτικά.

Υστερα σκέφτηκα πως κάποιοι άνθρωποι χάσανε τη σειρά τους με αυτήν την κατάσταση. Ξέρανε, ή μάλλον, δεν ξέρανε, μάθανε, ποιοι κάδοι έχουν ασυκά απορρίμματα. Υπολείμματα δηλαδή, από την ανάλωση του περιτού, και χόρταιναν την ανυπαρξία τους. Μέχρι σήμερα το μέσα μέρος του κάδου είχε τη νοστιμιά. Τώρα είναι υποχρεωμένοι, ένεκα των συνθηκών, να τρώνε έξω από του κάδους. Τραπεζάκια έξω λοιπόν. Χάθηκε εκείνη η ακούσια επίκληση στον ανώνυμο ευεργέτη καθώς έψαχναν στους κάδους. Αυτό που όριζε την τέλεια αντιστροφή. Τώρα ο άνθρωπος μπαίνει στο μάτι των σκουπιδιών. Γιατί σκουπίδι και αυτός πια, βρωμίζει παντού. Παρκάρε στο πεζοδρόμιο, σε διαβάσεις ΑΜΕΑ, βιάζεται να μπει στο ασανσέρ πριν εξέλθει το περιεχόμενό του, οδηγεί το μη-

χανοκίνητο κουτάκι του στον πεζόδρομο, ακούει μουσική στη διαπασών, σε κοιτάει καχύποπα με τη ρυπαρότητα του επικριτικού βλέμματός του, οβήνει τα τσιγάρα του στα όρια της αντοχής σου, βρίζει χυδαία δημοσία δαπάνη, ενώ δεν το έχει κάνει ποτέ στον καθρέφτη του. Αυτή η ασχήμια που εκπορεύεται με ευκολία από το υποκείμενο μετατρέπεται σε δυσκολία για τα αντικείμενα που την υφίστανται. Τελικά το θέμα μου δεν είναι τα σκουπίδια αλλά η απώλεια του φυσικού σχήματος των πράξεών μας. Αυτό τελικά που με τρομάζει είναι που συνηθίσαμε την ασχήμια. Αχ πόλη μου, που έδω σου το κάλλος. **Τ**

Αν κλείσω τα μάτια, ο κόσμος θα σταματήσει να γυρνά;

ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΝΑ ΙΝΤΖΕΓΙΑΝΝΗ

Την τελευταία φορά που ανέβηκα σε ποδήλατο ήμουν περίπου 12. Μετά, άρχισαν τα γυμνασιακά χρόνια, η βιασύνη της ενηλικίωσης και η απαξίωση οποιουδήποτε gadget, οχήματος ή σχετικού αξεσουάρ που θύμιζε την εφιαλτική ερώτηση: “Ακόμα στο Δημοτικό πηγαίνεις;”. Δεν πίστευα έκτοτε ότι θα γυρνούσα πεντάλ. Ειδικά, μετά από μια ηλικία όπου είχα πια πειστεί ότι για να μετακινηθείς, αρκεί να ξέρεις να βάζεις ταχύτητες, να μπινελικιώνεις με το δικό σου προσωπικό στυλ και φυσικά, να πληρώνεις καύσιμο σε κυμαινόμενη τιμή 1.5-1.8 €/lt. Το πρώτο ποδήλατο της ενήλικης ζωής μου το καβάλησα με πολλή λαχτάρα για να ανακαλύψω πως αυτό που λένε “είναι όπως το ποδήλατο, αν το μάθεις δεν το ξεχνάς...”, ισχύει. Αλλά ισχύει μόνο σε ένα βαθμό. Γιατί έχεις ξεχάσει πώς είναι να είσαι εσύ η μηχανή που γυρίζει τις ρόδες. Κάνεις πεντάλ; Προχωράς. Δεν κάνεις; Σταματάς. Παρατηρείς το δρόμο,

τους ανθρώπους, τον κόσμο, κινούμενος με την ταχύτητα που εσύ ορίζεις. Το ποδήλατο ενός ενήλικα έχει άλλες ανασφάλειες από το ποδήλατο ενός παιδικού. Ξέρεις ότι δε χρειάζεσαι βοηθητικές ρόδες, αλλά επειδή έχεις επίγνωση κινδύνου (και όχι την παιδική άγνοια) φοβάσαι μήπως σου πέσει βαρύ, μήπως δεν τα καταφέρεις, μην ξεμείνεις από ανάσα και γίνεις και ρεζίλι. Δε θυμάσαι ίσως, πώς είναι να πιάνεις το τιμόνι και να επιλέγεις κατεύθυνση. Δε θυμάσαι ότι, με το ποδήλατο μπορείς να πας και αντίθετα στο ρεύμα γιατί έτσι, θα φτάσεις πιο σύντομα εκεί που θες. Έχοντας περάσει πάνω από είκοσι χρόνια μέσα σε οχήματα που κατευθύνονται από μηχανές, δε θυμάσαι την εικόνα του κόσμου όταν κινείσαι με πιο αργές ταχύτητες, πλην όμως, αυτοκατευθυνόμενος. Και κυρίως, έχεις ξεχάσει ότι το παιδικό σου ποδήλατο, που κάποτε έμοιαζε τεράστιο, με τα χρόνια φαινόταν όλο και πιο μικρό, γιατί εσύ

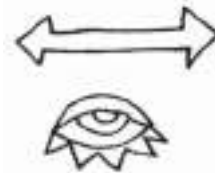
είχες μεγαλώσει. Το ποδήλατο έγινε μόδα και στην Πάτρα και ως μόδα μπορεί να περάσει, αλλά η τάση για αυτοκατεύθυνση; Το γνωστό ερώτημα “αν κλείσω τα μάτια ο κόσμος σταματάει να γυρνά;” έχει απαντηθεί προ πολλού. Τίποτα δε σταματά, αλλά ο τρόπος που θα εξελιχθεί είναι στο δικό σου χέρι. Άνοιξε λοιπόν τα μάτια και κάνε πεντάλ... Χωρίς βοηθητικές. Με ό,τι έχει απομείνει από το παιδικό σου θράσος. Μπορεί ο κόσμος να φαίνεται καλύτερος όταν αποφασίσεις να πιάσεις το τιμόνι και να γίνεις εσύ η πηγή ενέργειας για την κίνησή σου σε αυτό τον χωροχρόνο. **Τ**

Precious moments in time

DISSONI
watches

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Ε.Π.Ε.
Π.Ε.Ο. (ΠΑΛΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ), ΕΛΙΚΗ 25100 - ΑΙΓΙΟ
ΤΗΛ: 26910-82716 & 82718, FAX: 26910-82718
e-mail: dissoni@hol.gr - www.dissoni.gr

Τι (x)ώρα είναι;

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ, 17/09/2011, 14:29.

Οδός Μεγάλου Αλεξάνδρου. Πηγαίνοντας στο στούντιο των
«ΙΜΑΜ ΜΠΑΪΛΑΝΤΙ», κάπου, δίπλα στην «Ταινιοθήκη της
Ελλάδος», τη συναντήσαμε. Αναρωτηθήκαμε κι εμείς, ίσως,
περισσότερο και από το δημιουργό της...

ΑΚΤΗ ΔΥΜΑΙΩΝ
(ΣΥΝΑΥΛΙΑ DUB PISTOLS BY MANIFEST)
 1. Μίλτος, Γκόγκος με ηλεκτρονικό τσιγάρο.
 2. Περιμένοντας τη συναυλία πάνω από μπίρες.
 3. Η Σίσσυ "αρχιτεκτονικά" στημένη.
 4. Σκηνοθεσία Λευτέρη Γιοβανίδη, πόζα Γιάννη Μολφέτα.
 5. Διώνη, η γκουρού της γιόγκα.
 6. Σίντυ με Πάπυ.

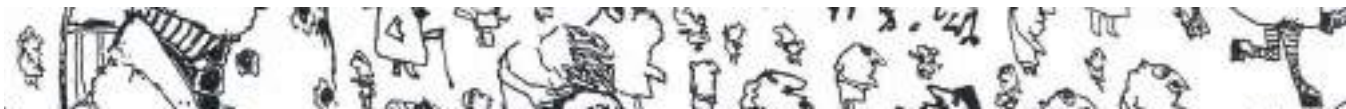
12. Γερμανού... Ανακαλύψτε το!

TAM TOOM
 10-11. Εκ των Βάθρων - αναμένεται...

OPENING COCOS 10/10
 7. «Johnny got his gun».
 8. Πάνος, Τζίνα, Ζακελίνα.
 9. Η ατμομηχανή του Vino DiVino, Γιάννης².

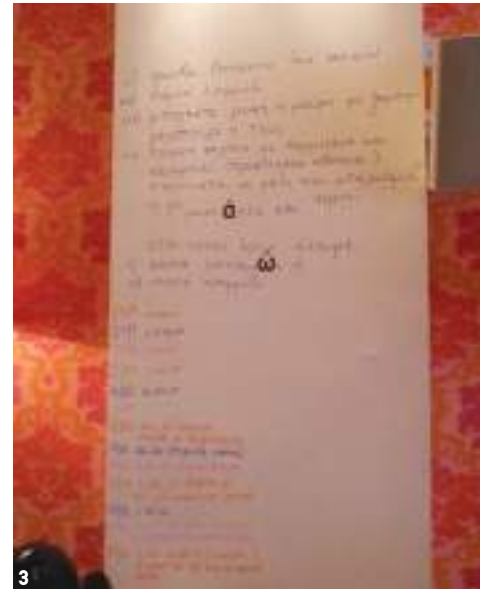

SI DOUX

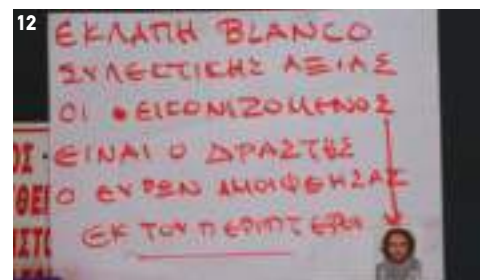
1. Γράψτε κι εσείς.
2. Η Λίλα μας χαιρετάει για τη Σχολή του Εθνικού Θεάτρου (μία από τους 16 μαθητές, εκ των 600 υποψηφίων).
3. Χειμώνας με κρεμμυδόσουπα και...

PUB ELEVEN

4. Αγγέλα, Αγαθή, Ελένη.
5. Ο Γιώργος της PUB με Πολύδωρο, Νίκο και Τζο.
6. Στις τουαλέτες της δεν χρειάζεστε εφημερίδα...

7. Ο Άκης στο West Coast.
8. ΚΩλωνάκι.
9. Οι ευχές της Άννας στα γενέθλια του Θόδωρου.

1. Η Σμαράγδα Αλεξανδρή live στο TAG
2...και καπάκι Nalyssa Green.
3."Παλιοπωλειό" στη Σαχτούρη.

4. Μεροκάματο βροχής
5. Έκλεισε... 14/10.
6. Ο "Θεός" του BARA.
7. Γκράφιτι στην Ρίγα Φεραίου.

8. Λίνα, Τάκης, Γιώργος και Γεωργία στα "125 χρόνια".
9. «Βιζαβί & απεναντίας» Γαλακτοπωλείο στο Αρχαίο Ωδείο.
10. Η Μαρία ένα απλό μεσημέρι στο BARA RARA!
11. Το CENTRAL μεταμορφώνεται σε ROCK 'N ROLL απ'τα χέρια του Γιάννη Τσιτσιώνη.

12. Στο Ίδρυμα Θεοχαράκη έως 27/11.
13. Στον "Ελύτη" και Κώστας Τσόκλης

1. Γκανασούλης στο "Βουρ" και ανοίγει...
2. «Anais Anais» by Si Doux.
3. Missing text...
- 4, 5. Ο Παναγιώτης Φαφούτης σκηνοθετεί το κλιπ της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.
6. Η οικογένεια Ρωμάνου - Ανδρικοπούλου στα καρτ.

ΤΕΛΟΣ ΔΙΑΔΡΟΜΩΝ (R.I.P.)

7. Κώστας Μπαλάφας, η φωτογραφική ιστορία της Ελλάδας (αυτοπορτρέιτο).
8. Φρέντι Κάραμποττ, ο πρωτεργάτης του design στην Ελλάδα.

1. Υπό το βλέμμα του... Μεθεόρτια του εξωφύλλου.
2. Χρόνια Πολλά Κατερίνα! (ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΛΛΗ, GALLERY ZOUMBOULAKI, 10/11-3/12).

ΚΙΝΗΘΕΙΤΕ ΕΞΥΠΝΑ...
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ...
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ!

GAS-L.P.G.

ΘΩΜΑΣ

Επίδαυρος 2011: Kevin Spacey - Sakis

«Τι φορούσαν οι κουμπάρες;»

► Τεχνάσματα. Για το μαράζωμα. Και τη συλλογική κατάθλιψη. Ένας καφές στο Marmelada, όπου τα αγόρια πίσω από το μπαρ έχουν οπωσδήποτε γυμνασμένες πλάτες, ένα ποτό στο Maison για ψυκανάλυση με τον περιστασιακό bar-tender Νίκο Γερασιμόπουλο-Παλίοσανδρο και τον ακαταπόνητο Γιώργο Γκανασούλη d.j. Η αλλιώς, με την κολλητή σου «Μεσάνυχτα στο Παρίσι», στην οδό των Ster. Για να γυρίσεις πίσω σπίτι και να ακήσεις την καιάδική σου μέθοδο πίεσης στο έτερον ήμιου, μήπως, επιτέλους, ετοιμάσετε βαλίτσες.

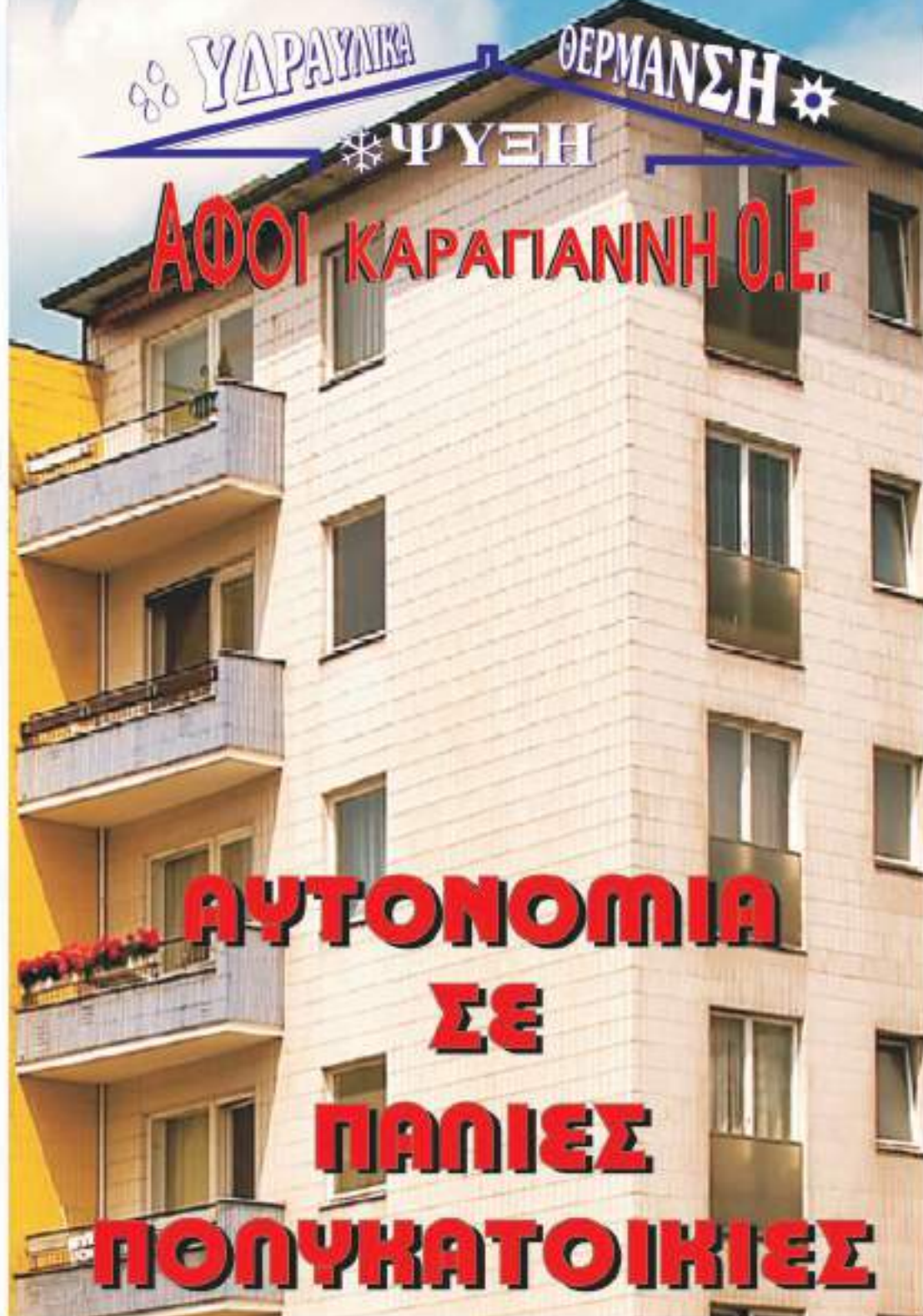
► Άλλο τρικ διαφυγής, η αναπόληση του λιγότερου «υποψιασμένου» θέρους που προηγήθηκε. Όσο κι αν η δυσοομία του αιελείωτου οκουπιδαριού της πόλης φτάνει ως το γραφείο, έχεις πολλά να θυμάσαι και να «τα λες» με τις φίλες. Ποια ξενύχτια σε Distinto και Tam-Toom αποδείχθηκαν τα πιο «αποδοτικά»; Πώς ήταν η βραδιά στην Επίδαυρο με «φάτια κάρτα» το Ριχάρδο, Κέβιν Σπέισι, και δυο-τρεις κερκίδες πιο κάτω τον Sakis, τον τέως και τη Νόνικα; Οι Παιρινοί δεν έλειψαν από την πολύκροτη παράσταση του σεξπηρικού δικτάτορα-serial killer: Μάρι Κουρμπανά, Ηρώ Δημητροπούλου, Αθηνά Πραποπούλου, Νία Μπουρίτσα, Τίτικα Τραχάνη, Μαρία Μεθενίτη, ανάμεσα στους θεατρόφιλες που έσπευσαν. Όμως, και το Αρχαίο Ωδείο οσείστηκε από χειροκροτήματα. Η Καραμπέτη του Μαρμαρινού, ο Ξαρχάκος και ο Vassilikos αποθεώθηκαν... Κυριολεκτικά. Και οι γάμοι όμως, ειδικά

εκείνοι που απέφυγαν να δημοσιοποιηθούν φωτογραφικά ντοκουμέντα, είναι «talk of the town» και μάλιστα «all time classic». Πόσο ωραίες νύφες ήταν η Νινέτα Σερέτη και η Λένα Τσαοερλή; Τι φορούσαν οι κουμπάρες και οι καλεσμένες; Χορέψατε; Αλλιώς πάλι, έχουμε να ξεχνιόμαστε με τα ψώνια. Ποιά είναι εκείνη η ξανθιά που φόρεσε όλα τα αναγνωρίσιμα θερινά κομμάτια πασαρέλας-καμπάνιας; Fendi, Marc Jacobs και Prada μαζί;

► Όμως χειμώνισσε. Και τα συλλαλητήρια αυξάνονται. Και θέλεις να φορέσεις τα χιτ από πύθωνα, τα πουκάμισα με τους φιόγκους και το tζιν DSquared ή J Brand της αρεσκείας σου, ενώ, νχέι «το εμβατήριο που του 'μαθα να λέει». Πόση Anna dello Russo που κρύβεις μέσα σου, δικαιούσαι πια να αποκαλύψεις; Πας λοιπόν στο «Act» του Τηλέμαχου Τσαρδάκα, στα σκαλάκια, επειδή σου αρέσουν οι σκηνικές εκπλήξεις. Ανταποκρίνεσαι στο «Blue Valentine» της Κινηματογραφικής Λέσχης και περιμένεις ένα «άλλο» Καρναβάλι, με νέα ννίοχο την Μαρία Κουρμπανά. Βγαίνεις όμως, στην εθνική οδό και βλέπεις τα ανεκδιήγητα χαλιά να κρέμονται πριν το Αρχαιολογικό Μουσείο. Και μαζεύεσαι πάλι. Με πόσο «sweet home» μπορείς νηλεημένα να αυτοπαραμυθιάζεσαι; **Τ**

Κάντε
Οικονομία
στο
πετρέλαιο
έως και
40 %

ΥΔΡΑΥΝΚΑ ΘΕΡΜΑΝΣΗ
ΨΥΞΗ
ΑΦΟΙ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Ο.Ε.

**ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ
ΣΕ
ΠΑΝΙΕΣ
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ**

Siemens SET-το απόλυτο σύστημα αυτονομίας
κεντρικών θερμάνσεων

- Μέγιστη άνεση και οικονομία
- Δίκαιη κατανομή δαπανών θέρμανσης
- Άμεση απόσβεση της επένδυσης
- Γρήγορη & εύκολη τοποθέτηση

ΑΦΟΙ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Ο.Ε.

Παναυστασίου 125 - Πάτρα - Τηλ.-Fax: 2610 344 648
e-mail: kanelask@otenet.gr - site: www.karagianis.gr

Εξουσιοδοτημένος
Συνεργάτης
SIEMENS

Μαύρος Γάτος...

- Μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει, κι όπου σταθώ κορίνες. Κορίνες στην Αθηνών-Παιρών, κορίνες στο Γλαύκο, κορίνες στην Έλληνος Στραυώτου, κορίνες για «οκαμπό». «Κι ο χρόνος σταματά», που θα 'λεγε κι ο Σάκης... «Κι εξέλιξη καμιά», που θα 'λεγα κι εγώ.
- Κάπου μεταξύ Ραδινού και Αγ. Νικολάου, κυκλοφορούν -οπανίως- κάθονται, απλά κινούνται- θανάσιμα ηλεκτρικά κολάν με περιέργες ξασπρισμένες τρέσες. Μπορεί οι τάσεις να θέλουν «boho» και φτερά, μα κάποιες Παρινές θέλουν «ακρυλικά» και νιέφια. Για όσους αγαπούν τον «πόνο»... Προσοχή στις απομιμήσεις.
- Στο τέρμα της οδού Θερμοπυλών, ανακάλυψα μια μίνι-χωματερή. Ένα διαλυμένο τουτού, πέντε καμμένα ελαστικά και κάτ' λιωμένα «σάβανα». Και δύο ανθρώπους να κοιμούνται. Ό,τι εγώ πετάω, άλλοι το οφίγγουν. Στο τέρμα της οδού Θερμοπυλών, ανακάλυψα μια μίνι «ζωή».
- Κάτ' χαριτωμένα αθιγγανάκια ετών έντεκα, οπλοφορούν στην Πλατεία Ελευθερίας, με βαριά Marlboro. Το αυξημένο Φ.Π.Α., δεν τους αγγίζει, και είναι άκρως επικίνδυνα για την παιδική «αθωότητα». Το απόλυτο «fail».

Άσπρη γάτα...

- ▷ Εθεάθη ξανά, ο περίφημος ξυλοπόδαρος της Πλατείας Γεωργίου, που επικοινωνεί τα πιο γλυκά μηνύματα στους περαστικούς... Ένα γιο-γιο, δυο ακαταλαβίστικες λεξούλες κι ένα βλέμμα α-λα Τοάπλιν, αξίζουν παραπάνω από ένα 50αράκι... Μην τον αγνοείτε.
- ▷ Υπάρχει ένα βαγόνι του προαστιακού, που είναι τύγκα στο «ντανταϊσμό», κοινώς, το άναρχο γκράφιτι. Πάρτε το. Είναι ο μόνος τρόπος, να αποφύγετε την απεχθή θέα των παλιών αμαξοστασίων. Η υπεροχή της τέχνης, έναντι της αλήθειας. Απαραίτητο.
- ▷ Τα κρύα ξεκίνησαν μα ελάχιστα μας πσοούν καθώς, περιπλανώμενοι μουσικοί τραγουδούν έντεχνα σουζεδάκια στη Ρήγα Φεραίου. Δε θα χρειαστείτε μπουφάν φέτος, μόνο t-shirt και blazers. Κόντρα στην κρίση, κόντρα στο παγωμένο βλέμμα του Βενιζέλου. **T**

Αναβαθμίστε το απλό σας τζάκι και εξασφαλίστε:

- Θέρμανση χώρου έως και 150m²
- Συνεχής φωτιά για 10 ώρες
- Μικρή κατανάλωση ξύλων
- Αυθιμερόν και χωρίς ζημιές τοποθέτηση
- Εγγύηση 5 ετών
- Μικρό κόστος κατασκευής

TERTIO 67 VL1

Πλάτος 63cm
Απόδοση 77%
Οικονομική ισχύς 9kW
Ενέργεια 10 ώρες
Εξ. + 600g αερίων

TERTIO 79

Πλάτος 71cm
Απόδοση 70%
Οικονομική ισχύς 12kW
Ενέργεια 10 ώρες
Αντιστροφή τριάντα ατμός

SUPRA

κερδίστε απόδοση και οικονομία!

DECO CAMINO
Lainas

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΕΣ ΕΣΤΙΕΣ-ΣΟΜΠΕΣ ΞΥΛΟΥ-PELLET

Έκθεση: Μαιζώνος 12, Πάτρα Τηλ./Fax: 2610.425.024, Κιν.: 6936.803.281
Κεντρικά: Πέτρου Γαλιούρου 29, Καστελόκαμπος, Τηλ./Fax: 2610.429.852
site: www.decocamino.gr e-mail: info@decocamino.gr

ΤΑΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΡΧΕΙΟ & Ν. ΨΑΘΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΣΚΙΤΣΟ ΑΚΡΙΘΑΚΗ

ROBERT MAPPLETHORPE (1946-1989)

1η Νοεμβρίου 2011-15 Φεβρουαρίου 2012, «Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών», Ίδρυμα Ωνάση, Αθήνα: Μοναδική έκθεση του εμβληματικότερου ίσως, φωτογράφου της νεοϋορκέζικης avant garde σκηνής.

ALL MAPPLETHORPE WORKS © ROBERT MAPPLETHORPE FOUNDATION. USED BY PERMISSION.

TOM DIXON

Ο 51άχρονος Τυνήσιος (και όχι Άγγλος, όπως πιστεύουν οι περισσότεροι), στη σειρά των νέων φωτιστικών «Void Light Mini», μετεξέλιξη των Void, εμπνέεται από τα μετάλλια των Ολυμπιακών Αγώνων.

«ALTERNATIF», Ρ.ΦΕΡΡΑΙΟΥ

PAUL SMITH

Το «Henry Moore Foundation» εμπιστεύτηκε το αρχείο του μεγαλύτερου Βρετανού γλύπτη, Henry Moore, στον απόλυτο Βρετανό σχεδιαστή μόδας Paul Smith. Αποτέλεσμα, Μία ιδιαίτερη σειρά καλλιτεχνικών ρούχων και αξεσουάρ.

«BOSHOP», ΕΡΜΟΥ

«PINA»

Τη μαγεία του έργου της πρωτοπόρου του μοντέρνου χορού Γερμανίδας χορογράφου Pina Bausch (1940-2009), καταγράφει με 3D λήψη ο επί χρόνων φίλος της, σκηνοθέτης Wim Wenders. Το υπέροχο soundtrack της ταινίας-η καλύτερή μου παρέα το καλοκαίρι- επιτέλους κυκλοφόρησε στην Ελλάδα.

BLURAY, DVD, CD
«MUSICAL», Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ

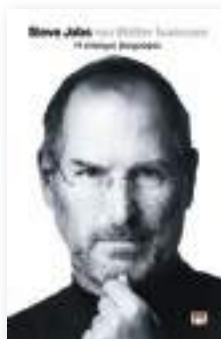

MODERN FAMILY

Στους μοντέρνους καιρούς που ζούμε, τα καλούπια σπάνε και ξαναφτιάχνονται για να χωρέσουν τους πάντες. Η τελειότητα είναι υποκειμενική και η αγάπη δεν κοιτά χρώμα, θρησκεία, φύλο, εθνικότητα ή ταυτότητα. Αυτό είναι το ακαδημαϊκό «ρεζουμέ» του καλύτερου Αμερικανικού κωμικού σήριαλ των τελευταίων ετών. Βασικά ...Bullshit! Αλλά, δείτε το οπωσδήποτε.

Η τέλεια ψυχοθεραπεία!

STEVE JOBS, Παρόλο που ο Jobs συνεργάστηκε για τη συγγραφή της επίσημης βιογραφίας του, δε ζήτησε να ελέγξει το περιεχόμενό του, ούτε καν, να το διαβάσει πριν εκδοθεί. Δεν έθεσε κανένα περιορισμό. Συναρπαστική όσο και σκοτεινή, η ιστορία του, δίνει μαθήματα για το καινοτόμο πνεύμα και τη δύναμη της θέλησης.

[WALTER ISAACSON «STEVE JOBS, Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ», ΕΚΔ. ΨΥΧΟΠΟΣ]

COCO CHANEL, Το ιερό τέρας. Το μοναχικό πλάσμα που έφερε την επανάσταση στο γυναικείο ντύσιμο, σε μία αυτοβιογραφική αφήγηση στον φίλο της, Γάλλο διπλωμάτη και συγγραφέα, Πώλ Μοράν. Η φωτεινή και η σκοτεινή πλευρά της, «αυτή η ωραία κυρία χωρίς οίκο», όπως έλεγε και ο ίδιος ο Μοράν.

[PAUL MORAND «H ΑΥΡΑ ΤΗΣ CHANEL», ΣΧΕΔΙΑ KARL LAGERFELD, ΕΚΔ. ΑΓΡΑ]

ΤΖΟΝΑΘΑΝ ΣΑΦΡΑΝ

ΦΟΕΡ, Ένα ταξίδι στο παρελθόν της Ευρώπης μετατρέπεται σε «σουρεαλιστικό πανηγύρι». Γλωσσικά ιδιοφυές, ένα αξιοθαύμαστο σύμπλεγμα λογοτεχνίας και ιστορίας. Από τον Αμερικανοεβραίο συγγραφέα που, όταν το 2002 κυκλοφόρησε αυτό το πρώτο του μυθιστόρημα, χαρακτηρίστηκε το νέο «παιδί-θαύμα», ο νέος Φίλιπ Ρόθ.

[ΤΖΟΝΑΘΑΝ ΣΑΦΡΑΝ ΦΟΕΡ «ΟΛΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΦΩΣ», ΕΚΔ. ΜΕΛΑΝΙ] [DISCOVER, ΠΑΤΡΕΩΣ]

SWATCH + KIDROBOT

Η Αμερικανική εταιρία «art toys» Kidrobot, συνεργάζεται με τη Swatch: 8 καλλιτέχνες, 8 ρολόγια, 8 dunpy toys (εικονικά και πολύ συλλεκτικά παιχνίδια βινυλίου). Η... Ώρα του εικονοκλάστη!

Οφεις ο φαρμακερός

Κορίτσια με άγριες διαθέσεις φέτος. Όχι όλα. Εκείνα με τις έντονες fashion ανησυχίες, που ποθούν να τυλίξουν το κορμί τους με το πολυδιαφημισμένο δέρμα πύθωνα, στα πρότυπα των κολεξιόν Prada, Gucci, Chloe, Cavalli. Το χαρακτηριστικό, «επικίνδυνο» εφέ που στην αυθεντική του, super luxury εκδοχή, απαιτεί άκρως ανθεκτικά πορτοφόλια, λανσάρεται ως η πλέον ισχυρή ενδυματολογική τάση του ψύχους για μπουφάν, σακάκια, φούστες, παλτά και βέβαια μπότες, παπούτσια και τσάντες. Ξεχύθηκε ορμητικά στα απανταχού καταστήματα για να μας παρασύρει σε ρετρό αναπολήσεις «ντύνομιας» πατρών περασμένων δεκαετιών.

SOS1: Όταν τυπώνεται σε μετάξι, ανανεώνει μοναδικά τα «σεμιζιέ» φορέματα και τις παλιομοδίκες seventies φούστες..

SOS 2: Προσοχή στα αιχμή, φθηνά κακέκτυπα γιατί «φαίνονται» από μακριά.

Εάν παρά τα προαναφερθέντα, η φιδίσια προσαγή φαντάζει κραυγαλέα για τα γούστα σας, τουλάχιστον υιοθετήστε την μόνο σε επίπλοδο αξεσουάρ. Απειλούν μα δε δαγκώνουν... **T**

1. Μοιραίες ντίβες του '80 με φρετιχιστικές εμμονές στον οίκο Gucci. Ειδικά, τα «βραχιολέ» παπούτσια. Τα θέλουμε εδώ και τώρα!
2. Roberto Cavalli, πάντα πιστός στην sexy αίσθηση του δέρματος
3. Αεράτα και seventies τα κορίτσια - ερπετά με ετικέτα Chloe
4. Φουτουριστικά sixties στον οίκο Prada

3

4

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ανδρέας Λαμπρόπουλος

23, ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ/ΜΟΥΣΙΚΟΣ

«Κοιμάμαι» με το θάνατο

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Ακολουθώντας την επιτυχία του «Crimson Forest», η πρόσφατη ταινία του μικρού μήκους με τίτλο «Dead on Time», σαρώνει τα βραβεία σε Ελλάδα και εξωτερικό (Λονδίνο, Αυστραλία, Βαλτιμόρη, Κορέα...). Φανατικός θαυμαστής του John Carpenter, υπηρετεί πιστά το είδος των ταινιών δράσης, εμπλέκοντας παράλληλα, το στοιχείο «h», σε κάθε του εγχείρημα. Σήμερα, ο εκκεντρικός σκηνοθέτης, δηλώνει να οिकाίνεται ως «χρυσόμυγες» ετούτης της πόλης, ενώ, δε διστάζει να μιλήσει για τους «κολλημένους» του σημερινού οινεμά. Ο Ανδρέας Λαμπρόπουλος, μιλά στο «Τ», για όλα αυτά που «τον σκοτώνουν» γύρω του, δηλώνοντας όμως, αποφασισμένος να τα «σκοτώσει πρώτος»... **Το επιτυχημένο cast του Dead on Time, τυχαίο;** Ίσως... Μόνο η Κατερίνα είναι ηθοποιός εξάλλου... **Πιστεύεις στην τύχη;** Ναι πιστεύω πολύ! **Στη μοίρα;** Όχι! Γιατί όλοι λένε «καλή τύχη»,

όχι «καλή μοίρα».

Τηλεόραση βλέπεις; Όχι. Ούτε τηλεόραση βλέπω, ούτε κινηματογράφο, εντός εισαγωγικών...

Δηλαδή; Δηλαδή τα κλασικά αγγελοπουλικά πλάνα, που τα 'χω βαρεθεί. Έχουν κολλήσει στον κινηματογράφο του '50! Φιάνει πια, με αυτή τη δικτατορία του ακίνητου πλάνου! **Παίζεις πολύ με το «θάνατο», στις δουλειές σου...** Ποια είναι η δική σου σχέση με αυτόν; Εεε... Κοιμόμαστε μαζί το βράδυ και τέτοια...! (γέλια). Όταν κάνω πράγματα, δε σκέφτομαι γιατί τα κάνω... Ίσως, διακωμωδώ το θάνατο, γιατί τον έχουν πάρει όλοι πολύ σοβαρά.

Τι «σε σκοτώνει», στην πόλη που ζεις; Όλοι εκείνοι οι «πολιτικοποιημένοι δίχως όραμα!» Οι ίδιοι, που δεν ενδιαφέρονται για τίποτα άλλο, καλλιτεχνικής φύσεως, πέρα από τη φιλοξενία του «Ρουβά» ή της «Παπαρίζου»... **Νεανική πρωτοβουλία, υπάρχει στις μέρες**

μας; Υπάρχει! Σαφώς και υπάρχει!

Και πού είναι; Γιατί δε φαίνεται; Δε φαίνεται, γιατί εκπαίδευσαν τον κόσμο να μην τη βλέπει... Και να γουστάρει τα εμπορικά «σκευάσματα».

Στις δουλειές σου βέβαια, υπάρχει κάποιος που θα μπορούσε να γίνει εμπορικό... Και οι «Pulp» είναι εμπορικοί, αλλά είναι «γαμώ τα συγκροτήματα!» Δε μ' ενοχλούν οι εμπορικοί, αλλά αυτοί, που «φτιάχτηκαν» από άλλους. **Θέλεις να μείνεις εδώ, ή θα 'φευγες στην πρώτη ευκαιρία; Κάπου «καλύτερα»;** Παντού τα ίδια είναι. Τώρα για την Πάτρα μμμ... Μόνο και μόνο επειδή είναι τόσο αδιάφορη, πεισμώνω όλο και περισσότερο! Να κάτω και να κάνω αυτό που γουστάρω!

Πού πιστεύεις ότι θα σε οδηγήσει όλο αυτό; Δε πιστεύω ότι θα με οδηγήσει «κάπου» και δε με νοιάζει και τόσο... Εγώ, πάω. Και αυτό, όπου με «πάει». **Τ**

http://www.youtube.com/watch?v=kFYnS_smHi8

Φιλοκτήτης

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΜΥΡΙΛΙΟΣ, 21, ΡΑΠΕΡ

«Το ύφος μου, δεν το πουλάω...»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Σπουδάζει στο τμήμα «Τεχνών Ήχου & Εικόνας» του Ιονίου Πανεπιστημίου, ενώ, παράλληλα, ασχολείται επαγγελματικά με τη μουσική. Προερχόμενος από μία οικογένεια με βαρύ μουσικό παρελθόν και μετρώντας δέκα χρόνια πιστής ακρόασης «hip-hop», έγραψε τις πρώτες του «ρίμες», στην ηλικία των δεκατεσσάρων. Έκτοτε, δραστηριοποιείται ενεργά στο είδος, κατορθώνοντας να παράξει πλήθος κομματιών με τεράστιο αριθμό θεάσεων στο «you-tube». Σήμερα, περιοδεύει για ζωντανές εμφανίσεις ανά την Ελλάδα, με το σχήμα «Κ.Λ.Ι.Ο.Σ» (Καυστικού Λόγου Ιός). Μερικές μόνο από τις επιτυχίες του, είναι τα «Η παλέτα της ζωής μου», «Ο περαστικός», «Χωρίς την πλαστική ομορφιά», ενώ, μια νέα δουλειά, «που θα ταράξει τα νερά του μουσικού κομφორμισμού», είναι ήδη στα σκαριά... Απαξιώνοντας τα «μοιρολόγια» των ημερών, θα τραγουδούσε «όλα γυρίζουν boomerang» σ' αυτούς που μας θυμώνουν, και ότι, «στο σφα-

γείο της αποτυχίας», δεν έχει καμία θέση. Σια-μόλις- 21 του, θεωρείται ένας από τους ταχύτερους ράπερ στην Ελλάδα, ενώ η ωρίμανση των στίχων του, σαφέστατα απευθύνεται σε ενήλικο κοινό... Ο παρινός Ανδρέας Σμυρίλιος, γνωστός ως «Φιλοκτήτης», μας κοιτά στα μάτια και μετρά τις λέξεις του:

Δε σκοπεύω στη μουσική, ως επάγγελμα... Επέλεξα μια σχολή σε άμεση σχέση με αυτό που, παλαιότερα, έκανα ως «χόμπι», και που τώρα, είναι ένα από τα σημαντικότερα πράγματα στη ζωή μου. Δεν είχα βλέψεις να κάνω τη μουσική «επάγγελμα»... Θέλω όμως, και στη δουλειά μου, να μπορώ να «δέχομαι» ερεθίσματα και να τα επικοινωνώ...

Το Hip-Hop, δεν είναι αυτό, που βλέπεις στην TV! Έχω αποδεχτεί πως, αυτό που κάνω, στην Ελλάδα είναι για λίγους και καλούς. Βέβαια, το είδος διαδίδεται όλο και περισσότερο... Δεν πρόκειται όμως να πολεμήσω την κατάντια του «εμπορίου», γιατί στην τελική,

κάνω αυτό που θέλω και αυτά που έχω μέσα μου, τα βγάζω!

Δεν είναι η Πάτρα, που «φταίει»... Δεκαοχτώ χρόνια που με φιλοξένησε δεν πέρασα άσχημα... Το σίγουρο είναι ότι δεν ευθύνεται «αυτή», αλλά τα άτομα που τη συγκροτούν. Οι μονάδες. Το ίδιο ισχύει και για τη χώρα γενικότερα, μόνο που εκεί, ξέρουμε ακριβώς «ποιοί» ευθύνονται για όλα.

Δε κάθονται να «μοιρολογώ»! Αυτό που συμβαίνει στην Ελλάδα σήμερα, είναι ό,τι χειρότερο πρόλαβα να ζήσω και είμαι πολύ απογοητευμένος. Όμως, δε θα κάτσω να μοιρολογήσω, αλλά ούτε και να ελπίζω σε μια «απρόσμενη ανάσωση»!

Το «ύφος» μου, δεν το πουλάω! Πραγματικά, μπορώ να κάνω τα πάντα για τη μουσική... Είμαι ανοιχτός σε συνεργασίες, παντρέματα και καινοτομίες. Δε θέλω όμως, κανείς, να μου ζητήσει ν' αλλάξω το ύφος μου, το στίγμα μου. Αυτό, δεν πρόκειται να το «παραδώσω» ποτέ! **Τ**

Ανδριάνα Χαλκίδη

ΗΘΟΠΟΙΟΣ

Δεν «υποδύομαι»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Περνώντας από Θεσσαλονίκη και Αθήνα, η ηθοποιός, τώρα, σταθμεύει εδώ. Στη γενέτειρά της, Πάτρα. Υστερα από «Βάκχες» του Ευριπίδη, καθώς και, αρκετούς τηλεοπτικούς ρόλους σε σειρές όπως, «Σκερτοάκια» και «Λάκη Γλυκούλη», διδάσκει θέατρο σε παιδιά και σχεδιάζει τις επόμενες κινήσεις της στο σανίδι. Απόλυτα προσηνής, εκφράζει σήμερα προσωπικές αγωνίες για το «αύριο»... «Το αύριο, είναι αυτό που με αγχώνει περισσότερο απ' όλα. Όσο δεν υπάρχουν χρήματα, δε γίνονται παραγωγές». Στα μάτια της ωστόσο, διακρίνουμε μία οπίθα σε τέλεια αντίστιξη με αυτό το «αγχώνει»... Τρέφοντας ιδιαίτερη αγάπη για την Πάτρα, φιλοδοξεί να συμβάλει στη θεατρική οκνή της πόλης, πρόθυμη να δώσει πολλά... «Θέλω να δοκιμάσω κάποια πράγματα, που έχω στο μυαλό μου, εδώ. Την αγαπώ την Πάτρα! Έφυγα στα 18 μου, κι έχω τις πιο όμορφες παιδικές μνήμες. Κάθε φορά, που έρχομαι, αισθάνομαι ότι ύποτα δεν έχει αλλάξει...». Δίνοντας την οπτική της για την υποκριτική, ομολογεί πως «δεν υποδύεται», καθώς, κάθε φορά, βρίσκει τρόπους να ταυίζεται με τους ρόλους της. Η ποιητική της παρουσία πάντως, και η πίστη της στις «αισθήσεις», είναι βέβαιο ότι θα φέρουν άλλο αέρα στην πόλη... Αναμένουμε «με πίστη». **Τ**

Κοίτα Μιχάλη μου, το... Ράλι μου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Όταν δεν τραγουδάει για «δυο μάτια μπλε», ο Μιχάλης Χατζηγιάννης δεν κρύβει την αγάπη του για το μηχανοκίνητο αθλητισμό και τα μονοθέσια. Μάλιστα, λόγω της σταθερής του σχέσης με τη «Λουξ», χορηγό εταιρία των σιναυλιών του κατά την τελευταία τριετία, είχε εκφράσει εδώ και καιρό στον Πλάτωνα Μαρλαφέκα την επιθυμία να παρακολουθήσει τη θεαματική επιστροφή των καρτ στην πόλη. «Πες μου να κατέβω» του

είπε, και μάλιστα, οκόπευε να φέρει μαζί του και την «καλή του» Ζέτα Μακρυπούλια. Τελικά, ήρθε για μια επίσκεψη -αισιραπή λίγων ωρών το Σάββατο, πρώτη μέρα της διοργάνωσης- όχι με εκείνη, αλλά με τον μάνατζέρ του. Στάση λοιπόν, στο «Βυζαντινό» για μία ανάσα και μετά κατευθείαν στη «Σεμέλη» για τους αγώνες «αφ'ψηηλού». Παρά την «πριβέ» κάθοδό του, ήταν φιλικός με όλους όσους συμπολίτες του σύσπεισε το ζεύγος Πλάτωνα και Χαράς Μαρλαφέκα, και δεν απέφυγε τους φωτογράφους. Χαρακτήρισε «μοναδικό το θέαμα και απίστευτη τη μεταμόρφωση του κέντρου της Πάτρας...». Εφυγε με τη λήξη. Δεν είναι να αφήνεις μια Ζέτα Μακρυπούλια μόνη στο σπίτι. **Τ**

Φτιάξε και τάξε

Όταν δεν κλείνεται για ώρες ή για ...μέρες ολόκληρες στο εργαστήριό της στην Αρόνη, η Ολγα Μοσχόβου διασχίζει το κέντρο της Πάτρας για να εφοδιαστεί όλο και κάτι παραπάνω για τις «τεατράλε» επινοήσεις της...

Νωρίς το πρωί, συνοδεύει το γιο της Γρηγόρη στο Στρούμπειο, για να ακολουθήσει ένας πρωινός καφές στο Φου της πλατείας Όλγας. Μετά, εξόρμηση σε κηροπιαστεία, χαρτοπωλεία, βιβλιοπωλεία, υφασματάδικα, με κατάληξη ένα δεύτερο καφέ ή μεσημεριανό φαγητό στο Bara-rara στα Ψηλαλώνια. Αξιοποιώντας σπουδές στο σχέδιο μόδας, τη σκηνογραφία και την ενδυματολογία θεάτρου, παραμέρισε πλέον τις όποιες άλλες εμπορικές κι επιχειρηματικές δραστηριότητες, για να αφοσιωθεί σε παντός τύπου καλλιτεχνικές κατασκευές. Την τελευταία εξαετία ασχολείται πια σε σταθερή επαγγελματική βάση με διακοσμήσεις και χειροποίητες δημιουργίες. Αφιετήρια ήταν τα κοστούμια και η παραγωγή παιδικών παραστάσεων του Καρναβαλικού Κομιτάτου καθώς και ποικίλα καρναβαλικά αξεσουάρ για φίλους. Η υπογραφή της στολίζει πια με συνέπεια τα σκηνικά κατορθώματα των μεγάλων κομματοτήδων, υπό την εποπτεία

της Ντούλης Δημητροπούλου, ενώ, οι δημιουργικές προκλήσεις πληρωμάτων και φίλων καλλιτεχνών, την έχουν πάντα σε εγρήγορση. Το περασμένο καλοκαίρι για παράδειγμα, ετοίμασε το σκηνικό για την παράσταση «Ο συμβολαιογράφος» του Μίλτου Νίκα, ενώ σήμερα, αδημονεί ήδη, για το νέο μιούζικαλ του Κομιτάτου και τις καινούριες απαιτήσεις καρναβαλικών γκρουπ. Με πολύτιμες συνεργάτιδες εντός του εργαστηρίου την αδελφή της Νεφεντίνα Μοσχόβου, την Βίκυ Πολυμεροπούλου και την Ελίζα Σιγαλού, είναι διαρκώς ετοιμοπόλεμη για ό,τι απρόσμενο της ζητηθεί. Η ίδια αυτοουσιώνεται ως ... «ρακοσυλλέκτης τρελός» καθώς, μαζεύει τα πάντα που μπορεί να την εμπνεύσουν και να χρησιμεύσουν στη δουλειά. Με το σύζυγό της Σπύρο Μαλεβίτη παντρεύτηκαν το 2002, αλλά είναι μαζί 20 χρόνια. «Είναι ο πιο φανατικός θαυμαστής μου και πραγματική κινητήριος δύναμη για την δουλειά. Χωρίς τη στήριξή του δεν θα είχα

τολμήσει να ξεκινήσω σοβαρά τις κατασκευές» ομολογεί. Αγαπημένοι «πελάτες» μεταμφίεσης είναι για εκείνη οι Αλέξης Σκαρμέας, Τόνια Κοκοβίκα, Αοπασία Παίζη, Βιβιάνα Σκιαδαρέση, Χάρης Παναγόπουλος, Γιώργος και Νατάσα Ρουμελιώτη, Ζακελίνα Κυρούση, Εφη Καρούνια, Παναγιώτης και Νινέττα Κολιοπούλου, Κώστας Καραγιάννης. Διέξοδοι; Το τένις και οι θεατρικές παραστάσεις. «Βλέπω όλα τα θεάματα στην πόλη και τρέχω και στην Αθήνα για παραστάσεις και εκθέσεις» αναφέρει. Η μόδα δεν την απασχολεί ιδιαίτερα, καθώς η αδυναμία της σε τζιν και τι σερτ καλπάζει χρόνια. Όταν τα φοράει στον αγαπημένο της προορισμό το Λονδίνο; Ακόμη καλύτερα! **Τ**

Chic &
Simple

BAKEVITY

ARTIST
ACTIVE

Ημέρα: Σοφία Μπαλαλά

27, «PERSONAL TRAINER»

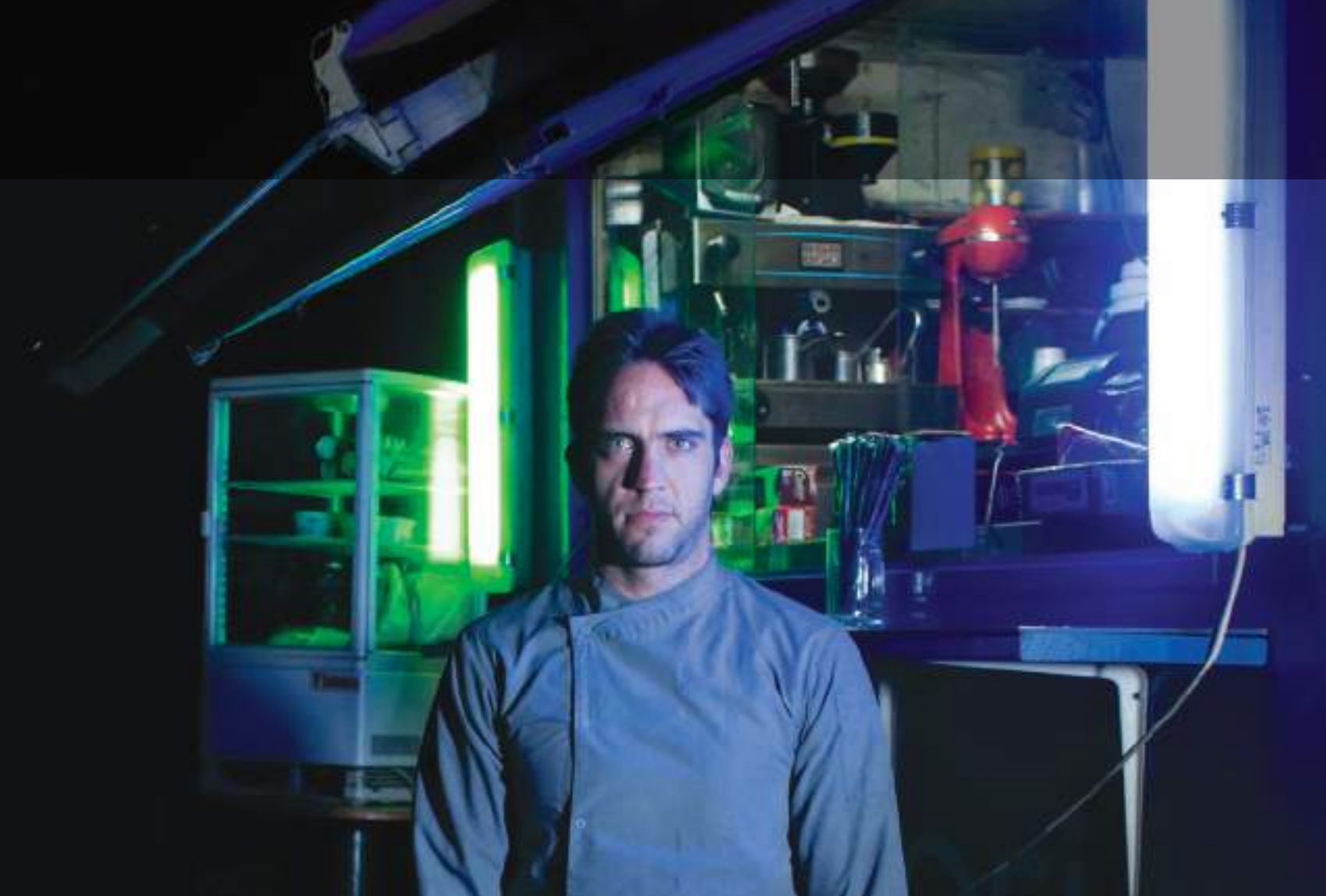
Η Σοφία, από μικρή, ασχολιόταν με την ενόργανη γυμναστική, το στίβο και το βόλεϊ. Μεγαλώνοντας δε, με θέματα διαιροφής και σώματος. Θα περίμενε κανείς, ότι θα σπούδαζε κάτι σχετικό. Το μηχανογραφικό της όμως, είχε άλλες προσδοκίες και την οδήγησε στη Σχολή Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Παιρών. Παράλληλα με τους «φιλοσόφους», αρχίζει και ιδιαίτερα μαθήματα φιλολογικών σε παιδάκια. Και το τρέξιμο ξεκινά...

Κάτι όμως την έτρωγε. Ένωθε το «ανεκπλήρωτο» να της χτυπάει την πόρτα δυνατά... Τα χρόνια περνούσαν. Τα ιδιαίτερα πολλαπλασιάζονταν και το όνειρο να σπουδάσει σε κάποια σχολή fitness στην Αθήνα, φαινόταν άπιαστο... Πέρυσι, λοιπόν, αφού τα οικονομικά της το επέτρεψαν, αποφάσισε να διώξει τις αντιστάσεις και να κάνει το μεγάλο βήμα. «Τέλειωνα τα ιδιαίτερα το βράδυ της Παρασκευής, έπαιρ-

να το ΚΤΕΛ, και το Σάββατο στις 12 το πρωί, ήμουν Αθήνα στο μάθημα μου... Δεν έλειψα ούτε ένα Σαββατοκύριακο, μάλιστα, το βράδυ της Κυριακής έπρεπε να είμαι Πάτρα γιατί είχα ιδιαίτερο. Αυτό κράτησε για ένα χρόνο. Δεν είπα ούτε μια στιγμή βαριέμαι ή κουράστηκα ή δεν μου αρέσει. Έκανα επιτέλους αυτό που ήθελα και δε με ένοιαζε τίποτα!

Η Σοφία τελειώνοντας τη σχολή fitness, κατευθείαν, βρήκε δουλειά. Ξυπνάει πρωί-πρωί, τρώει το καλό της πρωινό και τρέχει -κυριολεκτικά- στα γυμναστήρια ή τους δρόμους με τους ανθρώπους που τους κάνει «προσωπική εκγύμναση». Παράλληλα, κάνει και τα ιδιαίτερα φιλολογικών μαθημάτων. «Με τα παιδάκια μου έχω δεθεί γιατί τους κάνω μάθημα πολλά χρόνια... Αλλά αυτό που με έχει κερδίσει πραγματικά και δεν το αλλάζω, είναι το «personal training». Μου αρέσει να βλέπω τον κόσμο χαρούμενο, υγιή και ευχαριστημένο

κάνοντας γυμναστική. Η γυμναστική δεν είναι μόνο ομορφιά, πάνω από όλα είναι υγεία. Και πολύ περισσότερο, όταν έχεις κάποιον πάνω από το κεφάλι σου, να σου δείχνει πώς να γυμναστείς σωστά, να ξέρει τις ανάγκες σου και να φτάνετε στο επιθυμητό αποτέλεσμα». **Τ**

Νύχτα: Σωτήρης Οικονομόπουλος

26, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΝΤΙΝΑΣ

Τα αυτοκίνητα πληρώνουν τα διόδια του Ρίου και τρέχουν σαν παλαβά για τους αμέρηντους προορισμούς τους. Κάποια, σταματούν για το μόνιμο ραντεβού τους με την καντίνα του Σωτήρη και της οικογένειάς του. Χειμωνιάζει. Η βροχή και ο αέρας υποχονται επιβολή.

Η καντίνα ζει 12 χρόνια και δεν κλείνει ποτέ. Ο Σωτήρης δουλεύει τα τελευταία 8, από τα 18 του. Δίπλα, έχουν φτιάξει ένα χώρο, περικυκλωμένο από νάιλον, που μπορείς να κάτσεις να φας σαν άνθρωπος. Ξύλινα τραπέζια, πλαστικές καρέκλες, ψεύτικα λουλούδια, ένα μαρμάρινο σιντριβάνι που δε δουλεύει, και μια μεγάλη τηλεόραση πάνω από το ψηλό ψυγείο, που παίζει κάμ ξεχασμένες σειρές, είναι το σκηνικό της καντίνας που την έχουν βαφτίσει «Ο μικρός Λεωνίδας». «Της δώσαμε το όνομα του 11χρονου αδερφού μου, που από τότε που γεννήθηκε δεν μπορεί να μιλήσει και να

ακούσει» εξηγεί ο Σωτήρης.

Στην αρχή, η καντίνα δούλευε με γεννήτρια και πολλές φορές που έβρεχε καταρρακτωδώς, σταματούσε εντελώς ξαφνικά ελλείψει πετρελαίου. «Παίρναμε τα μπιτόνια και τρέχαμε με τον αδερφό μου μέσα στη νύχτα και τη βροχή, να βρούμε ανοικτό βενζινάδικο». Ποιοι σταματούν τη νύχτα στην καντίνα; «Κυρίως, φορτηγατζήδες σταματούν. Και μου λένε το ζόρι που τραβάνε. Που κάνουν μεγάλα δρομολόγια με μόνη παρέα το φορτίο τους. Επίσης, τελευταία, έρχονται πολλοί άνθρωποι και ζητούν να φάνε κάτι χωρίς να έχουν χρήματα. Ακόμη, υπάρχουν οδηγοί που μας ζητάνε χρήματα για να πληρώσουν τα διόδια. Εμείς, όσο μπορούμε, τους βοηθάμε».

«Είναι σπάνιες οι φορές που μας έχουν κλέψει» λέει ο Σωτήρης και δείχνει να μη φοβάται. Νιώθει ασφαλής με τον Τότη, την Ήρα και τον Αραφάτι, τα τρία σκυλιά που τους προσέ-

χουν. «Έρχονται εδώ και παρατάνε τα κουταβάκια και τα γατάκια τους. Εμείς τα κρατάμε, τα αγαπάμε» λέει χαμογελώντας ο Σωτήρης, που πριν από 3,5 μήνες έγινε πατέρας για πρώτη φορά.

Παρά τη μείωση της δουλειάς στην καντίνα λόγω της κρίσης, ο Σωτήρης και η οικογένειά του έχουν σχέδια «Θέλουμε να την αναβαθμίσουμε, θα την κάνουμε καλύτερη. Σπούδασα μάγειρας και θα βάλουμε φαγητά μαγειρευτά και κατοαρόλας. Με τα λεφτά που βγάζει η καντίνα ζει η γυναίκα μου, το παιδί μου, η μάνα μου και όλα τα αδέρφια μου. Δεν έχουμε τίποτα άλλο. Η καντίνα, μας μεγάλωσε και είμαστε περήφανοι που τη συνεχίζουμε». **Τ**

ΓΕΓΟΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΥΡΟ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

ΧΡΟΝΙΑ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ 125 ΧΡΟΝΙΑ:
«Κόντρα σε όλες τις πιθανότητες...»

Σάββατο 15 Οκτωβρίου: Εκδήλωση για τα 125 μας χρόνια.
Καλεσμένη όλη η Αχαΐα, και όχι μόνο. Πέντε το απόγευμα: Ένα χαμηλό βαρομετρικό φτάνει και στρογγυλοκάθεται ακριβώς επάνω από τον Πατραϊκό με απειλητικές διαθέσεις. Μέσα σε ελάχιστα λεπτά φέρνει μαζί του ένα Χειμώνα, που κανείς δεν περιμένει. Τουλάχιστον, όχι έτσι. Σε μία ραγδαία επιδείνωση, η βροχή μετατρέπεται σε θεομηνία. Με ανέμους 7 και 8 μποφόρ, ραπίζει κτίρια και ανθρώπους και σκηνοθετεί με δραματική ένταση τις εργασίες της τελευταίας στιγμής...

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

UNIVERSITÄT ZÜRICH

TRIPURA UNIVERSITY B. Sc. (Hons.) English & History 1st Year 1st Sem.	Date: _____ Page: _____ Marks: _____ Total: _____ Signature: _____ Date: _____	Tripura University B. Sc. (Hons.) English & History 1st Year 1st Sem.
---	---	---

Ο ΤΥΠΟΣ

The image shows a close-up of an open manuscript. The text is written in a cursive script, likely from the 16th or 17th century. The ink is dark, and the paper is aged and slightly discolored. The left page shows the end of a line, and the right page shows the beginning of a new line. The handwriting is dense and flowing, characteristic of a historical cursive style. The binding of the book is visible in the center crease.

“...Κόντρα στις πιθανότητες. Πιστώθηκε από την κοινωνία με απεριόριστο σεβασμό για το πριν, και εμπιστοσύνη για το μετά. Όλα τα άλλα είναι ...ιστορία.”

Γύρω από το κύριο του Ο.Λ.ΠΑ., στο παλιό λιμάνι, ένα πλήθος από συνεργάτες, προμηθευτές και ανθρώπους της «Πελοποννήσου», κάνει αγώνα υψηλών ταχυτήτων ενάντια στις συνθήκες και το χρόνο, το αλαβουτώντας σε λαοπόνερα. Η Αιμιλία, επιφορτισμένη με τη γενική διεύθυνση του εγχειρήματος, μιλά σε δύο ουσκευές ταυτοχρόνως. Τελειώνοντας, κλείνει τα κινητά, κλείνει τα μάτια και παίρνει βαθιές ανάσες: Ασκήσεις ηρεμίας. Μόλις έχει πληροφορηθεί ότι, το κεντρικό βίντεο-πυρήνας της εκδήλωσης, ένα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ 25 λεπτών, θέλει ακόμη μία ώρα στο μοντάζ και την τελική επεξεργασία. Όταν συνεργάζεσαι με καλλιτέχνες, πάντα αφήνεις ένα μικρό περιθώριο. Μισή ώρα πριν την εκδήλωση όμως, κανείς δεν την είχε προετοιμάσει, για αυτό. Ένα καλοκουρδισμένο πλάνο και προετοιμασίες εβδομάδων, αρχίζουν να ...μειωρίζονται επικινδύνως. Το εγκεφαλικό επεισόδιο και η αυτοκτονία ωστόσο, δεν αποτελούν επιλογές. Μία μικρή κραυγή πίσω από κλειστές πόρτες, ψυχραιμία, «zen» και, «πάμε παιδιά, θα το δούμε όταν θα φορτώνεται στο λάπιτο».

Τα απρόοπτα όμως, συνεχίζουν το χορό και η λίστα αναδιαμορφώνεται κάθε δευτερόλεπτο: Ένα αούρματο μικρόφωνο αγνοείται. Επιπλέον φώτα για το πόντιουμ. Το «catering» πρέπει να μπει από την κεντρική είσοδο, γιατί αυτοκίνητα, παρά τους παρκαδόρους, έχουν απροειδοποίητα, μπλοκάρει τη βοηθητική. Τα εξωτερικά λάβαρα της εκδήλωσης, κόντρα στη διάθεση για αυτοθυσία, με τέτοιο καιρό δε σπκώνονται, για λόγους ασφαλείας. Εκτός από ένα, η ανάρτηση του οποίου, εξελίχθηκε σε θρίλερ.

17:30. Προσέλευση: Ο αέρας τσακίζει τις ομπρέλες. Κάποιοι καταφθάνουν μούσκεμα. Πρωτόκολλο, πολιτικοί, πολιτευτές, παράγοντες και κυρίως, εκατοντάδες άνθρωποι από την κοινωνία και τον επιχειρηματικό κόσμο της Δυτικής Ελλάδας, δημιουργούν εκατοντάδες πηγαδάκια. Σε μία διαλεκτική σχέση, ιστορικά πρωτοσέλιδα της εφημερίδας στους τοίχους, δημιουργούν μία απροσδιόριστη αίσθηση ιστορικής ευθύνης σε όλους τους παριστάμενους. Οι επώνυμες

κυρίες, αντίθετα από ό,τι θα φανταζόταν κάποιος, ως επί το πλείστον, ντυμένες μάλλον δωρικά, χωρίς υπερπαραγωγές. Κάτι η ώρα, κάτι η καταιγίδα, η Κρίση, που μας έχει μεταλλάξει προς το ουσιαστικότερον... Αυτή εξάλλου, ήταν και η σύλληψη για την παραγωγή της εκδήλωσης. Απλά πράγματα, χωρίς βερμπαλισμούς και πανηγύρια. Εορταστική ουσία των πραγμάτων. Στην ευθύνη και την αποστολή.

17:58. Περισσότερα από 1.200 άτομα, εντός και εκτός αιθούσης. Κάποιοι, ακόμη και στη βροχή. Η αιμόσφαιρα ηλεκτρισμένη. Μία υπογεια ένταση και απορία για το τι θα επακολουθήσει.

Κάπου στο παρασκήνιο, το βίντεο φθάνει και φορτώνεται στο σύστημα. Το αρχείο είναι οκ. Ο ήχος οκ. Αναπαραγωγή, οκ. Στο αυτί του Μάγνη, από το ακουστικό της ενδοσυνενόησης, η φωνή του Χρήστου που έχει την ευθύνη της οκνηροθειας ροής τον ενημερώνει: «Κωνσταντίνε εμείς είμαστε έτοιμοι. Από σένα». Νεύμα ότι άκουσε. Η Αιμιλία αποσύρεται. Την εκδήλωση δε θα τη δει ποτέ. Τώρα πρέπει να ρυθμίσει τα του μπουφέ...

18:10. «Κυρίες και κύριοι, καλησπέρα. Η Πελοπόννησος.....»

...Η «Πελοπόννησος», σε μία βραδιά που όλα τα απίθανα έδειχναν να έχουν συμμαχήσει εναντίον, σε μία βραδιά που σηματοδοτούσε άλλη μία κορυφαία ιστορική της στιγμή, πορεύθηκε όπως έκανε εδώ και τρεις αιώνες: Κόντρα στις πιθανότητες. Πιστώθηκε από την κοινωνία με απεριόριστο σεβασμό για το πριν και εμπιστοσύνη για το μετά. Όλα τα άλλα είναι ...ιστορία.

Το βίντεο στους προτζέκτορες.

ΦΙΝΑΛΕ. Ένας πιπιρικός με «i-pad», περιηγείται στην ολοκλήρωση διαδικτυακή μας πύλη (pelop.gr)...

«Κυρίες και κύριοι, καλωσόλθατε στην “Πελοπόννησο του 2012”.

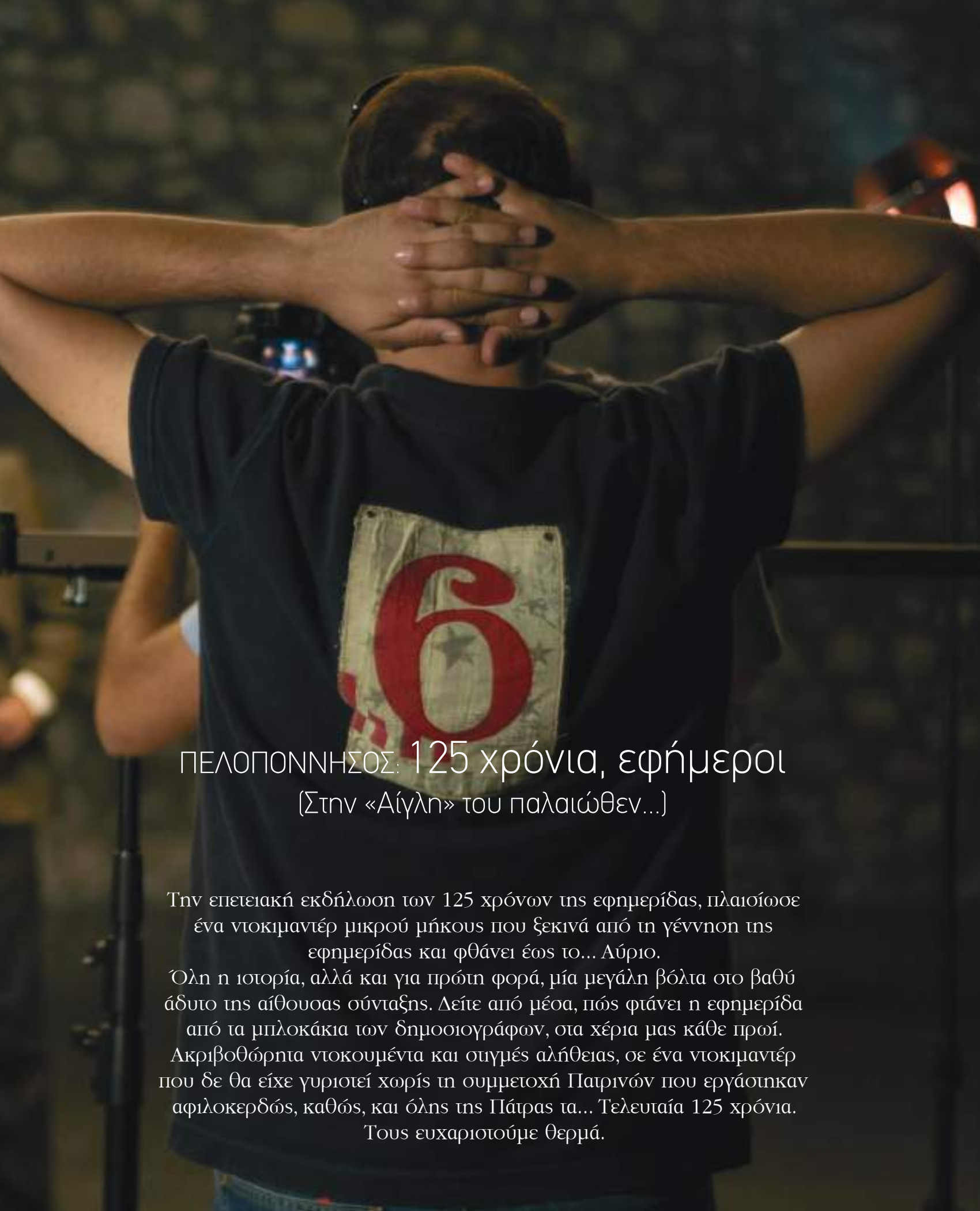
Κάποιοι έχουν συγκινηθεί κιόλας.

Χειροκρότημα. **Τ**

ΓΕΓΟΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ: 125 χρόνια, εφήμεροι (Στην «Αίγλη» του παλαιώθεν...)

Την επειτειακή εκδήλωση των 125 χρόνων της εφημερίδας, πλαισίωσε ένα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους που ξεκινά από τη γέννηση της εφημερίδας και φθάνει έως το... Αύριο.

Όλη η ιστορία, αλλά και για πρώτη φορά, μία μεγάλη βόλτα στο βαθύ άδυτο της αίθουσας σύνταξης. Δείτε από μέσα, πώς φτάνει η εφημερίδα από τα μπλοκάκια των δημοσιογράφων, στα χέρια μας κάθε πρωί.

Ακριβοθώρητα ντοκουμέντα και στιγμές αλήθειας, σε ένα ντοκιμαντέρ που δε θα είχε γυριστεί χωρίς τη συμμετοχή Παιρινών που εργάστηκαν αφιλοκεδώς, καθώς, και όλης της Πάτρας τα... Τελευταία 125 χρόνια.

Τους ευχαριστούμε θερμά.

AP10. 1-

ОТТОМ
КОМПЕТЕНТЕН НАТА АКАДЕМИОН

Tote Indopost: van 01/07/07
 4 (4) Indopost Indopost
 Tote Indopost: van 01/07/07
 4 (4) Indopost Indopost
 Tote Indopost: van 01/07/07
 4 (4) Indopost Indopost

Ο ΤΥΠΟΣ

[illegible]

Μέσα από οπάνια νιοκουμένα, αρχεία και μαρτυρίες, οι δημιουργοί παραδίδουν μία άκρως ενδιαφέρουσα ταινία/νιοκιμαντέρ μικρού μήκους, με τίτλο «Πελοπόννησος: 125 χρόνια εφήμεροι». Συνοψίζει την πορεία του ιστορικού ίσως, εντύπου στη Δυτική Ελλάδα. Με μια διεισδυτική ματιά στη γέννηση το 1886 και τους οπουδαιότερους σταθμούς στην εξέλιξη του, ο θεατής ουστώνεται με την «αλήθεια» της «Πελοποννήσου», από το χίσιμο του «θέματος», έως, το πιεστήριο και τη διανομή χέρι-χέρι... Σπάνια πλάνα από τις καθιερωμένες καθημερινές οουκέψεις των ουντακτών, όσο και από την, για πολλούς, άγνωστη εμπειρία της εκτύπωσης. Η αφήγηση, εμπλουτισμένη με στοιχεία υψηλής κινηματογραφικής αισθητικής, ιδιαίτερη μουσική, οκνηοθετημένες αναπαραστάσεις και παρεκβάσεις, ουνδέει προοεκτικά το σήμερα με το χθες, ουνθέτοντας ένα απόλυτα ουνεκτικό εγχείρημα, αξίας, ιστοριογραφικής. Σε διάστημα 3 μόλις ημερών, (γυρίσματα και επεξεργασία), ουντελειοτές και ουνμετέχοντες, εργάστηκαν μέσα σε χώρους της εφημερίδας, στα τυπογραφεία της Παλλήνης, στην εθνική οδό, στο πρακτορείο διανομής ΑΡΓΟΣ, στην Αίθουσα «Αίγλη», όπου, και γυρίστηκε το «tableau vivant», και ουνκ ολίγα οημεία της Πάτρας, ουνλέγοντας πολύτιμο υλικό για την ολοκλήρωση του νιοκιμαντέρ. Χαρακτηριστικού ενδιαφέροντος, είναι η ουνομιλία με το διευθυντή ούνταξης, Κωνοιαντίνο Μάγνη. Με αρχή και τέλος, το πρόσωπο που τα ξεκίνησε όλα, το Διονύση Βασιλειάδη, η κλιμάκωση, ολοκληρώνει θαυμάσια την ιστορία, παραθέτοντας ένα νιοκιμαντέρ/πηγή, για το θεατή... **Τ**

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Παραγωγή, σενάριο, σκηνοθεσία: «ANGEL Επικοινωνία-Πολιτισμός», Εκτέλεση Παραγωγής: «View Productions», σε μία ιδέα της «UIN». Παίζουν: Ιάσωνας Φωτήλας, Γιώργος Μιχαλόπουλος, Γιάννης Πετρούτσος, Σκηνογραφία-Κοστούμια: Όλγα Μοσχόβου, Βοηθός: Βίκυ Πολυμεροπούλου, Κομμώσεις: Νεφεντίνα Μοσχόβου, Συνεντεύξεις: Βασίλης Κασαμπέλης, Εκφωνήση: Ιάσωνας Φωτήλας (ως, Δ. Βασιλειάδης).

Ευχαριστούμε θερμά τους: Γιάννη Βόγλη-Βεσιτάρη Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε, Πάνο Βαφέα, Δημήτρη Τουλιάτο, Γιάννη Γασπαρινάτο, Γιώργο Γασπαρινάτο, Γιάννη Ανδριόπουλο, Κωνσταντίνο Πέττα, Αγγελό Τσονάκα, Αγγελική Πανοπούλου, Γιώργο Βασιλακόπουλο, «Άργος» Πρακτορείο Τύπου, Πιεστήρια Ναυτεμπορική, Μουσείο Τύπου ΕΣΗΕΠΗΝ, HOTEL KALLIRROE.

Δείτε το:
<http://www.pelop.gr/default.aspx?page=home>

ΓΕΓΟΝΟΣ

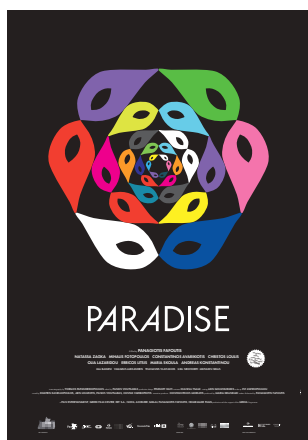
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣ «ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ»

«Παράδεισος»: Πάτρα-Θεσσαλονίκη, σε 105 λεπτά!

(Ο «Παράδεισος» του Π. Φαφούτη στο διεθνές διαγωνιστικό
μήμα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης)

Στο διεθνές διαγωνιστικό μήμα του 52ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (4-13 Νοεμβρίου), θα βρεθεί η ταινία «Παράδεισος» του Πατρινού σκηνοθέτη Παναγιώτη Φαφούτη, μαζί, με το J.A.C.E του Μενέλαου Καραμαγγιώλη. Αυτές, είναι και οι δύο (μόνες) ελληνικές συμμετοχές για φέτος.

Ως γνωστόν, τα γυρίσματα της ταινίας πραγματοποιήθηκαν στην Πάτρα και η υπόθεση πραγματεύεται τις ιστορίες ιεσοσάρων διαφορετικών ζευγαριών, τις τελευταίες 24 ώρες του Καρναβαλιού. Οι ιστορίες ξεδιπλώνονται παράλληλα, συνδέονται, αλληλοεπηρεάζονται και με τη λήξη του καρναβαλιού, καταλήγουν σε «κοινό τόπο», υπό τους ήχους πάντα, της μουσικής του «G. Pal».

Οι Χρήστος Λούλης και Όλια Λαζαρίδου, αλλά, και Πατρινοί ηθοποιοί, όπως ο Μιλτιάδης Νίκας και η Λίλα Μπακλέση, συμπληρώνουν ένα υπέροχο cast. Τεράστιος δε, ήταν ο αριθμός των Πατρινών Καρναβαλιστών, που υποστήριξαν την προσπάθεια, με κέφι και διάθεση, υπέρ του δέοντος καρναβαλική...

Υπό το «διαπεραστικό» βλέμμα του διευθυντή του Φεστιβάλ, Δημήτρη Εϊπίδη, ο «Παράδεισος», ανάμεσα σε πλήθος ελληνικών ταινιών, έλαβε «εξέχουσα» θέση στο σπουδαιότερο κινηματογραφικό διαγωνιστικό γεγονός στην Ελλάδα. Κέρδισε ήδη, μία σημαντική «καταξίωση». Τα καλύτερα, έρχονται; **Τ**

[ΟΙ ΠΡΟΒΟΛΕΣ (ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΝ ΑΝΗΦΟΡΙΣΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ) ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ 9/11 («ΟΛΥΜΠΙΟΝ») ΚΑΙ 11/11 («ΑΠΟΘΗΚΕΣ»)]

Στο μυαλό ενός «...kidonista».

ISTAS. Όχι... αρνητ-istas!

Και ξαφνικά, η Τριών Ναυάρχων γεμίζει από άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών με μπλε μπλουζάκια...

Το μάτι πέφτει στη λέξη «Synotistas».

Πριν καν προλάβουμε να ρωτήσουμε ποιοι είναι, μας περικυκλώνουν πολύχρωμα μπλουζάκια «Minoistas», «Kailaristas», «Paguristas», «Komotinistas», «Lepantistas»...

«Εγώ μέχρι σήμερα ήξερα μόνο τους Patrinistas».

Πληρωμένη απάντηση από τον Τάκη: «Πάλι καλά! Εδώ, δε ξέρουμε εμάς» στην ίδια μας την πόλη, φαντάσου για τους υπόλοιπους...».

Mas εξηγεί, ότι πρόκειται για εθελοντές, που έχουν προσβληθεί από τον ιό του ακυβισμού και των... «-ISTAS». ISTAS από τα Σύβωτα Θεοπροϋίας, την Πτολεμαΐδα, το Ηράκλειο, τα Γιάννενα, την Κομοτηνή, τη Ναύπιακτο... Απ' όπου κι αν έρχονται, οι στόχοι είναι κοινοί: Συλλογικότητα, αγάπη για τον τόπο, που μετουσιώνεται σε άμεση δράση. Δε θεωρητικολογούν για το πώς θα ωριμάσουν οι συνθήκες για την «επανάσταση», βγαίνουν στην πλατεία με λάβαρο την τσουγκράνα. Δεν έχουν αρχηγούς. Δρουν σαν ένας ενεργός πολίτης που αναλογίζεται το αυτονόητο χρέος απέναντι στον τόπο του. Που επιλέγει έργο, αντί λόγου. Δρουν θετικά. Είναι άνθρωποι του αποτελέσματος: «Δρω, παράγω έργο, αλλάζω την κατάσταση. Πως θέλω την πόλη μου; Πρέπει να περιμένω το διαλυμένο σύστημα να περιποιηθεί πλατείες, παιδικές χαρές, πεζοδρόμια, παραλίες; Εκεί τρέχουν και παίζουν τα παιδιά μου...

Πρέπει να πάψω να είμαι αρνητ-istas. Σηκώνομαι από τον καναπέ.» **Τ**

mtng
originals

ALEXI ANDRIOTTI

ENRICO
COVERI

EXTASY.

Tracolina

OZZI
JEWELLERY

pass®

STEVE
MADDEN

TRE ORSI®

Verde
Shoes & Accessories

nice things
Fabiana S.

Μαιζώνος 58, Πάτρα, 2610 279200, shopinshop58@gmail.com

shop
in
shop

Γυναίκα, τα πάντα!

Σαλπάραμε. ...Δέσαμε όμως;

Η «ανθρωπογεωγραφία» του πολυσυζητημένου νέου λιμανιού της Πάτρας, μπήκε στο Trip. Ποιοί κατοικούν στην καινούρια, νότια χώρα με τα καράβια; Ποιά είναι η πρώτη αίσθηση της μετακόμισης; Όπως συμβαίνει πάντα, οι απόψεις διαφέρουν και το νόμισμα έχει δυο ή... και περισσότερες πλευρές.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ & ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΣΙΚΡΙΤΖΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΕΠΠΑΤΟΣ

«Είμαστε μια οικογένεια»

«Καλωσορίστε στη γειτονιά μας!», μας προϋπάντησε σαν καλός οικοδεσπότης στην είσοδο του λιμανιού ο Γιώργος Ζεππάτος πρόεδρος του ΟΛΠΑ και ξεκίνησε την ξενάγηση: «Εδώ είμαστε οα μια οικογένεια. Το λιμάνι είναι ένα κομμάτι της πόλης, μια γειτονιά της Πάτρας» λέει, και συνεχίζει την παρουσίαση: «Στη γειτονιά μας θα συναντήσετε το προσωπικό του ΟΛΠΑ, τους λιμενικούς, ταξιδιωτικούς πράκτορες, εκπροσώπους μεταφορικών εταιριών, μεταφορείς, αχθοφόρους, εργάτες, λιμενεργάτες, συνεργάτες διαφόρων επιχειρήσεων, βιομηχανιών, τοπικές εταιρίες που ασχολούνται με τις τροφοδοσίες των πλοίων...».

Δεν χρειάζονται περισσότερα για να κατανοήσει κανείς ότι πρόκειται για μια μικρή κοινωνία με δική της φυσιογνωμία και δικό της πορτοφόλι. Περισσότερες από 120 επιχειρήσεις συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τον ΟΛΠΑ, ενώ, συνολικά, το λιμάνι παρέχει περισσότερες 15.00 θέσεις εργασίας στην τοπική απασχόληση.

Ο κ. Ζεππάτος θα παραδεχτεί: «Είμαστε μια μικρή κοινωνία με τα προβλήματά της». Αναγνωρίζει όμως, ότι «στην «οικογένεια» ο ένας στηρίζει τον άλλον και τα προβλήματα ξεπερνιούνται».

Θεωρεί τόλμημα το ότι η σημερινή Διοίκηση του ΟΛΠΑ αποφάσισε να λειτουργήσει τις νέες εγκαταστάσεις στην καρδιά του καλοκαιριού. «Με τον Κώστα (ο.ο. Κώστα Πλατυκώστα) βλέπαμε στον ύπνο μας εφιάλτες. Εν τέλει τα πράγματα πήγαν καλύτερα απ' ό,τι περιμέναμε, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν υπάρχουν προβλήματα ή ελλείψεις. Θα τα αντιμετωπίσουμε, γιατί θεωρούμε το Λιμάνι πλουτοπαραγωγική πηγή που έχει να προσφέρει πολλά στην πόλη».

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΑΤΥΚΩΣΤΑΣ

«Αλλιώς τα περίμενα...»

«Συνυπάρχουμε με την πόλη. Δεν οριοθετούμε την πόλη έναντι του λιμανιού», αποσαφηνίζει ο Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΛΠΙΑ, Κώστας Πλατυκώστας, εξηγώντας ότι, στους στόχους της ανάπτυξης είναι και η καλλιέργεια φιλικών σχέσεων με την πόλη και τους κοινωνικούς φορείς. «Διότι, η ανάπτυξη δεν είναι μονοσήμαντη. Αν πάρουμε για παράδειγμα την κρουαζιερά είναι μια συνολική, ολοκληρωμένη δράση που αφορά το σύνολο της Πάτρας. Άρα, λιμάνι και πόλη προχωράμε μαζί στην ανάπτυξη» τονίζει.

Σύντομα μάλιστα ο ΟΛΠΙΑ θα παρουσιάσει και τα ευρήματα έρευνας, από την οποία προκύπτει ότι το λιμάνι δεν αποτελεί επέκταση της βιομηχανικής περιοχής, αλλά μια «γειτονιά», με οικονομική και κοινωνική διάσταση για την Πάτρα.

Ο κ. Πλατυκώστας αναλαμβάνοντας πάντως τα νήια του Οργανισμού, βρήκε διαφορετικές συνθήκες απ' ότι περίμενε. «Πίστευα ότι τα πράγματα θα προχωρούσαν με πιο γρήγορους ρυθμούς και θα μπορούσαμε να είμαστε πιο αποτελεσματικοί στις παρεμβάσεις μας στον οικονομικό και κοινωνικό ιστό» ομολογεί.

Επιμένει πάντως στους στόχους του για επέκταση του λιμανιού σε νέες αγορές, ανήσυχος για την τάση μείωσης της κίνησης που εκδηλώνεται.

Ο κ. Πλατυκώστας διαφοροποίησε την πολιτική του ΟΛΠΙΑ έναντι των μεταναστών: «Υπήρχε μια αμυντική τάση, προτίμηση να περάσουμε σε μια επιθετική πολιτική, με σεβασμό πάντα, στον παράγοντα άνθρωπο» λέει, και εξηγεί: «Δεν μπορούσαμε να αποδεχτούμε ότι το πρόβλημα των μεταναστών θα διαταράσσει τη λιμενική δραστηριότητα. Χρειαζόμαστε νέες αγορές, μεγαλύτερη εμπορική δραστηριότητα και βλέπουμε το λιμάνι της Πάτρας, πύλη για την είσοδο αγροτικών προϊόντων.»»

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

«Επιτροπή στην κρουαζιέρα»

Το λιμάνι λειτουργεί με 55 άτομα προσωπικό, από 130 που είναι οι οργανικές θέσεις στον ΟΛΠΑ, και υπερωρίες κομμένες. «Δουλεύουμε σε 24ωρη βάση για να εξυπηρετήσουμε τους χρήστες», λέει ο Θανάσης Κυριακόπουλος, Διευθυντής διοικητικού/οικονομικού, ανάπτυξης και εκμειάλλευσης. «Τουλάχιστον το περιβάλλον εργασίας είναι καλύτερο από αυτό που είχαμε στο παρελθόν» σχολιάζει για τις νέες, σύγχρονες υποδομές. Τον συναντήσαμε να δουλεύει πάνω στο πρότζεκτ της κρουαζιέρας. «Παλαιότερα, η Πάτρα ήταν τουριστικό λιμάνι. Δεχόμασταν κρουαζιέρες. Η Αγίου Νικολάου γέμιζε τουρίστες που ερχόντουσαν με κρουαζιερόπλοια» θυμάται και συνεχίζει: «Στην πορεία όμως η κοινωνική και οικονομική της Πάτρας δεν καλλιέργησαν ιδιαίτερα αυτό το κλίμα. Τότε βέβαια η Πάτρα είχε τις βιομηχανίες. Ποιος να ασχοληθεί με τον τουρίστα;» παρατηρεί για να φτάσει στο σήμερα: «Οι συνθήκες άλλαξαν, διαφοροποιούνται οι ανάγκες, οπότε αλλάζουν οι δομές και οι προτεραιότητες. Σήμερα δουλεύουμε πιο μεθοδικά και αυτό γιατί οι επιβάτες που επισκέπτονται με κρουαζιερόπλοια την Πάτρα συνεισφέρουν στην τοπική οικονομία».

Ο κ. Κυριακόπουλος θεωρεί την κρουαζιέρα και την αξιοποίηση της Πειραιϊκής Παιραιϊκής βασικά στοιχεία για τις περαιτέρω προοπτικές του λιμανιού. Είναι οι νέες αγορές που θα βάλουν σε άλλη διάσταση τη λιμενική βιομηχανία. «Βλέπεται, η κίνηση στο λιμάνι δεν εξαρτάται από εμάς, αλλά, από τις πολιτικές. Μπορεί να αυξηθεί, μπορεί και να μειωθεί. Εμείς κοιτάμε πώς μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι».

Ο κουρέας του λιμανιού έχει πελατεία κυρίως από τις γύρω υπηρεσίες και βέβαια τους οδηγούς φορτηγών

Ο διευθυντής των Duty free, Νίκος Παπαγεωργίου και ο αναπληρωτής διευθυντής Νίκος Βετούλας με το προσωπικό του καταστήματος.

ΣΤΑΘΗΣ ΦΩΤΕΙΝΟΣ

«Περιμένω με αγωνία το χειμώνα»

Κι ενώ το λιμάνι αναζητά νέες αγορές, το Κεντρικό Λιμεναρχείο Πάτρας εξακολουθεί να δίνει τη δική του μάχη, αφού εξακολουθεί να αντιμετωπίζει το πρόβλημα της παράνομης διακίνησης μεταναστών. «Όχι στο βαθμό που ήταν στο παρελθόν. Για παράδειγμα, διακίνηση με κρύπτες δεν έχουμε πια» εξηγεί ο Στάθης Φωτεινός, Κεντρικός Λιμενάρχης Πάτρας. Στην αντιμετώπιση του προβλήματος βοηθούν σημαντικά οι χερσαίες υποδομές του νοτίου λιμένα. «Η εξωτερική περίφραξη μπορεί να είναι υποτυπώδης, αλλά η οργάνωση είναι τέτοια που λειτουργεί αποτρεπικά» εξηγεί και προσθέτει για παράδειγμα ότι «ο έλεγχος των οχημάτων γίνεται πριν εισέλθουν στην κόκκινη ζώνη που είναι πιστοποιημένη από τον κώδικα ασφαλείας (ISPS) σε αντίθεση με το παρελθόν που οι έλεγχοι διεξάγονταν στον καταπέλτη του πλοίου».

Η αγωνία των λιμενικών είναι ότι οι προβλήτες υποδοχής πλοίων στο νότιο λιμάνι θα δοκιμαστούν φέτος για πρώτη φορά το χειμώνα. «Ευελπιστούμε ότι δεν θα έχουμε ιδιαίτερα προβλήματα, αλλά θα το δούμε στην πράξη» αναφέρει, θυμίζοντας ωστόσο, ότι «σε ημέρες κακοκαιρίας υπήρχαν μεμονωμένα προβλήματα και στο βόρειο λιμάνι. Το θέμα είναι να μην έχουμε προβλήματα διαρκείας» εύχεται και τονίζει ότι θα λύσει πολλά προβλήματα η πέμπτη νηοδόχος, που θα κατασκευαστεί, όπως και οι συμπληρωματικές υποδομές που σχεδιάζονται με την πρόοδα του λιμανιού, όπως ο ανισόπεδος κόμβος και οι παραγλαυκίες αρτηρίες.»

ΚΩΣΤΑΣ ΒΡΗΣ

«Η πόλη έχασε 100%»

Από το 1980 στην «χώρα» του λιμανιού κινείται ο Κώστας Βρης και οι συνεργάτες του, ενώ, από το 1989, σαν ομάδα μαζί με τους αδελφούς Θόδωρο, Γρηγόρη και Τάκη Σιπηλιωτακόπουλο, τον Γιώργο Αποστολόπουλο και τον Κώστα Πανταζόπουλο, εκπροσωπούν την «Anek-Lines». Σήμερα, Πρόεδρος του Συλλόγου των Ναυτιλιακών Πρακτόρων, ομολογεί πως δε συμφωνούσε εξ αρχής με την μεταφορά του λιμανιού, αλλά από τη στιγμή που έγινε, οφείλουν όλοι να αγωνιστούν για να πετύχει. «Το νέο λιμάνι παρά τα σημαντικά χωροταξικά και κυκλοφοριακά του προβλήματα θα το στηρίξουμε γιατί βέβαια, δεν θέλουμε να κάνουμε κακό στη δουλειά μας.

Όμως, η Πάτρα σαν πόλη έχασε από αυτήν την μετεγκατάσταση 100%. Εάν εξαιρέσουμε το θέμα των μεταναστών που σίγουρα αντιμετωπίζεται ευκολότερα στην καινούρια πλευρά, η πόλη δεν εισπράττει πια ούτε ένα ευρώ από τους επιβάτες των πλοίων που έβγαιναν στο κέντρο και σίγουρα, δεν έχει προβλεφθεί το πώς θα αντικατασταθεί αυτό το χαμένο εισόδημα. Είχαμε ένα πλεονέκτημα σαν πόλη-λιμάνι, όπως η Βενετία, το Μπρίνιεζι, η Τεργέσιτ και το χάσαμε. Είχαμε αισθητική, χαρά, κίνηση στην καρδιά της πόλης. Τώρα, όποιος βγαίνει στο παλιό λιμάνι, βλέπει χαρτόμαζα, λάδια και λιπάσματα...».

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΝΑΒΗΣ

«Επιτέλους ...ευρωπαίοι»

Θερμός υπέρμαχος του νέου λιμανιού, ο Αντώνης Κουνάβης, ο οποίος, από το 1993 πρακτορεύει διάφορες εταιρείες, αλλά, από το 2006 εκπροσωπεί τη «Minoan-Lines». «Τη μεγαλύτερη ναυτιλιακή εταιρεία στην Ελλάδα, που ανήκει στον τεράστιο όμιλο Grimaldi». Όπως αναφέρει: «Επιτέλους έχουμε συνθήκες ευρωπαϊκού λιμανιού κι εγκαταστάσεις πολυτισμού, όπου τηρούνται βασικοί κανόνες που δεν υπήρχαν βέβαια στο παλιό λιμάνι, μέσα στο κέντρο της Πάτρας. Εδώ, οι αρχές ασφαλείας επιτελούν καλύτερα το έργο τους, ώστε να χτυπηθεί καίρια το μεταναστευτικό. Η πόλη «καθάρισε» από τη ρύπανση και τους μετανάστες, ενώ το θαλάσσιο μέτωπο απελευθερώθηκε. Εμείς προσφέρουμε καλύτερη εξυπηρέτηση, και πραγματικά, έως τώρα, δεν είχαμε το παραμικρό παράπονο από επιβάτη ή μεταφορέα. Θεωρώ, πως με την ολοκλήρωση της επόμενης φάσης, δηλαδή του εμπορικού τομέα, το νέο λιμάνι θα αποτελέσει το μοναδικό ισχυρό μοχλό ανάπτυξης για την περιφέρειά μας. Θέλω να πω μπράβο στον ΟΛΠΑ που ξεκίνησε να προσελκύει κρουαζιερόπλοια, κατεύθυνση στην οποία θα κινηθούμε και εμείς, συγχαρητήρια και λιμναρχείο για την άψογη μεταφορά, αλλά και στην αστυνομία, που βοήθησε τόσο με τις οδικές αρτηρίες και κρατάει τόσο αποτελεσματικά, μακριά τους μετανάστες».

ΤΑΚΗΣ ΒΡΥΩΝΗΣ

«Ναι μεν αλλά...»

Ο Τάκης Βρυώνης δραστηριοποιείται από το 1992, ως ντίνος της προσωπικής εταιρείας «Nautilus». Από το 2004, πρακτορεύει την «Endeavor Lines» με γραμμή Πάτρα-Ηγουμενίτσα-Μπρίντζι. Εκτιμά πως το νέο λιμενικό τοπίο έχει τα θετικά και τα αρνητικά του: «Και' αρχήν μειώθηκε θεαματικά το πρόβλημα των μετανάστων στην πόλη και στο παλιό λιμάνι. Εδώ γίνεται πολύ καλύτερα ο έλεγχος φορτηγών και οχημάτων, καθώς, οι εγκαταστάσεις βοηθούν χωροταξικά, και γενικότερα, όλα λειτουργούν αποτρεπτικά στο να πλησιάσουν οι μετανάστες ή να επιχειρηθεί η όποια βίαιη είσοδος. Από την άλλη, το νέο λιμάνι διαθέτει μόνο τρεις ή τέσσερις θέσεις «συρταρωτής» πλαγιόπρυμνοδεύσης, και λόγω της θέσης του, είναι εκτεθειμένο σε ανέμους και τεράστια ρεύματα. Οι δώδεκα ράμπες για κάθετες θέσεις αποδεικνύονται άχρηστες. Στο προηγούμενο λιμάνι, που ήταν φυσικό «έκοβε» τον αέρα η Αγυιά. Επιπλέον, δεν υπάρχει θέση για τα ρυμουλκά και καταλαβαίνετε ότι σε επείγουσα ανάγκη δεν προλαβαίνει να έρθει εγκαίρως βοήθεια από τη Γούναρη. Ακόμη, επιβάλλεται βελτίωση των κυκλοφοριακών ρυθμίσεων εντός λιμανιού και οχετική επανοχεδίαση, ενώ, περιμένουμε ακόμη τις εργασίες της εξωτερικής περίφραξης. Πρέπει να υπογραμμίσω, ότι όλα τα αρνητικά μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί, καθώς, από το 2009, σα σύλλογος, ζητούσαμε επανειλημμένως να επισκεφθούμε την περιοχή, αλλά δεν έγινε δεκτό το αίτημά μας».

ΜΑΡΙΑ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

«Ερήμωσε η Πάτρα»

Η Μαρία Φιλοπούλου, συνεχίζοντας την οικογενειακή παράδοση, διευθύνει το ναυτιλιακό γραφείο των πλοίων «Super-Fast», με συνεταιριστή τον Κώστα Παρθενόπουλο. Από τους πλέον έμπειρους παράγοντες του λιμανιού, τονίζει ότι πρέπει να διαχωριστούν, έτσι και τώρα, οι χρήσεις, τόσο, του λεγομένου «νέου», όσο, και του παλιού λιμανιού.

«Σε αυτή την πόλη, όλα γίνονται «στο περίπου», δίχως συγκεκριμένο «master-plan», που να έχει ορίζοντα 20-30 χρόνων. Το νέο λιμάνι, μόνο νέο δεν είναι. Σχεδιάστηκε για τις ανάγκες μιας άλλης δεκαετίας, ή μάλλον, ενός άλλου αιώνα. Έγινε με τρομερή καθυστέρηση, με λάθος προδιαγραφές και αμφίβολες προοπτικές. Εδώ, θέλω να σας θυμίσω πως, όποιος τα προηγούμενα χρόνια διατύπωνε διαφορετική άποψη, γινόταν στόχος κριτικής και απομόνωσης» αναφέρει. «Ας δούμε λοιπόν, που είμαστε σήμερα. Αφήσαμε πίσω μια «νεκρή» Όθωνος-Αμαλίας και φύγαμε δίχως σχέδιο, «στο πουθενά». Η πόλη έχασε τη ζωή και την ταυτότητά της. Εμείς πηγαίναμε στο Μόλο για να δούμε τα πλοία, αυτή ήταν η βόλτα του Πατρινού. Τουρίστες έβγαιναν, έτρωγαν, ψώνιζαν στα κοντινά καταστήματα. Σήμερα, η Πάτρα είναι έρημη και εμείς στο «νέο» λιμάνι, παλεύουμε με κυκλοφοριακά προβλήματα, ελλείψεις υποδομής και έκθετο προσωπικό. Πρέπει να καταλήξουμε άμεσα εάν θα έχουμε δυο λιμάνια. Θα κάνουμε εμπορικό κορμιά; Θα συνδέσουμε το συγκρότημα της Πειραιϊκής-Πατραϊκής με νέο λιμάνι και συνδυασμένες μεταφορές; Θα κρατήσουμε ένα κορμιά στο παλιό λιμάνι για ώρα ανάγκης και κακοκαιρίας; Θα φυλάξουμε πάρκα και ενυδρεία; Θα πουλάμε ...δολώματα για ψάρεμα; Τι; Πρέπει να καταλήξουμε σύντομα, τόσο για τις χρήσεις όσο και για τη χωροθέτηση» καταλήγει.»

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΟΦΗΣ

«Η ανάπτυξη θα έρθει με την
εμπορική κίνηση»

Ο Δημήτρης Σοφής συμπληρώνει 38 χρόνια στο λιμάνι της Πάτρας. Αυτό που τον φοβίζει είναι η έλλειψη προοπτικής. «Ακόμη και σε εποχές που δεν είχαμε δουλειά, που η κίνηση ήταν μειωμένη, υπήρχαν προοπτικές. Αυτές απουσιάζουν σήμερα» λέει. Παρακολουθεί τις πρωτοβουλίες του ΟΛΠΑ για την είσοδο του λιμανιού της Πάτρας σε νέες αγορές. «Δεν μπορώ να θεωρήσω ανάπτυξη τα 10,20 ή 50 κρουαζιερόπλοια που θα έρθουν να προσεγγίσουν στο λιμάνι της Πάτρας».

Του έρχονται στο μυαλό τα καράβια που παλαιότερα προσεγγίζαν στο λιμάνι για να παραλάβουν μετανάστες που τροφοδοτούσαν με εργατικά χέρια τις προηγμένες χώρες.

«Δεν είναι ανάπτυξη τα 108€ ανά επισκέπτη» επιμένει, αλλά δε μηδενίζει την προσπάθεια. Πιστεύει όμως, ότι το βάρος θα πρέπει να πέσει αλλού. «Στην εμπορική κίνηση. Τα εμπορικά πλοία πρέπει να φέρουμε στην Πάτρα. Δεν υπάρχει άλλου είδους πλοίο, που να δίνει τόση δουλειά, σε τόσο κόσμο» τονίζει και θεωρεί ευκαιρία το Βόρειο Λιμάνι.

«Αν εκεί, γίνει εμβάθυνση, μπορούμε να δεχτούμε πλοία που, ούτως ή άλλως έρχονται» προτείνει ο κ. Σοφής, που είναι Γενικός Γραμματέας της Ένωσης Ναυτικών Πρακτόρων Νοτίου Ελλάδος.

Όσο για το παράπονό του, είναι ότι η εκάστοτε Διοίκηση του λιμανιού δε ρωτά ποτέ και για τύποτε τους πράκτορες των εμπορικών πλοίων. «Ούτε μας καλούν σε συσκέψεις» προσθέτει

Στην πολυπληθή οικογένεια του λιμανιού ανήκουν οι 55 εργαζόμενοι στον ΟΛΠΑ. Τις ημέρες που ήταν σε εξέλιξη το αφιέρωμα, διεξάγονταν αρχαιρεσίες στο Σύλλογό τους, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει επίσημη εκπροσώπηση. Ευγενικά, ο πρώτος σε ψήφους, και επί σειρά ετών Πρόεδρος, Μιχάλης Νταβλούρος, αρνήθηκε να εκπροσωπήσει τους συναδέλφους του χωρίς να έχει κι επισήμως την εξουσιοδότηση. Επίσης, στους χώρους του λιμανιού συναντήσαμε τον Σπύρο Βουτσινά που διαθέτει ρυμουλκό για την προέλκυση των πλοίων στις προβλήτες. Διαμαρτυρήθηκε που δεν έχει προβλεφθεί θέση για το ρύμουλκο στις νέες εγκαταστάσεις. **Τ**

PICK και... Ξερό ψωμί!!!

Τα καρτ ξανάρθαν. Φεύγοντας, άφησαν πίσω τους, μυρωδιές από καρμένια λάσπιχα και λάδια. Αλλά, και τοιριχτούς ήχους από εξατμίσεις. Τίποτε άλλο άφησαν στην Πάτρα; Το «TRIP» κάνει ζουμ στην ιστορία της διοργάνωσης, αναλύει δυνατά και αδύνατα σημεία του Patras International Circuit for Kart (για τους φίλους... PICK), και θέτει το ερώτημα: Αν το θέλει η πόλη, πώς μπορεί να γίνει καλύτερο;

Ο Πατρινός πρωταθλητής, Μίκης Καλογεράτος, δευτερόλεπτα μετά τη σύγκρουση που τον έθεσε εκτός διεκδίκησης του τίτλου. Εδώ, μόλις έχει βγάλει το κράνος του!

2009: Σαν αστείο ακούστηκε από τα χείλη του Πατρινού επιχειρηματία και οδηγού, Μίκη Καλογεράτου η ιδέα να διοργανωθούν για πρώτη φορά αγώνες καρτ στο ιστορικό κέντρο μιας ελληνικής πόλης. Ανάλογες συζητήσεις που έγιναν σε άλλες πόλεις κατέληξαν σε ναυάγιο όταν επιχειρήθηκε –στα λόγια- να γίνει καταμερισμός αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεων στους φορείς που θα εμπλεκόνταν στο εγχείρημα. Όσο περνούσαν οι μέρες όλο και περισσότερα ερωτήματα για την οργάνωση έβρισκαν απάντηση. Η ιδέα μεταφέρθηκε στον τότε δήμαρχο της Πάτρας, Ανδρέα Φούρα. «Ναι» είπε, χωρίς δεύτερη σκέψη. Η εικόνα των καρτ να περνούν σαν σφαίρα τη Μαιζώνας και την Κορίνθου ήταν μαγική. Στη κουβέντα μπήκαν οι Φώτις και Χρίστος Δούβρης, με πλούσιες παραστάσεις στο καρτ και το μηχανοκίνητο αθλητισμό. Από κοντά, και οι άνθρωποι του Αυτοκινητιστικού Ομίλου Πατρών, με την πολυετή εμπειρία στη διοργάνωση αγώνων αυτοκινήτου. Οι συζητήσεις

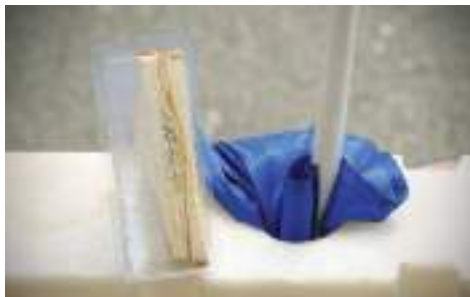
προχωρούσαν και ο κύκλος άνοιγε ολοένα και περισσότερο: Ο επιχειρηματίας Πλάτωνας Μαυραφέκας (οδηγός formula Gloria ο ίδιος), ο Δημήτρης Αθανασέκος (της Εθνικής Επιτροπής Αγώνων και υπεύθυνος για το καρτ στην Ελλάδα), ο τότε νομάρχης Αχαΐας, Δημήτρης Καϊοικόπουλος. Κάθισαν στο ίδιο τραπέζι και συμφώνησαν σε αυτά που έπρεπε να κάνει ο καθένας τους πριν προχωρήσουν στο... «Απονενομημένο διάβημα». Ακόμη κι όταν ογκώθηκαν από τις θέσεις τους, είχαν ζωηρές αμφιβολίες γι' αυτό που πήγαιναν να κάνουν. Τελικά τα κατάφεραν... Κάπως έτσι ξεκίνησε –εν συντομία- η γέννηση του PICK. Ας πάμε στο «σήμερα»...

Η φευνή διοργάνωση ήταν συγκριτικά, καλύτερη από τις δύο προηγούμενες. Γιατί; Κράτησε τους θεατές καθηλωμένους στις θέσεις τους ή όρθιους στα κιγκλιδώματα. Ειδικά, αυτούς που δεν «καίγονται» για το καρτ, αλλά κατέβηκαν από περιέργεια στους δρόμους

το πρώτο Σαββατοκύριακο του Οκτωβρίου. Αποδίδεται στην έμπνευση των διοργανωτών να εντάξουν πολλές και εντυπωσιακές παράλληλες εκδηλώσεις στο πρόγραμμα του διημέρου (οι παλοί με τα οχήματα να κινούνται στις δύο πλαϊνές ρόδες, η φόρμουλα Gloria, ο Βασίλης Ορφανός του Paris Dakar, τα κλασικά αυτοκίνητα και μοτοσυκλέτες κ. ά.).

Ο Τάκης Πουρναράκης, γνωστός στους φίλους του μηχανοκίνητου αθλητισμού από την τηλεοπτική εκπομπή για τη F1 στον Alpha (παρουσίασε το PICK το 2010 και '11), εκμύα πως η διοργάνωση κινείται σε ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο. Το ενδιαφέρον της συζήτησης μαζί του εστιάζεται στο πώς μπορεί να γίνει καλύτερο.

Για το αγωνιστικό πρόγραμμα εκμύα πως πρέπει να γίνει πιο... Ελαφρύ. Δηλαδή, να περιλαμβάνει δύο, το πολύ τρεις, αγωνιστικές κατηγορίες. «Πιστεύω πως πρέπει να συνδυαστεί με άλλα γεγονότα πέραν των αγώνων για καρτ», μας είπε. Για παράδειγμα, μπορούν

οι διοργανωτές να δώσουν την ευκαιρία σε θεατές μετά από κλήρωση να οδηγήσουν 2-3 γύρους στην πίστα. Μια άλλη ιδέα είναι να κληρώνονται ένα ή δύο μεγάλα δώρα σε συνεργασία με τους χορηγούς. Π.χ. τα καύσιμα για ένα χρόνο από την BP Ultimate ή ένα αυτοκίνητο. Ή, να συνδυαστεί το PICK και με ένα αγώνα δρόμου (έως και 10 km) με τη συμμετοχή κορυφαίων αθλητών. Εναλλακτικά, προτείνει τη διοργάνωση των καλλιستهίων Δυτικής Ελλάδας την ίδια μέρα και στον ίδιο χώρο με το PICK.

Τελικά, αξίζει να επενδύσει η Πάτρα στην περαιτέρω ανάπτυξη ενός τέτοιου θεσμού ή είναι βαρύ το «φορτίο» για να το σηκώσει η πόλη;

Ο Τ. Πουρναράκης θεωρεί ότι η Πάτρα έχει μόνο να κερδίσει από την ανάπτυξη του θεσμού και προβαίνει στην... Ιερουσαλία, να συγκρίνει το PICK με το Καρναβάλι. «Η τοπική κοινωνία γνωρίζει καλά τα οφέλη από τη διοργάνωση του καρναβαλιού. Το PICK,

“Τελικά, αξίζει να επενδύσει η Πάτρα στην περαιτέρω ανάπτυξη ενός τέτοιου θεσμού ή είναι βαρύ το «φορτίο» για να το σηκώσει η πόλη;”

εύκολα, μπορεί να ξεπεράσει σε δυναμική την εν λόγω εκδήλωση».

Η αυθόρμητη προσέλευση θεατών και τις τρεις χρονιές, δείχνει ότι αρέσει στον κόσμο. Επιπλέον, ανταποδίδει σε τοπικές επιχειρήσεις, κύρια εστίασης και αναψυχής, αλλά και σε μια σειρά επαγγελματιών που χειρίζονται πτυχές της διοργάνωσης (π.χ. έντυπο υλικό, εργαλεία κ.ά.) μέρος του δημοσίου χρήματος που δαπανήθηκε. Ενδεικτικό ήταν το σχόλιο επιχειρηματιών εστίασης φέτος, πως δούλεψαν το διήμερο των αγώνων «σα να ήταν απόκριες». Για αρκετούς ο τζίρος ήταν αυξημένος από 50% (και πάνω), σε σύγκριση με ένα συνηθισμένο Σαββατοκύριακο του Οκτωβρίου. Η διαφορά ήταν πως αρκετοί από τους χιλιάδες θεατές των αγώνων –ντόπιοι και επισκέπτες– κινήθηκαν στο ιστορικό κέντρο απόγευμα Σαββάτου ή Κυριακή πρωί και μεσημέρι, όταν η κυκλοφορία στη πόλη τέτοιες μέρες και ώρες, συνήθως, είναι αραιή.

Ανάλογα οφέλη είχε και ο ξενοδοχειακός κλάδος της περιοχής το διήμερο του καρτι. Οι πρώτες ομάδες των αγωνιζομένων «στρατοπέδευαν» στην Πάτρα από το βράδυ της Παρασκευής πριν τους αγώνες (κάποιοι είχαν έλθει από Πέμπτη). Δεν μπορεί να θεωρείται αμελητέος, σε νεκρή τουριστική περίοδο, ο αριθμός των διανυκτερεύσεων που αναλογεί στους 70 συμμετέχοντες των αγώνων καρτι με το πολυάριθμο τεχνικό προσωπικό τους (μηχανικοί, οδηγοί φορτηγών κ.ά.), στο προσωπικό της ΕΛΠΑ που είχε την ευθύνη του αγώνα (25 άτομα αγωνοδίκες και άλλες ειδικότητες), στους δεκάδες ποδηλάτες που έλαβαν μέρος στο Σιρκουί και τους συνοδούς τους, στις δεκάδες των ανθρώπων που εργάστηκαν για τους χορηγούς (στίσιμο περιπέρων, promotion κ.ά.) ή πήραν μέρος στις παράλληλες εκδηλώσεις, στους εκπροσώπους των 30 Μ.Μ.Ε. εκτός Αχαΐας, που κάλυψαν τους αγώνες, και φυσικά, στους λάτρεις του μηχανοκίνητου αθλητισμού, που τρέχουν από διοργάνωση σε διοργάνωση του είδους.

Υπάρχουν όμως και οφέλη, που δεν αποτιμώνται σε χρήμα, αλλά, σε είδος και υπεραξία. Την τελευταία τριετία η Πάτρα φιλοξενεί ένα αθλητικό και κοινωνικό γεγονός, που όμοιό του δεν υπάρχει σε καμία άλλη ελληνική πόλη. Άρα μοναδικό. Άλλο μεν, αλλά είναι όφελος για μια πόλη που θέλει να αποδείξει ότι μπορεί να διοργανώσει μεγάλα γεγονότα, και να υποστηρίξει τη βούληση της τοπικής κοινωνίας για την κατασκευή του Αυτοκινητοδρόμου.

Η ιδέα να αγωνιστεί στη φευνή διοργάνωση ο παγκόσμιος πρωταθλητής στο καρτι, Jonathan Thonon, αποδείχτηκε εξαιρετική. Ένα από τα πρώτα ονόματα στον κόσμο, στο είδος του, έμαθε που βρίσκεται η Πάτρα στο χάρτη και έζησε από πρώτο χέρι τι συμβαίνει στη πόλη όσο διαρκεί το PICK. Ο ίδιος μας έλεγε, σε ένα από τα διαλείμματα των αγώνων, »

CARAVEL
PROSERE - PATRAS
mazda
Χρυσόπουλος

1

35

35

Olympic
hotel

“Υπάρχει κάτι πολύ σημαντικό που θα μένει στην Πάτρα κάθε φορά που θα φιλοξενεί η πόλη ένα σημαντικό γεγονός. Είναι οι «εικόνες», τα συναισθήματα και οι εμπειρίες που αποτυπώνονται στο μυαλό του θεατή.”

πως βρήκε υψηλό το επίπεδο της διοργάνωσης, έμεινε ενθουσιασμένος από τις καιρικές συνθήκες και την ατμόσφαιρα που επικρατούσε στην πλατεία Γεωργίου και τους γύρω δρόμους. «Όλα είναι εξαιρετικά...».

Ο θεομός απέκτησε ένα νέο προσβευτή του στο εξωτερικό. Τα καλά νέα σε αυτές τις περιπτώσεις κυκλοφορούν με την ίδια ταχύτητα που κυκλοφορούν και τα άσχημα, ανάμεσα στους οδηγούς του καρτ ανά την Ευρώπη. Αν η πόλη συντηρήσει το υψηλό επίπεδο διοργάνωσης, και την επόμενη χρονιά εξασφαλιστεί η συμμετοχή περισσότερων αθλητών από το εξωτερικό, το PICK θα έχει κάνει ακόμη ένα βήμα πιο μπροστά για τη διεθνή πλέον, καταξίωσή του.

Κάπως έτσι, η Πάτρα θα αυξήσει περαιτέρω την αναγνωρισιμότητά της, ως αθλητικός-τουριστικός προορισμός, και θα αναβαθμίσει το προφίλ της στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Αυτό ισχύει και στην περίπτωση του PICK, με κριτήριο τις περίπου 30 δημοσιογραφικές αποστολές που ήλθαν στην Πάτρα, κυρίως απεσταλμένοι media που εξειδικεύονται στο μηχανοκίνητο αθλητισμό, για να καταγράψουν το αγωνιστικό πρόγραμμα και τη ζωή στην πόλη το διήμερο. Αμφιβάλλει κανείς ότι ο έντυπος χώρος και ο ηλεκτρονικός χρόνος που εξασφάλισε η πόλη για την προβολή της ήταν αρκετά μεγάλος;

Αν επιχειρούσε κανείς μια αποτίμηση της προβολής σε χρήμα, θα κατέληγε στο συμπέρασμα πως οι τοπικοί φορείς (Περιφέρεια, Δήμος κ.ά.) και οι διοργανωτές, θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να καλύψουν τη σχετική δαπάνη, ειδικά σε περίοδο οικονομικής κρίσης. Στα οφέλη της Πάτρας από το PICK, είναι και ο ανθρώπινος παράγοντας. Μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων αποκόμισε πλούσια εμπειρία, προσφέροντας τις υπηρεσίες της στη διοργάνωση: Περίπου 70 άτομα του Αυτοκινητιστικού Ομίλου Πατρών, 30 του Ποδηλατικού Ομίλου Πατρών εργάστηκαν για το Σιρκουί στο κέντρο της πόλης (και οι μεν και οι δε, εθελοντικά), 8 από την εταιρεία παραγωγής, 10 στην τηλεοπτική κάλυψη, 8 φωτορεπόρτερ της διοργάνωσης και 15 άτομα, προσωπικό υποστήριξης.

Οι άνθρωποι αυτοί απέκτησαν μια εξειδίκευση στην υλοποίηση μιας αθλητικής διοργάνωσης υψηλού επιπέδου, που θα μείνει στην πόλη και εναπόκειται στους τοπικές αρχές να την αξιοποιήσουν. Αλλά, και δημόσιοι φορείς (ΕΛ.ΑΣ., Πυροσβεστική Υπηρεσία, διασώστες κ.ά.) εμπλούτισαν την εμπειρία που δίδεται από μεγάλες διοργανώσεις, όπως οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Αν προσθέσουμε και τις δεκάδες των εξωτερικών συνεργατών αθροίζεται ένα σημαντικό νούμερο ανθρώπινου δυναμικού με εμπειρία στο ίδιο αντικείμενο ή σε οποιοδήποτε παρεμφερές μεγάλο κοινωνικό γεγονός. Οι χορηγοί που εμπιστεύτηκαν το θεσμό, εξασφάλισαν υψηλό βαθμό προβολής, και συνεισέφεραν στην επιτυχία της διοργάνωσης,

προσφέροντας την απαραίτητη οικονομική και τεχνική υποστήριξη, ανθρώπινο δυναμικό και τεχνογνωσία.

Από φέτος, «γεννήθηκε» και ο νέος θεομός του ποδηλατικού Σιρκουί, για πρώτη φορά στο κέντρο μιας ελληνικής πόλης, με αφορμή τα 40 χρόνια από την ίδρυση του Π.Ο.Π. Η παρουσία περίπου 1.000 ποδηλατών μέσα στην πίστα, ενταγμένη στα happenings του διημέρου, έστειλε το μήνυμα πως οι πατρινοί αγαπάνε το ποδήλατο. Αρκεί να έχουν διαδρομές για να κυκλοφορήσουν (ακούνε στο Δήμο...).

Παρόλα αυτά, δεν έλειψαν, ούτε φέτος, οι τοπικές πολιτικές φορέων (Περιφέρεια, Δήμος) στη διοργάνωση του θεομού. Καταστάσεις που μπορούν να αποφευχθούν, αφενός εάν η πόλη αποφασίσει να μην εμπλέκει το PICK ή όποια άλλη τοπική υπόθεση σε πολιτικές αντιπαραθέσεις, και αφετέρου, εάν επιλέξει τους αγώνες για καρτ ως θεσμό της και φροντίσει έγκαιρα να θεοποιήσει σταθερούς όρους και προϋποθέσεις για την οικονομική στήριξή του. Μια ιδέα, πάνω στην οποία μπορούν να οικοδομηθούν οι διοργανωτές, είναι η εκπόνηση ενός συγκροτημένου επικοινωνιακού σχεδιασμού (media plan) που να απευθύνεται στη μεγάλη «αγορά» της Αθήνας, και να υλοποιηθεί με την οικονομική συνδρομή της Περιφέρειας, του Δήμου κ.ο.κ.

Ας δεχθούμε ωστόσο (για χάρη της συζήτησης), ότι η πόλη πλήρωσε ακριβώς για τη διοργάνωση, και πως δεν έμεινε τίποτα, παρά μόνο, τιμολόγια προς εξόφληση και οικίες, όπως καταγγέλθηκε από διάφορες πλευρές του τραπέζιου που συνεδριάζει το Δημοτικό Συμβούλιο...

Υπάρχει κάτι πολύ σημαντικό που θα μένει στην Πάτρα κάθε φορά που θα φιλοξενεί η πόλη ένα σημαντικό γεγονός. Είναι οι «εικόνες», τα συναισθήματα και οι εμπειρίες που αποτυπώνονται στο μυαλό του θεατή. Ειδικά αυτού, που δεν είχε καμία προηγούμενη επαφή με το χώρο στο παρελθόν, και για να τις ζήσει δε χρειάστηκε να ξενιτευτεί. Έγινε στη πόλη του! Ο κόσμος αυτός διασκέδασε ανέξοδα, σε μια εποχή που το έχει πραγματικά μεγάλη ανάγκη και αναζητά χαμηλού κόστους, αλλά όχι φτηνιάρικη, διασκέδαση. Οικογένειες που στερούνται την έξοδο το Σαββατοκύριακο και το PICK τους έδωσε την αφορμή να κάνουν κάτι διαφορετικό για δυο μέρες, περιορίζοντας το μπάζει στα απαραίτητα (καφές, αναψυκτικό, φαγητό). Δεν είναι δα, και μικρό πράγμα... **Τ**

ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΤΟΥΒΑΣ

Πλατεία Νόρμαν, Άμστερνταμ και από εκεί, σε όλη την Ευρώπη με πρωιές σε διεθνείς αναμετρήσεις. «Αγκαζέ» με Utmost Contempt, Soo Cho, Srygweirdos, Θανάση Παπακωνσταντίνου, Φοίβο Δεληβοριά, Fungover. Το ιζαζ τριήμερο του φεστιβάλ του Δήμου μας σύστησε ένα νέο Παιρινό αοτέρι, ένα δεξιτέχνη ντράμερ που τολμά να πειραματίζεται. Και να φιλοσοφεί...

Μεγάλωσα στην πλατεία Νόρμαν. Στα 90's ήταν κάμ σαν το τρίγωνο των βερμούδων. Μια πλατεία γεμάτη μουσική. Δεν καταλάβαινες αν οι άνθρωποι ήταν ειλικρινείς, χαρούμενοι ή καταθλιπτικοί.... Έπρεπε να σου συμβεί κάτι πολύ άσχημο ή πολύ όμορφο για να ξυπνήσεις από αυτή την ουδετερότητα. Οι συνήθειες που είχαμε ως έφηβοι ήταν να φυάχνουμε συμμορίες και να τοακωνόμαστε με τις γειτονικές πλατείες, να τοακωνόμαστε μεταξύ μας για διαφωνίες σε στοιχεία στο μπιλιάρδο, να τοακωνόμαστε με τους γείτονες και το φύλακα της πλατείας επειδή βάζαμε φωτιές στο άγαλμα του Κωστή Παλαμά και διάφορα άλλα τα οποία δε λέγονται. Αυτό που μου έχει μείνει είναι πως «δεν υπήρχε μέλλον»... Υπήρχε μια αυτοκαταστροφική διάθεση από την γενιά μας. Ήταν σαν να είχες κουραστεί κιόλας από τα 16... Όλη αυτή η κατάσταση συνέβαλε στο να φτιαχτεί μια γερή υποσυνείδητη βάση, όπου πάνω της θα μπορούσες να σταθείς και να

χτίσεις κάτι που θα σου αποφέρει την αιώνια ευτυχία.

Ασχολήθηκα σχετικά μεγάλος με τη μουσική, χωρίς κανένα ερέθισμα από την οικογένειά μου, αφού δεν είχαν ούτε cd-player στο σπίτι. Είχα περάσει στη σχολή «επιχειρηματικού σχεδιασμού και πληροφοριακών συστημάτων». Πήγα για μια βδομάδα και τα παράτησα γιατί πολύ απλά, δε μου άρεσε. Τότε λοιπόν, ακολούθησε ένας χρόνος απραξίας και μετά βρήκα ενδιαφέρον στη μουσική, οπότε, άρχισα να μελετώ κάθε μέρα. Όλα έγιναν μόνα τους. Η μουσική είναι απαιτητική και πρέπει να της δώσεις κάτι για να σου στείλει ένα όραμα και να καταλάβεις ότι είναι το όνειρο σου. Εγώ της έδωσα δυο χρόνια αφοσίωση, με οκτώ-εννιά ώρες μελέτης καθημερινά, και αυτή, μου έδωσε το όραμα. Από κει και πέρα όλα ήρθαν φυσικά και τίποτε δεν ήταν εύκολο. Οι μουσικές σπουδές μου στην Ολλανδία, οι μπάντες, ο επαγγελματικός προσανατολι-

σμός και άλλα.

Ένα από τα πλεονεκτήματα που έχεις όταν κανείς αυτό που αγαπάς είναι ότι δεν σε νοιάζει να είσαι ασφαλής. Τι σημαίνει να είσαι ασφαλής τελικά;

Στο δημοτικό άκουγα Τρύπες και ήταν η μόνη μπάντα με ελληνικό στίχο που μου κέντριζε το ενδιαφέρον. Μάλλον, αυτό οφείλεται και στην «στάση» που κρατούσαν σαν παρέα. Αργότερα, στο Γυμνάσιο και το Λύκειο άρχισα να ακούω thrash και death metal όπως sepultura, slayer, death, deicide, haunted, kreator και αλλά... Με τον θάνατο του Kurt Cobain έμαθα τους Nirvana, και μέχρι τώρα, έχω τον ίδιο ενθουσιασμό που είχα όταν πρωτοάκουσα το Nevermind. Οι Nirvana με επηρεάζουν ακόμη, όσον αφορά στη συμπεριφορά μου στην μουσική. Δυο χρόνια πριν φύγω για την Ολλανδία, με κέρδισε η izaz και το cd-player έπαιζε Miles Davis, John Coltrane, Thelonious Monk, Keith Jarrett, Kurt

Rosenwinkel, Greg Osby, Jan Garbarek και αλλά πολλά.. Μετά από αυτή την περίοδο άρχισα να ακούω reggae, ska, hip-hop και ο,τιδήποτε άλλο έκανε τα αυτιά μου χαρούμενα.

Τώρα πλέον δεν σκέφτομαι το κάθε τραγούδι να συγκεκριμένο είδος μουσικής. Οι ταμπέλες περιορίζουν την ελευθερία της σύνθεσης. Η εξήγηση του όρου αυτού έχει να κάνει με το βίωμα και τον τρόπο που αντιλαμβάνεται τη μουσική ο καθένας. Ένας σαξοφωνίστας που έμαθε να παίζει στο δρόμο εθισμένος στα ναρκωτικά, όταν τον ρώτησαν τι είναι jazz για σένα είπε: «jazz is better than sex, and it lasts longer». Για μένα, η jazz είναι ελευθερία στην σκέψη...

Όταν παίζεις jazz στην Ελλάδα, σημαίνει ότι κάνεις κάτι πολύ δύσκολο και ξεχωριστό. Το ίδιο συμβαίνει και όταν σπουδάζεις μαθηματικά στην Σιέρα Λεόνε. Δυστυχώς ο Έλληνας δεν έχει εξοικειωθεί ακόμη με το συγκεκριμέ-

“Ο,τι συμβαίνει στους εκτελεστές συμβαίνει και στους ακροατές. Υπάρχουν ειλικρινείς ακροατές και υπάρχει και η «ελίτ της κουλτουρολαγνείας»”

νο είδος μουσικής και αυτό φαίνεται στο ότι δεν υπάρχουν μαγαζιά που τη σπηρίζουν. Η jazz δεν είναι πιο δύσκολο είδος από κάποιο άλλο. Δεν υπάρχουν δύσκολα και εύκολα είδη μουσικής... Υπάρχει μόνο ειλικρίνεια και υποκρισία. Ό,τι συμβαίνει στους εκτελεστές συμβαίνει και στους ακροατές. Υπάρχουν ειλικρινείς ακροατές και υπάρχει και η «ελίτ της κουλτουρολαγνείας»...

Ο,τιδήποτε έχει να κάνει με τις ανθρώπινες σχέσεις θα μπορούσε να είναι ερέθισμα. Η ειλικρίνεια των συναισθημάτων ως προς τους εαυτούς μας είναι το παν. Σε ο,τιδήποτε project το πιο σημαντικό πράγμα που θεωρώ ότι υπάρχει, είναι ότι με όλους που συνεργάζομαι υπάρχουν σχέσεις φιλίας. Πρώτα ταιριάζουμε σαν άνθρωποι και μετά σαν συμπαίκτες. Μέσα από αυτές τις σχέσεις δημιουργούνται μπάντες, μουσικά κινήματα, χώροι έκφρασης.

Ένας σημαντικός παράγοντας για την διαμόρ- ➤

“...φέρνω ανά τακτά
διαστήματα για συναυλίες,
σεμινάρια και συνεργασίες
Έλληνες και ξένους
μουσικούς. Θα ήθελα απλά
να προσφέρω περισσότερο
από αυτό στην πόλη.”

φωση του κοινού σε σχέση με τη μουσική είναι τα ΜΜΕ. Ό,τι προβάλλεται από αυτά ασκεί μεγάλη επιρροή στη μάζα. Δεν χρειάζεται να αναφερθώ σε αυτά που δείχνουν. Άλλος παράγοντας που συμβάλλει στα ερεθίσματα των ανθρώπων είναι η εκπαίδευση. Πιστεύω ότι δεν υπάρχουν τέλεια συστήματα εκπαίδευσης, αλλά η αλήθεια είναι πως στο εξωτερικό είναι πιο οργανωμένα απ’ ό,τι στην Ελλάδα.

Η μουσική παιδεία είναι ιδιωτική υπόθεση και δεν απασχολεί καθόλου την Πολιτεία. Κανένας πολιτικός δεν ασχολήθηκε τα τελευταία χρόνια με το πρόγραμμα διδασκαλίας στα Ωδεία. Δεν υπάρχουν κρατικές επιχορηγήσεις. Τι γίνεται με την εξομίσωση των Ωδείων με τα Ευρωπαϊκά μουσικά ιδρύματα; Κάποιοι μπορεί να μην έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν στην Ευρώπη. Τέλος, ιδιωτική εκπαίδευση σημαίνει και ακριβή εκπαίδευση. Αυτό, από τη μια είναι θετικό, γιατί δείχνει το ενδιαφέρον εκείνων που τελικά επιλέγουν να συνεχίσουν, άρα το επίπεδο ποιότητας ανεβαίνει. Από την άλλη μεριά όμως, όλος ο υπόλοιπος κόσμος δεν έχει μουσική παιδεία και αυτό δεν είναι καλό. Γιατί, καλό είναι να έχουμε καλούς μουσικούς, πρέπει όμως να υπάρχει και το ανάλογο κοινό για να τους ακούσει.

Η καθημερινότητα μου είναι τα μαθήματα. Τα τελευταία τρία χρόνια διδάσκω τύμπανα και ρυθμολογία στην μουσική σχολή Λιπχο. Οπότε, όταν δεν έχω περιοδεία με κάποιο από τα σχήματα που παίζω, ασχολούμαι με δραστηριότητες όπως, η ανανέωση του υλικού μελέτης για τον καθένα. Οργανώνω συναντήσεις με τους μαθητές για να κουβεντιάσουμε διάφορα θέματα για το μέλλον όσον αφορά τις σπουδές, τον επαγγελματικό προσανατολισμό και τις διάφορες συμμετοχές σε συναυλίες φεστιβάλ κτλ. Επίσης, λόγω του ότι σπούδασα στην Ολλανδία στο πανεπιστήμιο του Rotterdam και πήρα το bachelor degree στα jazz drums, ενημερώνομαι για την ύλη διάφορων πανεπιστημίων της Ευρώπης, όπου στέλνω για εισαγωγικές εξετάσεις διάφορους μαθητές μου.

Ο ελεύθερος χρόνος μου αφορά την πολιτιστική προσφορά μου σε αυτήν την πόλη. Εκμεταλλεύομαι το γεγονός ότι συνεργάζομαι με διάφορους μουσικούς εντός κι εκτός χώρας, τους οποίους φέρνω ανά τακτά διαστήματα για συναυλίες σεμινάρια και συνεργασίες με Έλληνες μουσικούς. Θα ήθελα απλά να προσφέρω περισσότερο από αυτό στην πόλη.

Πρόσφατα πήγα ένα ταξίδι στην Βαρκελώνη και μου άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις, όσον αφορά στην ποιότητα ζωής. Είναι για μένα σημαντικό να συνδυάζεις ένα μεσογειακό κλίμα με μια απίστευτη σοβαρότητα στη μουσική τη ζωγραφική την αρχιτεκτονική και σε άλλες τέχνες. Υπήρχαν παντού εκθέσεις, συναυλίες, jam sessions, φεστιβάλ κτλ. Οι άνθρωποι ήταν τρομακτικά φιλόξενοι και ζεστοί και η μουσική σκηνή ήταν απίστευτα ενεργή. Τέλος το φαγητό η ρυθμιότητα και τα μέρη της Βαρκελώνης σε κάνουν να θες να πας εκεί να ζήσεις για κάποιο χρονικό διάστημα. Θεωρώ ότι είναι το ιδανικό καλοκαιρινό τοπίο μετά μουσικής!

Αυτό που σκέφτομαι για το κοντινό μέλλον είναι να έχω πιο πολύ ελεύθερο χρόνο έτσι ώστε να εκδοθεί το βιβλίο που γράφω, το οποίο βρίσκεται προς το τέλος και έχει θέμα την πρακτική εφαρμογή διαφόρων παραδοσιακών χορών και ρυθμών σε περιπτώσεις μέτρα με σύγχρονο τρόπο στα τύμπανα... **Τ**

Στέκια με στυλ, attitude και σκέψη...

Η πόλη είναι μικρή, λένε. Υπάρχουν όμως, σημεία της, τόσο διαφορετικά και γουστοζικά, που την κάνουν απλά «τεράστια». Σε κάποια από αυτά, φρέσκα αλλά και παλαιότερα, βρεθήκαμε κι εμείς...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Si Doux

«Ο,τι ουμβαίνει, φαίνεται!». Αυτή είναι η φιλοσοφία του Si Doux, που έφερε το cozy στη συνήθεια του cafe, αλλάζοντας τα μέχρι τότε δεδομένα. Μακριά από λογικές «νύχτας», η Σόφι και η Χρύσα από τη Γαλλία, φωτίζουν τις μέρες μας με αούλληπτες βάφλες Βελγίου και μεταξύ άλλων, κινηματογραφικές μουσικές, που μας πάνε «αλλού»... Η προσεγμένη αρχιτεκτονική και οι ένιχνες λεπτομέρειες στους τοίχους, συνθέτουν ένα χώρο που συνδυάζει τη γαλλική φινέτσα με την ελληνική θερμότητα, ενώ, το «μουσικό» της επιτυχίας δεν είναι άλλο, από το ίδιο το προσωπικό... «Η κάθε κοπέλα που εργάζεται για εμάς, δεν είναι στημένη... Είναι αυτή που είναι. Και είναι χαρακτηριστική του Si Doux...», όπως μας λέει η Σόφι. Ανάμεσα λοιπόν, σε ξύλο, πλακάκι και καφέδες που «χύνονται», θα βρείτε κι εσείς το χαρακτήρα που 'σας ταιριάζει. Με μια λέξη, «ειλικρινές».

Ποικίλη Στοά

Η γνωστή γκαλερί, που σύντομα, έγινε στέκι. Στον τέταρτο χρόνο λειτουργίας της, η Ποικίλη Στοά, εξακολουθεί να δίνει την αίσθηση ενός ζεστού σπιτιού, που σε κάθε γωνιά του χαϊδεύει την τέχνη. Τα αντικείμενα, είναι ένα προς ένα, φτιαγμένα από τα χέρια της Εύης και «πιοτοποιούν» αναντίρρητα την καλλιτεχνική αυθεντικότητα του χώρου... Εξάλλου, «τίποτα ψεύτικο δε χωρά εδώ...», όπως η ίδια μας μαρτυρά. Πέρα από θαυμάσια ροφήματα και ένα ευρύ φάσμα από μπιύρες και κρασιά, θα βρείτε την αγαπημένη σας «σοφίτα», να φιλοξενεί έργα τέχνης που θα λατρεύσετε. Εκθέσεις φωτογραφίας, βιβλιοπαρουσιάσεις και bazaar, θα κάνουν και φέτος τη γωνιά της Παντιανάσης και Ρήγα Φεραίου να «πιάλλεται» σε εικαστικούς ρυθμούς. Με δυο λέξεις της Εύης, «Εικαστικό Στέκι». Εορς πού θα είστε;

City

Το μαγαζί που έλαμψε, στην καρδιά της πόλης και της «κίνησης». Στην Πλατεία Γεωργίου. Με τη νέα του essence, εδώ και 3 χρόνια, το City διακρίνεται για τις ιδιαίτερες μουσικές του διαθέσεις, οργανώνοντας classic rock, jazz και έντεχνες ελληνικές βραδιές. Στο εσωτερικό του, θα ξεχωρίσετε τον πίνακα, της Αδαμαντίας, που αποδίδει τέλεια την «αλήθεια» της σύγχρονης πόλης, καθώς, και την ζεστή μπάρα... Με δυτικές επιρροές αλλά, αυστηρώς ελληνικό αέρα, είναι το στέκι που αγαλιάζει θαμώνες και περαστικούς με τη θερμή υποδοχή του. Εκτός από τα θαυμάσια πιτάκια που συνοδεύουν τα ροφήματά σας, τα μεσημέρια του Σαββάτου, οι ιδιοκτήτες ετοιμάζουν οι ίδιοι και μας προσφέρουν εξέχουσες λικουδιές... Με επίκεντρο την καλή μουσική, ο Νώντας και ο Γιώργος ξεκίνησαν μ' ένα και μόνο όραμα. «Βήμα στη Μουσική». Κι έτσι, θα συνεχίσουν...

A photograph of the interior of Pub Eleven, a modern pub with a dark, industrial aesthetic. The ceiling features exposed red pipes, silver ductwork, and several large, white, three-bladed ceiling fans. Large windows on the left side of the frame let in bright natural light. The pub is filled with patrons, mostly seen from the back or side, creating a sense of a busy, social atmosphere. In the background, a bar area is visible with more patrons and hanging pendant lights.

Pub Eleven

Σε λίγες μόνο εβδομάδες λειτουργίας, αυτός ο χώρος μπήκε δυναμικά στις προτιμήσεις των Παρινητών. Με εκκεντρικές φωτογραφίες να κοσμούν το εξωτερικό και το εσωτερικό του μαγαζιού, ένα παλιό cooperaki να «ίππαιται» στο βάθος του μαγαζιού, ανακυκλωμένα υλικά και μια ανοικτή κουζίνα/μπάρμπεκιου, που κυριολεκτικά, «μεθά» τους πελάτες, η Pub Eleven, ήρθε αναμφισβήτητα για να μείνει. Με οαφείς επιρροές απ' τη Λυών, ο Τάκης, ο Γιώργος και ο Στέλιος, φέρνουν στην Πάτρα μια οπάνια μπιρραρία, συνδυάζοντας τη γλύκα του Νέου Κόσμου, με τα κλασικά burger & fries , με την καλλιτεχνική υπεροχή της Ευρώπης. Rock μουσικές, τάρτες ημέρας, τουαλέτες από «εφημερίδες» και «μπογιά», είναι μόνο τα βασικά που θα συγκρατήσουν κανείς, από ένα μέρος που απλά, τα λέει «όλα». Έτοιμο ν' ανοίξει σύντομα και το δεύτερο stage του, όπου θα γίνονται διάφορες live μουσικές βραδιές, υποδέχεται τους πάντες ο' ένα μοναδικό περιβάλλον «ανακαινίζοντας» έξαλλα, την οδό της Ερμού. Όπως μας είπαν, «different» (με γαλλικό αζάν). Και μας αρέσει...

?

(Το όνομα του μαγαζιού;... Αγγλικό ερωτηματικό προς το παρόν)

Στην πιο μουσιέρια γωνιά της Πάτρας, μεταξύ του Αροακείου και οδού Πουκεβίλ, το ακόμη «αβάντιστο» μαγαζί του Σόφο και του Κλεάνθη, δείχνει εμπράκτως ότι και αλλάζει στην πόλη... Με ξύλινα παγκάκια α-λα «πικ-νικ» στο εξωτερικό του και vintage τηλέφωνα στο εσωτερικό του, το μέρος έχει ήδη καθιερώνεται ως στέκι. Το παρασκευαστήριο του δεύτερου ορόφου ετοιμάζει για τους πελάτες τις πιο ωραίες σαλάτες ζυμαρικών, ενώ, οι κατάλληλες μουσικές στολίζουν τ' αυτιά μας, από το πρωί έως τα βάθη της νύχτας. Μικρές παρεμβάσεις τέχνης σε καμβρά και ένα ιδιότυπο χαρτί τουαλέτας από «δολάρια», είναι σίγουρα, αυτά που θα αιχμαλωτίσουν τη ματιά σας... Το σπουδαιότερο βέβαια, δεν είναι άλλο από την οικειότητα που αισθάνεται κανείς, πίνοντας απλά ένα single barrel μπέρμπον σ' ένα από τα θαυμάσια σκαμπό του μπαρ... «Αναρωτηθήκαμε τι θα θέλαμε ως πελάτες... Και πράξαμε ακριβώς αυτό, ως ιδιοκτήτες», όπως λένε τα παιδιά. Η λέξη κλειδί; «Παρέα». Και ποιός δε την αναζητά;

Tag

«TAG: The Art of Gathering»... Διανύει το δεύτερο χρόνο λειτουργίας του και αποιερεί ήδη, ένα από τα πιο sui generis στέκια της πόλης. Πλάι στην «πρέλα» της Αγ. Ανδρέου και την ηρεμία της Παντινάσσης, το μαγαζί φέρει την ανυπέρβλητη δυναμική μιας «μεγαλούπολης». «Όπου όλα κινούνται κι επικοινωνούν», όπως προσθέτει ο Χριστόφορος. Με «μοντέρνο ασυκό» ύφος και αέρα Βερολίνου, έρχεται να ενώσει τα νεανικά πνεύματα του σήμερα, φλερτάροντας διακριτικά με το χτες. Οι δύο ξεχωριστοί του χώροι, η αίθουσα «work/study», για όσους θέλουν να εργαστούν, και το μπαρ για όσους επιθυμούν να χαλαρώσουν, καθιστούν το Tag, ως ένα από τα σημεία της πόλης που διεκδικούν τα πρωτεία στην εικαστική πρωτοπορία και όχι μόνο. Οι πίνακες του «μετρό», με γνωστές διαδρομές Νέας Υόρκης και Παρισιού, συμπληρώνουν άψογα την εικόνα και μας ταξιδεύουν... Με μια λέξη, «ταχύτητα». Χωρίς αυτήν, ιρέχουμε; **T**

ΜΑΡ- ΚΕΛΛΟΣ ΧΡΥΣΙ- ΚΟΠΟΥ- ΛΟΣ

Όχι, δεν ήθελε να ποζάρει δίπλα στο τσέμπαλο, αλλά στο πνεύμα μιας αιρετικής αναπόλησης, στο τραπέζι του κουρκάν της γιαγιάς. Ούτε να πολυλογήσει περί Μεγάρου, Καμεράτας, Λυρικής, Στέγης Ωνασείου κ.λ.π. Αλλά, να ζωντανέψει μια Πάτρα με ένα μπαλκόνι «γεμάτο» Καρνάβαλο, με νυχτοπερπατήματα στην «Τρελή Ροδιά» και ξανθούς πειρασμούς στα Ψηλαλώνια. Μας συστήθηκε ως «γιος της γνωστής πορνογράφου Έρης Σωτηροπούλου» που... σπρώχτηκε στο περιθώριο από τη στιγμή που βαπτίστηκε Μάρκελλος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Ποια είναι η «βιωματική» σχέση σου με την Πάτρα; Η πιο οικεία γειτονιά συνδεδεμένη με τα παιδικά χρόνια και οι εικόνες της, οι αγαπημένες διαδρομές και γωνιές καθώς και πρόσωπα που συνδέονται μαζί τους; Η Πάτρα που ήξερα άρχιζε περίπου στο παλιό αρχοντικό του φίλου μου του Στέφανου Λαϊνά (πολύ αργότερα έμαθα ότι βρισκόταν στην Γκότση, ήταν ίσως σημάδι ιδιοφυίας ή μάλλον δυσλεξίας, πως τότε δεν κατάφερνα να ταυτίσω οδούς με ονόματα). Εφτανε προς δυσμάς μέχρι το παλιό σπίτι του μπαμπά μου στην Τοσαδοπούλη - υπήρχε περνώντας στα δεξιά ένα σκοτεινό καφενείο με την μαγική λέξη «νοβοκαϊνή» γραμμένη σε ένα παλιό βαρέλι, αμέσως μετά, κάποιο ψητοπωλείο με ένα μικρό κορινθινό γύρο που στριφογύριζε θλιβερά πίσω από την ιζαμαρία, σαν ορφανό που δεν το παίρνει ο ύπνος, και στο απέναντι πεζοδρόμιο το ΠΙΚΠΑ. Αν γνώριζα την

λέξη κατάθλιψη από τότε θα θεωρούσα πως αυτή πρέπει να είναι η πιο καταθλιπτική γωνιά της Πάτρας, η Πάτρα η πιο καταθλιπτική πόλη του κόσμου ergo τούτη η πιο καταθλιπτική γωνιά του κόσμου. Η άνω πόλη σηματοδοτείται από το περιβόητο «σαράϊ» όπου έμενε η μικρή Στεφανία Μπογδανοπούλου μπροστά στο Αρχαίο Ωδείο (σήμερα το τότε παλάτι είναι ένα ground zero) και το «μοντέρνο», για την εποχή του, διαμέρισμα, με άσπρες μοκέτες, στα Ψηλαλώνια που έμεναν η Κατερίνα και η Μυρτώ Παπαδημητρίου, οι οποίες, σημειωτέον ήταν, μαζί με τις έτερες εκπάγλου καλλονής Πατρινές αδελφές Ελλη και Χριστιάνα Τολιά, οι μοναδικές ξανθιές της εποχής. Ήμουν οίγουροίτοι πως εν καιρώ θα παντρευτώ μία από τις τέσσερις και τις στοιχειοθετούσα μάλιστα επισημώς σε σειρά σύμφωνα με τον εκάστοτε βαθμό δυσκολίας του εγχειρήματος. Απένευα σε όλον αυτόν τον ερωτικό κατάλογο, αν και μου

πήρε χρόνια να το αναγνωρίσω. **Πού βρισκόταν το οικογενειακό σπίτι και ποιά ήταν τα «ήθη» και τα στέκια του στενού συγγενικού περιβάλλοντος;** Το σπίτι μας ήταν στην πλατεία Γεωργίου κι έτσι το μπαλκόνι υπερχειλίζει στην παρέλαση του Καρνάβαλου. Δεν κατέρρευσε ποτέ ως εκ θαύματος. Μπροστά στην πλατεία με άλλα παιδιά δεν έπαιζα. Προτιμούσα μόνος τα σιτραιωτάκια. Από τις λίγες φορές που είχα κατέβει κάτω μαζί με τον Γιώργο Χόφμαν από τον πάνω όροφο - χαρακτηριστικό του, ότι η μάνα του τα μεσημέρια τον έκανε μαύρο στο ξύλο, ίσως γι' αυτό ήδη από την ηλικία των 7 ήξερε, διατεινόταν, φοβερά κόλπα και τρομερά μουσικά για τις γυναίκες - ένα τοιγανάκι που έπινε ως μελαμψή νύμφη, νερό από το συντριβάνι μου είπε «γ... το μ... της μάνας σου» αλλά εγώ δεν ήξερα τι σημαίνει και δεν ενοχλήθηκα ιδιαίτερα. Θυμάμαι κάποια μεγαλειώδη βράδια σαν »

Καβείρια μυοτήρια, την γιαγιά μου να καλεί κόσμο στο σπίτι και να παίζουν χαρτιά, με ούισκου και ξηρούς καρπούς –το κουρκάν που οργανώσαμε για τις ανάγκες αυτής της φωτογράφισης είναι μάλλον η δικαίωση της παιδικής μου ηλικίας. Επίσης, θυμάμαι τους γονείς μου κάθε χρόνο να ετοιμάζονται για τον αποκριάτικο χορό της Λέσχης, την ώρα που εγώ έπρεπε να πάω για ύπνο. Υποσχέθηκα στον εαυτό μου όταν μεγαλώσω να μην ξαναζήσω την ταπείνωση της νυχτερινής κατάκλισης και να κατακτήσω τον κόσμο φορώντας οτιδήποτε –από μικρός είχα μια ροπή προς την παρένδυση. Θυμάμαι επίσης, οι “μεγάλοι” να πηγαίνουν στο μπαρ “η τρελή ροδιά” – όταν τελικά πρωτοπήγα η νύχτα έκρυβε ήδη πολύ λιγότερα μουσικά από όσα πίστευα πως μου είχαν υποσχεθεί. Επίσης στο οινεμά Ιντεάλ πάνω από τον Φάκαλο είδα την «Γαλάζια λίμνη» και τον «Πόλεμο των άστρων». Εντυπωσιάστηκα και ταυτίστηκα τόσο πολύ που αποφάσισα να αλλάξω επαγγελματικό προσανατολισμό, αν και τελικά αποδείχτηκε πως στα τέλη του '70 και το να είσαι ναυαγός στην Πατρα ήταν εξίσου δύσκολο με το να είσαι ιζεντάι. Νομίζω, μεταξύ σοβαρού και αστείου, ότι ήταν η πρώτη φορά που ένιωσα η Πάτρα να με πνίγει. Μεταξύ άλλων, στην Πάτρα που θυμάμαι, μια φορά βόλτα πρωινή με το νονό μου, κάτω από τα Ψηλαλώνια ένας άντρας τράβαγε μια γυναίκα από τα μαλλιά και κανένας περαστικός δεν έλεγε τίποτα. Κυριακή απογεύματα η πόλη ήταν έρημη και μουντή και υγρή και παράλογη σαν να είχε προαναγγελλθεί από την ΥΕΝΕΔ κάποια φυσική καταστροφή. Θα μπορούσαν να ονομάζουν την πόλη Πρέβεζα και να έχουμε αποφύγει οποιαδήποτε παρεξήγηση.

Πώς είναι η καθημερινότητά σου σήμερα ως «Αθηναίος»; Ποιοι είναι οι χώροι εργασίας αλλά και πού και πώς σε βρίσκουμε στον ελεύθερο χρόνο. Τι αγαπάς και τι σε δυσαρεστεί στη ζωή της πρωτεύουσας;

Για πολύ καιρό δούλευα αργά και ξύπναγα κατά τις 11. Τώρα, που έχω πλέον ξεκουρδίσσει το βιολογικό μου ρολόι πλήρως, τυχαίνει να σηκώνομαι πρωί και να καταπιάνομαι αμέσως με τις βασικές ενασχολήσεις του Έλληνα μουσικού: Δημόσιες σχέσεις, παραληρήματα μεγαλείου, σχέδια καταστροφής και εξόντωσης... Όταν είμαι σε περίοδο έντονης εργασίας συνήθως πρόβες ολόήμερες με την Καμεράτα στο Μέγαρο ή με το σύνολό μου, τους *Latinitas Nostra*, στο σπίτι μου. Το μεσημέρι σε διάφορα μαγέρικα στο κέντρο. Το βράδυ με τους φίλους μου Πλάτωνα και Ντενίζ, σαν να μην έχει περάσει μία μέρα από το γυμνάσιο. Εμβληματικά και μόνον, στην Αθήνα μου αρέσει ο πεζόδρομος του Πικιώνη, η Αιόλου πρωί και βράδυ, ο Εθνικός Κήπος, ο Κωνσταντίνος Τζούμας, το *Au Revoir* στην Πατισσιόν, κάποιες γειτονιές που το μεση-

“...η Πάτρα ήταν έρημη και μουντή και υγρή και παράλογη σαν να είχε προαναγγεληθεί από την ΥΕΝΕΛ κάποια φυσική καταστροφή. Θα μπορούσαν να ονομάζουν την πόλη Πρέβεζα και να έχουμε αποφύγει οποιαδήποτε παρεξήγηση.”

μέρι μπορείς ακόμη να μυρίσεις οπιακό φαί. Με δυσαρεστεί, εξίσου εμβληματικά, ότι έχει κλείσει ο σταθμός Πελοποννήσου, το μπαρ του Λώρα, το πορνοσινεμά Σιαρ, το κινέζικο της Τοίνι.

Ερση Σωτηροπούλου, κορυφαία Ελληνίδα και Πατρινή συγγραφέας. Σιάθης Χρυσικόπουλος, ντίοχος του Καρναβαλιού για χρόνια και γνωστός συμπολίτης αρχιτέκτονας και εικαστικός. Με γονείς καταξιωμένους στο χώρο τους και ασυζητητί καλλιτεχνικές φύσεις, θα έλεγες πως μεγάλωσες με διαφορετικό τρόπο από τον συμβατικό; Τι «κληρονόμους» τελικά από τον καθένα;

Όπως γνωρίζετε είμαι γιός της γνωστής πορνογράφου Έρσης Σωτηροπούλου. Για τον πατέρα μου δεν μου επιτρέπεται να μιλάω. Επόμενη ερώτηση παρακαλώ.

Υπάρχουν ακόμα πρόσωπα που είναι κοντά σου -συγγενείς, φίλοι, συνεργάτες- μέσα στην πόλη της Πάτρας;

Η πιά πατρινή των πατρινών παραμένει η γιαγιά μου, που είναι πλέον στο σπύ και εντολοδόχος των αναμνήσεών μου. Διατηρώ μία ωραία ανάμνηση της συνεργασίας μου με τον Θ. Τοιπινάκη και την ορχήστρα νυκτιών εγχόρδων του οποίου παρουσιάσαμε επανειλημμένως το «Χαμόγελο της Τζοκόντα» του Χατζιδάκη στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εννοείται πως η επιτυχής συνεργασία μου με το Δημοτικό Ωδείο Πατρών και το διευθυντή του Μ. Βουτοινά μετράει κάποια χρόνια.

Είναι δεδομένο ότι στο άκουσμα «όπερα» και «τοέμπαλο» ο πολύς κόσμος θα σε θεωρεί μάλλον «παράξενο» τύπο...

Αρκετοί με θεωρούν «παράξενο τύπο», αλλά όχι επειδή ασχολούμαι με την μπαρόκ μουσική, αν δηλαδή έχω καταλάβει σωστά. Προς το περιθώριο με έσπρωξαν οι γονείς ήδη όταν με βάφτισαν Μάρκελλο. Όταν είσαι μικρός, με τέτοιο όνομα, δεν λες το ρο όπως και κάποια άλλα σύμφωνα, φοράς τις κυριακές ένα σακάκι του παιπού σου μεγάλο σαν σεντόνι και τρεις ζώνες σφικτά δεμένες από πάνω, υποψιάζεσαι τον εαυτό σου μέγιστο αυτοκράτορα και κάνεις παρέλαση, το «παράξενο» είναι χαρακτηρισμός που υπολείπεται ευγενώς της πραγματικότητας.

Στο φειντό σημείωμά του για το Φεστιβάλ Αθηνών, ο Λούκος σε ξεχώρισε δίπλα σε διασημότητες όπως, π.χ η Συλβί Γκιλέμ. Πώς νιώθεις αλήθεια για αυτό; Με την Σ. Γκιλέμ δεν έχω πολλά κοινά – και σαφώς δεν αναφέρομαι αποκλειστικά στον σωματίτυπο. Η όπερα «Στιέψη της Ποππαίας» που παρουσίασα είχε το πρόνομιο να είναι η πιο φιλόδοξη μουσική παραγωγή του φειντού φεστιβάλ και μάλιστα σε μια χρονιά τουλάχιστον έκρυθμη. Αν πράγματι αξίζω μνείας εκ μέρους του Γ. Λούκου αυτό συμβαίνει μόνον επειδή κατάφερα θέλω να λέω, να παντρέψω επισημικά μερικά πολύ ταλαντούχα νέα ή

λιγότερο νέα παιδιά, με ξένους καταξιωμένους καλλιτέχνες, γεμίζοντας συγχρόνως την αίθουσα της Στιέγης του Ωνασίου για δύο συνεχόμενες βραδιές.

Τί ξεχωρίζεις από τις μέχρι τώρα δουλειές σου και τι ετοιμάζεις σήμερα;

Εννοείται πως η «Ποππαία» ήταν το πιο απαιτητικό έργο που έχουμε παρουσιάσει, πλήρως σκηνοθετημένο, με το συγκρότημά μου ως τώρα. Παράλληλα με την δραστηριότητα των Latinitas Nostra, συνεχίζω να δουλεύω με τον Γ. Πέτρου. Το καλοκαίρι εξάλλου, διήυθυνα την Venice Baroque Orchestra στην ηχογράφιση ενός διπλού cd που θα πλαισιώσει μερικές πολύ σημαντικές συναυλίες στο εξωτερικό (Λονδίνο, Ρώμη κλπ). Είναι φαίνεται, μια συνεργασία που μπορεί να εξελιχθεί με ιδιαίτερα γόνιμο τρόπο για εμένα, εντός και εκτός των τοιχών εφόσον βέβαια, η Ελλάδα δεν καταλήξει στην ρουπιά.

Ποιά τα αναγκαία προσόντα ενός μουσικού της κατηγορίας σου; Ποιές είναι οι κυριότερες δυσκολίες που πρέπει κανείς να ξεπεράσει για να ξεχωρίσει και να παραμείνει στο τοπίο που κινείσαι;

Να έχει επιμονή, τεχνική άνεση, αφαιρετική ικανότητα, να μην είναι τελείως μαλάκας, να μπορεί να μεταδίδει ζωντάνια χωρίς την χρήση απινιδωτή... Η αντικειμενική δυσκολία είναι να καταστήσεις τον εαυτό σου απαραίτητο.

Μίλησέ μας για καλλιτεχνικές συνεργασίες που σου έχουν «μείνει» αλλά και μεγαλεπίβολα σκηνικά όνειρα

Η πρώτη επαγγελματική συναυλία –με τον Α. Μυράτ, η πρώτη όπερα στην Λυρική με τον Β. Χριστόπουλο, η πρώτη ηχογράφιση –με τον Γ. Πέτρου, η πρώτη βραδιά σε μπαρ– με τους Χάνομαι Γιαυ Ρεμβάζω, η πρώτη μεγάλη συνεργασία στο εξωτερικό με την R. Basso...

Υλικές αδυναμίες που σε χαρακτηρίζουν;

Οι μεταξωτές γραβάτες, τα παλαιωμένα αποστάγματα, τα μύγδαλα, οι αναθυμιάσεις.

Οι σημαντικότερες αξίες στη ζωή για σένα και ο επίλογος αυτής της συνέντευξής...

Η αφοσίωση, η ακεραιότητα, η μεταμέλεια, η υγεία, η φιλία, τα πολλά λεφτά...

*Αριστούχος της Σχολής Βινιανέλλι Αθηνών, με σπουδές στο Παρίσι και τακτικές συνεργασίες με Καμεράτα, ΚΟΑ, Λυρική κ.α., ο Μάρκελλος Χρυσικόπουλος ειδικεύεται στη συνοδεία φωνητικής μουσικής και τη μουσική προετοιμασία σε μπαρόκ όπερες. Ιδρυτικό μέλος των συνόλων μπαρόκ ρεπερτορίου Ex Silentio και Latinitas Nostra, έκανε φέτος το ντεμπούτο του στο Φεστιβάλ Αθηνών. Στην Πάτρα, διδάσκει στο Δημοτικό Ωδείο. **Τ**

Πάτρα:

Μία πόλη... Off-Broadway!

(Μία θεατρική Άνοιξη, μέσα στο χειμώνα)

Ξαφνικά, βρεθήκαμε με ένα σωρό παραγωγές. Πέρα από το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., επαγγελματικές, ημιεπαγγελματικές, ή ερασιτεχνικές, οι ομάδες ξεφυτρώνουν με ρυθμό μανιταριών και οι περισσότερες παράγουν, δεδομένων των συνθηκών, αποτέλεσμα αξιώσεων ή έστω, αξιοπρόσεκτο. Πώς έγινε όλο αυτό; Τι παρουσιάζουν φέτος; Θεατράνθρωποι, έργα και ημέρες, ή μάλλον, νύχτες, γιατί οι (αλήθεια) εξαντλητικές πρόβες τότε γίνονται...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ & ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.

Σε μια διασκευή του Ιβάν Λέμο, η θεατρική απόδοση του έργου, δείχνει να είναι ένα από τα πιο ενδιαφέροντα καλλιτεχνικά εγχειρήματα της φετινής περιόδου, δίνοντας μια νέα «πνοή» στην κλασική ιστορία. Σεβόμενοι απόλυτα το αρχικό κείμενο (από το μυθιστόρημα της Γιοχάνα Σπίρι), οι συντελεστές επιχειρούν να μεταδώσουν τα μηνύματα της κοινωνικής αποξένωσης, της ουσίας των πραγμάτων και της προσωπικής ολοκλήρωσης, αποδεικνύοντας τη διαχρονικότητα της «Χάιντ»... Το βέβαιο είναι, ότι σε μια παράσταση που αποτολμά να εμψυχήσει την αθωότητα της Χάιντ, στο πρόσωπο ενός «μεγαλύτερου» κοριτσιού, το κοινό, μπορεί μονάχα να περιμένει τα καλύτερα... Οι πρωταγωνιστές της παράστασης, ισιακόνονται αβίαστα στη σκηνή, μιμούμενοι φωνές, ζώα και ό, τι άλλο μπορεί κανείς να φανταστεί... Ο Στέλιος Σοφός, ο Χρήστος Πίτσας και η Μάρια Φλωράτου, απαρτίζουν ένα ευφάνταστο θεατρικό ολοκλήρωμα και κατορθώ-

νουν να μεταλλάσσονται, με έναν τρόπο απίστευτα συγκινησιακό. Διότι, όσο «παιδική» και να είναι η ιστορία, καμία «ώριμη» συνείδηση, δεν μπορεί να μείνει αδιάφορη στο γλυκό και πονεσιάρικο άσμα της μικρής... «Όταν έπεσε αυτό το κείμενο στα χέρια μου, αισθάνθηκα ότι μας αφορά... Δε μένει σε προβλήματα “εθνικά” ή “ιστορικά”. Μιλά για σύγχρονα θέματα, για τις ανάγκες των ανθρώπων αλλά μ’ ένα χιούμορ παράλληλα», όπως διατυπώνει ο σκηνοθέτης. Όσο για τη Σταυρούλα Μάκτρα, στο ρόλο της Χάιντ, ξεχωρίζει... Απλούσιστα γιατί η Σταυρούλα δεν παίζει τη Χάιντ, «είναι» η Χάιντ.

Παράλληλα, η εύστοχη μουσική επένδυση του Βίλνι Μιλίσεβιτς, τα προσεγμένα σκηνικά του Κένυ Μακ Λέλλαν, τα μελετημένα κοστούμια της Μιμίκας Σπιυρίδωνος και οι «προσωποκεντρικοί» φωτισμοί του Νίκου Σωτηρόπουλου, συμπληρώνουν άρτια αυτό το μοναδικό θέαμα. Φυσικά, η πολύτιμη βοήθεια

της Ελένης Καλατζοπούλου, ως βοηθού σκηνοθέτη, δεν πρέπει να παραλειφθεί..

Σε λίγο λοιπόν, και για πολλές παραστάσεις (καθημερινά για τους μαθητές των σχολείων της πόλης και της περιφέρειας και κάθε Κυριακή στις 11 π.μ.), η Χάιντ θα μιλά στις ψυχές όλων μας. Φιάνει να us «ανοίξουμε», για να την ακούσουμε... »

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Διαφορετικοί άνθρωποι, αποφάσισαν να συναντηθούν. Αγνοώντας τη «μαυρίλα» των ημερών, ονειρεύονται, σχεδιάζουν κι οργανώνονται. Μέσα από προσωπικές θυσίες, σκληρή δουλειά και άφθονο μεράκι, υπηρετούν ένα ιδανικό, που δεν «ξεφύζει» ποτέ. Άνθρωποι με κοινές αναζητήσεις, μεγαλόπνοους στόχους, δίψα για έκφραση. Ανεξαρτήτως ηλικιών και ιδιοτήτων, μοιράζονται όλοι το ίδιο πάθος. Το θέατρο. Εξερευνήσαμε και σας παρουσιάζουμε, τις θεατρικές ομάδες της πόλης, που φέτος, φέρνουν την «άνοιξη», στο χειμώνα μας...

ΚΟΜΙΤΑΤΟ

Εδώ και χρόνια, πρωταγωνιστεί στα πολιτιστικά πράγματα της πόλης, πλαισιώνοντας τον πιο σημαντικό εγχώριο θεσμό. Το Καρναβάλι. Φέτος, το Καρναβαλικό Κομιτάτο ετοιμάζει τη νέα του παράσταση, ένα ξεχωριστό μιούζικαλ με τίτλο «Τα Καρναβαλικά» και αναμένεται να ενθουσιάσει... Το έργο, είναι μία παραγωγή της Ριάννας Παπαχρηστοπούλου, σε σκηνοθεσία του Ηλία Στεφανόπουλου. Το κείμενο, είναι των Κωνσταντίνου Μάγνη & Σια, τις συνθέσεις επιμελείται ο Τζώννυ Ανδριόπουλος, τα σκηνικά η Ντούλη Δημητροπούλου και τις χορογραφίες, η Κατερίνα Αναλυτή. Οι παραστάσεις 15-19 Φεβρουαρίου 2012, στο Δημοτικό θέατρο Απόλλων. Γεγονός, που θα απασχολήσει. Δεν έχουμε παρά να περιμένουμε...

ΡΕΦΕΝΕ

«Ο Κόσμος μ' έκανε πόρνη, εγώ τον κάνω μπορντέλο!». Μία από τις πιο χαρακτηριστικές γραμμές της θεατρικής ιστορίας, έρχεται να γίνει ένα, με τη νέα «Κλαίρ» του περίφημου έργου «Η Επίσκεψη της Γηραιάς Κυρίας», που ανεβαίνει αύριο (παρέα με πολλές «εκπλήξεις»), από το Ρεφενέ Πάτρας. Και τι δεν έχουμε δει από αυτή την ομάδα? Το παλαιότερο ερασιεχνικό σκήμα της πόλης, συγκροτεί ξανά τις δυνάμεις του, για να μας παρουσιάσει ένα μοναδικό έργο, που θα γίνει τροφή για συζητήσεις...

Το έργο του Ελβετού δημιουργού Φρίντριχ Ντύρρενματ, πραγματεύεται μια ιστορία πέρα για πέρα «αληθινή» κι επίκαιρη. Οι κάτοικοι της πόλης Γκίλεν, εξαθλιωμένοι, αναμένουν την άφιξη της διοικαιομυριούχου Κλαιρ Τοαχανασιάν, προκειμένου να βγουν από την «κρίση». Η ίδια, πρώην κάτοικος του Γκίλεν, αποδέχεται το αίτημά τους υπό τον όρο ότι θα εξαγοράσει τη «δικαιοσύνη»... Αν και το

κείμενο γράφτηκε το 1956, πάνω στο «πώμα» μιας παλιάς Ευρώπης και στη φιλοδοξία, ή μάλλον ματαιοδοξία, μιας «ευημερίας», η βασική αρχή του, παραμένει διαχρονική. «Όλα μεταφράζονται σε χρήμα...». Ο εξάιτετος σκηνοθέτης Γιάννης Γεωργακάκης, στο πλευρό των συνεργατών και βοηθών του, Ακριβή Μείνιανά και Γιώργο Παπαστεφάνου, επιχειρεί να «μεταφράσει» το συγκεκριμένο έργο, προσαρμόζοντάς το στη σημερινή Ελληνική πραγματικότητα. Οι πρώτες ενδείξεις, είναι αδιάψευστα θετικές...

«Η παράσταση αποτελεί μια “ταυτοπροσωπία” του σήμερα... Παράλληλα, δόθηκε μια “ελληνικότητα” στους χαρακτήρες και η Τρόικα, δεν είναι έξω από αυτό... Το έργο είναι ούτως ή άλλως, πλούσιο σε συμβολισμούς!», όπως μαρτυρά ο Γ. Λογαράς (ηθοποιός και μέλος του Ρεφενέ). Ο Σύλλογος, ύστερα από μήνες δημιουργικής δουλειάς σ' ένα υπόγειο στα Ψηλαλώνια, καλείται να παρουσιάσει μια

παράσταση υστερικών διαλόγων, «εκκωφαντικών» νουημάτων και ιδιαίτερων κινησιολογιών.... Τελικά, στα υπόγεια είναι η θέα... Από αύριο και μέχρι τις 21 Νοεμβρίου, η παράσταση θα λαμβάνει χώρα στο θέατρο Λιθογραφείον (εκτός Τρίτης-Πέμπτης). Συμμετέχουν οι ερασιεχνες ηθοποιοί και μέλη του Συλλόγου: Χρήστος Αβρανινής, Πέπη Γαλανοπούλου, Παναγιώτης Γεωργαντόπουλος, Μαίνα Δαλαμάγκα, Σίσου Ζαπάντη, Καλλιόπη Ζερβού, Έφη Ηλιοπούλου, Όλγα Κανελλοπούλου, Γιώτα Κατοαβοχρήστου, Κατερίνα Λειβαδά, Γιώργος Λογαράς, Φιορέλλα Μαστρόκαλου, Ευάγγελος Μιχάλης, Φώτης Παλαιοδόγος, Γιώργος Παπαστεφάνου, Νίκος Πραγιάννης, Μαίρη Σιδηρά, Θόδωρος Στεφανίδης, Γιώργος Φλογεράς και Δημοσθένης Χριστόπουλος.»

ΥΠΟΚΡΙΤΕΣ

Η ομάδα δημιουργήθηκε πρόσφατα, από ανθρώπους που φιλοδοξούν να δώσουν κάτι «καινούριο», στην τέχνη του θεάτρου. Η ιδέα, διαδόθηκε μέσω διαδικτύου και σήμερα η ομάδα μετράει αρκετό αριθμό ενεργών μελών. Όπως διατείνεται ο πρόεδρος της ομάδας, Μίλιος Παπλάς, «νέο ύφος» και «νέο ήθος», είναι αυτά που χαρακτηρίζουν τη φιλοσοφία των Υποκριτών και είμαστε βέβαιοι, ότι αληθεύει... «Θέλουμε να δώσουμε μια διαφορετική προσέγγιση στο ερασιτεχνικό θέατρο...», όπως προσθέτει.

Ύστερα από αρκετές διεργασίες, συζητήσεις και προσωπικούς αγώνες, οι Υποκριτές, έφτιαξαν ένα δικό τους χώρο, όπου μπορούν να ενώνουν τη σκέψη και την αγάπη τους για το θέατρο. Κουβέντες, γέλια και κλάματα, είναι όλα στο πλαίσιο, όπως μας λένε... Φυσικά, το αποτέλεσμα αυτών, δε θα μπορούσε να είναι άλλο, από το πρώτο τους «παιδί», το «Ποια Ελένη», σε σκηνοθεσία του Μ. Παπλά. Πρόκειται

για το έργο των Ρέππα-Παπαθανασίου, την επιτυχημένη παρωδία του Τρωϊκού Πολέμου, που θα κάνει άπαντες ν' αφεθούν, στη γοητεία της σάτιρας... Σε μια πρώτη οργανωμένη προσπάθεια, οι Υποκριτές θέτουν ένα και μόνο στόχο το «γέλιο»...

Βέβαια, δεν είναι λίγες οι ανατροπές και τα «απροσδόκητα», που θα συναντήσει κανείς σε αυτή την παράσταση. «Πέρα από τις κωμικές και τις σαυρικές σκηνές, το έργο ενέχει σκληρές σκηνές. Είναι ένα οικοτόξικο ντους..», όπως μαρτυρά ο σκηνοθέτης... Το σύνολο των ηθοποιών, που απαρτίζεται από ανθρώπους ετών 16-60, θα χαρίσει στους Πατρινοούς ιδιαίτερες στιγμές χαράς και συγκίνησης, αποδεικνύοντας ότι το ταλέντο, είναι καμια φορά «ερασιτεχνική» υπόθεση...

Μετά από εντατικές πρόβες λοιπόν, οι Υποκριτές, με σύνθημα «Περνάμε καλά, παίζουμε θέατρο!», είναι έτοιμοι να δώσουν 13 εξαιρετι-

κές παραστάσεις στο Θέατρο Αγορά, ξεκινώντας από αύριο (έως τις 20 Νοεμβρίου, εκτός Τετάρτης-Κυριακής). Παίζουν οι Μάχη Αντιωποπούλου, Δημήτρης Γεωργόπουλος, Ελένη Καραλή-Σαρακίνη, Μαίρη Καραπαναγιώτη, Θεοδώρα Λιούταρη, Έλενα Λουμπαρδέα, Κωνσταντίνα Μαντζαβίνου, Ρούλα Μπάδα, Νικολέτα Μπακοπούλου, Μάκης Νικολόπουλος, Τζίμης Πολίτης, Άννα Μαρία Ρούσου, Άλκης Σαρακίνης, Σταύρος Σολακάκης, Αλεξάνδρα Σπηλιωτοπούλου, Ασημάκης Στρατογιάννης, Θάνος Τσέρης, Καλλιρόη Τοώκου Ιάσωνας Φωτήλας και Ανέστης Χανουμίδης.

ACT

Το «Θέατρο Act», δημιουργήθηκε το Μάιο του 2008, πλάι στη θεατρική ομάδα «Κάνθαρος», με στόχο να φιλοξενεί τα έργα νέων δημιουργών και καλλιτεχνών. Από τότε, εκείνη η γωνιά της Γεροκωστοπούλου, σφύζει από ζωή και δημιουργία ενώ οι παραστάσεις που έχει φιλοξενήσει, σημείωσαν τεράστια επιτυχία. Φέτος, η παράσταση «το Φιλί Ανάποδα», σε σκηνοθεσία του Τηλέμαχου Τοαρδάκας, προσέλκυσε για ακόμη μία φορά μεγάλη μερίδα των θεατρόφιλων, επισημαγίζοντας την «αξία» του Act... «Προβλήματα υπάρχουν... αλλά δε μας πτοούν. Έχουμε μάθει να δουλεύουμε και να στηριζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις! Κι ως μην επιδοτούμαστε από πουθενά.», όπως αναφέρουν.

Μετά τα «Πούπουλα» (Χειμώνας 2009-2010) και «Το Σκυλί του Ωρίωνα» (Χειμώνας – Άνοιξη 2011), ο σκηνοθέτης παρέδωσε ένα ιδιαίτερο έργο στο κοινό, θέτοντας ανθρώπινα και καθημερινά ερωτήματα, μέσα από μια σειρά

αυτοτελών ιστοριών... «Αουνήθισι» αφήγηση, εξαιρετικές ερμηνείες και μαύρο χιούμορ, συνέθεσαν μία παράσταση που συγκίνησε και προβληματίσε, παίζοντας με τα όρια μεταξύ ορθολογισμού και παραλογισμού... «Αυτά τα όρια, μου αρέσει να είναι πάρα πολύ λειπά. Αλλιώς, η ζωή είναι βαρετή. Εξάλλου, ζούμε καθημερινά μέσα σε απίστευτα σουρεαλιστικές καταστάσεις κι έχουμε συνηθίσει...»

Ακολουθώντας την επιτυχία των προτέρων θεατρικών έργων, «το Φιλί Ανάποδα», ενδέχεται να παρατείνει τις παραστάσεις του για το προσεχές διάστημα, καθ' ότι το κοινό δείχνει να το «ζητά»... Συμμετείχαν οι: Κατερίνα Ταοσού, Δημήτρης Τζαβάρας, Τηλέμαχος Τοαρδάκας, Μαρία Φλωράτου και Παλαιολόγος Χαλίδας, οι οποίοι υποδύονται πάνω από είκοσι πέντε χαρακτήρες! Την Κινησιολογία της παράστασης επιμελήθηκε η Μαριμίλλη Λοημακοπούλου, τους φοιτημούς, η Ευσταθία Δρακονταειδή ενώ τη μουσική διδασκαλία

των τραγουδιών, έκανε ο Δημήτρης Τζαβάρας (πιάνο). Σκηνικά-Κοστούμια: Σούλα Βίννα. Κατασκευή σκηνικού: Άγγελος Τοαρδάκας. Χειρισμός κονοόλας: Σεδάι Κάλφα. Φωτογράφιση προβών: Βασίλης Ζαβέρδας.»

ΕΠΙ ΔΡΑΣΕΙ

Το θεατρικό εργαστήριο που γεννήθηκε στην ανάγκη για «εκπαίδευση» και «δημιουργικότητα». Υπό την ευθύνη της Γιούλης Δούβου (θεατρολόγος Παν/μιου Πατρών με παιδαγωγική κατάρτιση) αυτός ο ιδιαίτερος χώρος έκφρασης, στεγάζεται σήμερα στην Αίθουσα Ημιώροφου του Ξενοδοχείου «Βυζαντινό» και έχει ήδη αρκετά μέλη. Παράλληλα με ποικίλες καλλιτεχνικές δραστηριότητες, απασχολεί παιδιά, μαθητές αλλά και μεγαλύτερους, σε ένα εύρος θεατρικών δρώμενων, που αξίζουν τη ματιά μας... Πρόσφατα, «ο Ρωμαίος & η Ιουλιέτα» του Μπόσι, που παρουσιάστηκε στην Πολιτεία, σε σκηνοθεσία της Γ. Δούβου, άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις ενώ έχουν αρχίσει ήδη οι προετοιμασίες για ένα νέο εγχείρημα...

ΟΜΑΔΑ EQUUS

Ίσως η πιο «τολμηρή» θεατρική ομάδα της πόλης... Συστάθηκε πέρυσι από 2 νεαρούς ανθρώπους, που δείχνουν να βλέπουν «μπροστά». Τη Φιορέλα Μαστρόκαλου και το Γιώργο Παπαστεφάνου. Το πρώτο τους δρώμενο, παρουσιάστηκε πέρυσι στο πλαίσιο του 12ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου & Πολιτισμού και φάνηκε να σηκώνει «σκόνη»... Οι εύστοχες ψυχαναλυτικές προσεγγίσεις και οι συνδυαστικές τεχνικές εικόνες και ζωντανής κίνησης, φέρνουν την μεταμοντέρνα οπτική του θεάτρου, σε πρώτο πλάνο. Πρόσφατα το «Morning Crisis» (με πρωταγωνίστριες τη Φ. Μαστρόκαλου και την Όλγα Κυριάκου, σε σκηνοθεσία του Γ. Παπαστεφάνου), που πραγματοποιήθηκε στη λήξη του 13ου Φεστιβάλ, έθεσε εύστοχα το ζήτημα του σύγχρονου ατομικού «διπολισμού», ενθουσιάζοντας το κοινό. Αναμένουμε τη συνέχεια...

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΡΙΟΥ

Η ομάδα συστάθηκε το 2008 και σιελέχωσε το Θεατρικό Τμήμα του Εργαστηρίου της ΔΕΠΑΡ. Απαρτιζόμενο από ανθρώπους με ιδιαίτερη «ζέση» για την τέχνη του Θεάτρου, κατόρθωσε έκτοτε, ν' ανεβάσει 6 επιτυχημένες παραστάσεις, που προκάλεσαν αίσθηση...

Πριν από λίγο καιρό, η παράσταση «Συμβολαιογράφος», σε σκηνοθεσία του Μιλτιάδη Νίκα, ήγειρε τις εντυπώσεις των Παιριτών, τόσο με το «πικρό» χιούμορ του, όσο και τις έξοχες ερμηνείες των 6 γυναικών πρωταγωνιστριών....

Ύστερα από 4 παραστάσεις, σε 4 διαφορετικά σημεία της πόλης, το κοινό φάνηκε ν' ανυδράθει σε αυτή την προσπάθεια. Ο σκηνοθέτης, δηλώνει σήμερα αισιόδοξος για το μέλλον του θεάτρου καθώς και την πορεία της ομάδας. «Σε μια εποχή, όπου ο κόσμος έχει συνηθίσει στην εικονοποίηση των ιστοριών, με τον κινηματογράφο, το θέμα του θεάτρου, ίσως να έμεινε λίγο πίσω... Όμως, πρόκειται για ένα εργαλείο αιώνων, δίχως «ακόνισμα». Με την πρώτη σπίθα, παίρνει και πάλι μπροστά...», όπως χαρακτηριστικά τονίζει.

Με το ενδεχόμενο μιας «επανάληψης» της παράστασης στο προσεχές διάστημα, τα μέλη της ομάδας (Χαρά Γιαννούλη, Θεανώ Κανελλάκη, Γωγώ Μάρκου, Αγαθή Πάνου, Φωτεινή Τόγια και Τατιάνα Τοαλεζα-Ροδοπούλου), επιδεικνύουν ένα σοβαρό θεατρικό προφίλ, που θα συνεχίσει να διεκδικεί περίοπτη θέση στα πολιτιστικά πράγματα της πόλης. Και η πόλη, το έχει «ανάγκη»... **Τ**

ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΡΚΕΤΟΙ ΕΜΕΙΝΑΝ ΑΓ' ΕΞΟ, ΑΛΛΑ ΑΓ' ΟΤΙ ΔΕΙΧΝΕΙ, ΜΕ ΤΟΝ ΕΝΑ Η ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΤΡΟΠΟ, ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΟΥΜΕ, ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΟΥ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΑΙΩΝΕΣ, ΚΟΥΒΑΛΑ ΚΑΙ ΑΡΚΕΤΟ ...ΜΕΛΛΟΝ!

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΦΩΤΑΚΗ
ΕΦΗ ΛΟΓΓΙΝΟΥ

Μία γυναικεία φιλία...
«Ευσταθής και ανθοφόρος»*

«Αίγιοι άνθρωποι το έχουν στη φύση τους αυτό: Να τιμούν χωρίς φθόνο τον ευτυχισμένο φίλο τους» γράφει ο Λισχύλος... Η Έφη Λογγίνου και η Μαριάνθη Φωτιάκη, με τη φιλία τους κάνουν πραγματικότητα τα λόγια του τραγικού. Γνωρίστηκαν το 2004 στις πρόβες της παράστασης «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας, και από τότε, μοιράζονται τα πάντα...

Τis συνάντησα ένα ηλιόλουστο, φθινοπωρινό πρωινό σε ένα καφέ στο Γκάζι και κατευθείαν, με έβαλαν στην όμορφη και σημαντική σχέση τους. Η Πατρινή Έφη, που βραβεύτηκε με την ερμηνεία της στην ταινία της «45 τετραγωνικά» και η κολλητή της φίλη Μαριάνθη Φωτιάκη, που έγινε γνωστή από το ρόλο της Τασούλας στη σειρά του MEGA «M+M», κουβαλούν και μεταδίδουν αισιοδοξία σε μια εποχή που όλα βουλιάζουν. Πατάνε γερά στα πόδια τους, τρέχουν όλη μέρα, δουλεύουν και οι δύο σε μπαρ της πρωτεύουσας για να τα βγάλουν πέρα οικονομικά, θέτουν στόχους, ελπίζουν και δεν φοβούνται τίποτα, γιατί η μία, έχει την άλλη!

Πώς ξεκίνησε η φιλία σας;

Έφν: Θυμάμαι ήμασταν πρώτες μέρες στις πρόβες για την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» και η Μαριάνθη ήταν μέσα στο καμαρίνι κρυμμένη. Πήγα και της έπιασα εγώ την κουβέντα. Χωρίς να την ξέρω, ένιωθα ότι είναι πολύ καλός άνθρωπος. Η Μαριάνθη ήταν όμως, κλειστή. Στα διαλείμματα εξαφανιζόταν και ειδικά στις αρχές, ήταν ιδιαίτερα αποστασιοποιημένη... Οι πρόβες ήταν πολύ δύσκολες και μας έφεραν κοντά. Στο μεταξύ, εκείνο το Καλοκαίρι, κατά τη διάρκεια της περιοδείας, μέναμε μαζί σε αρκετά μέρη και αρχίζαμε να δυνόμαστε. Μαριάνθη: Στην αρχή, ήμουν πολύ ντροπαλή. Ήμουν γενικότερα, πολύ εσωστρεφής και ιδιαίτερα επιφυλακτική με τους ανθρώπους. Με την Έφν, πώς σου έφυγαν οι επιφυλάξεις και γίνετε φίλες;

Μαριάνθη: Στο θέατρο, οι ηθοποιοί έρχονται απότομα πολύ κοντά κατά τη διάρκεια των παραστάσεων και έπειτα εξαφανίζονται. Με την

Έφν δεν συνέβη αυτό, εξαιτίας της σταθερότητας και της ειλικρίνειας του χαρακτήρα της. Έφν: Μετά την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι», δουλέψαμε μαζί στις παραστάσεις του ΔΗΠΕΘΕ: «Δον Ζουάν» και «Whatever» και έχουμε συμμετάσχει και οι δύο, στο σήριαλ «Ιωάννα της Καρδιάς» της Μιρέλλας Παπαοικονόμου. Όπως καταλαβαίνεις, έχουμε ζήσει πολλές δυσκολίες εντός δουλειάς αλλά και πολλές εκτός. Έχουμε περάσει περιόδους απίστευτης μαυρίλας, που η μια είχε μόνο την άλλη... Υπάρχει μεταξύ μας ένας ειδικός, κοινός κώδικας επικοινωνίας.

Δεν υπάρχει ανταγωνισμός, τη στιγμή που κάνετε την ίδια δουλειά;

Μαριάνθη: Ακριβώς το αντίθετο. Η μία κινητοποιεί την άλλη. Υπάρχει υποστήριξη και ενθάρρυνση και από τις δύο πλευρές. Μεγαλώνοντας, καταλαβαίνεις ότι ο ανταγωνισμός δε σε πάει πουθενά. Κοιτάς ποιο είναι το καλύτερο για τον εαυτό σου και προσπαθείς να

το πραγματοποιήσεις.

Έφν: Βοηθάει πραγματικά η μία την άλλη... Η Μαριάνθη πριν τρία χρόνια μου πρότεινε να πάω σε μια οντυσιόν στο θέατρο Τέχνης, για το έργο «Το παιχνίδι του έρωτα και της τύχης» του Μαριβώ. Επέμενε να πάω. Εγώ της έλεγα ότι αποκλείεται να με πάρουν. Χάρη σε αυτήν, πήγα και τελικά με πήραν. Της το χρωστάω.

Υπάρχουν στιγμές και καταστάσεις που έχετε ζήσει στην Πάτρα και τις θυμάστε έντονα;

Έφν: Τρελά ξενύχτια στο Νότο και στον παλιό Καραβίτη στην Αγίου Νικολάου. Έχουμε περάσει απίστευτες βραδιές συζητήσεων αλλά και τρελών πάρτυ με όλο το θίασο να χορεύουμε μέχρι το πρωί.

Μαριάνθη, εκτός από τις 9 παραστάσεις που έχεις συνεργαστεί με το ΔΗΠΕΘΕ, στην πόλη μας έζησες και ένα μεγάλο έρωτα...

Μαριάνθη: Ένας από τους λόγους που με κράτησε αυτή η πόλη, ήταν και η σχέση που είχα για 7 χρόνια. Τα χρόνια που έζησα την Πάτρα »

“Μεγαλώνοντας,
καταλαβαίνεις ότι ο
ανταγωνισμός δε σε πάει
πουθενά. Κοιτάς ποιο
είναι το καλύτερο για τον
εαυτό σου και προσπαθείς
να το πραγματοποιήσεις.”

ήταν πολύ σημαντικά για μένα. Με εξέλιξαν σε όλα τα επίπεδα της ζωής μου. Συνεργάστηκα με το Βασίλη Παπαβασιλείου... Την Μάγια Λυμπεροπούλου... Νιώθω τυχερή που έκανα τις πρώτες μας δουλειές με τόσο οπουδαίους ανθρώπους του θεάτρου. Παράλληλα με τις παραστάσεις, έζησα μια πολύ όμορφη σχέση! Ήταν μια σχέση ζωής. Δεν είμαστε πλέον μαζί αλλά συνεχίζουμε να έχουμε επικοινωνία. Η Έφη, την έχει ζήσει αυτή η σχέση...

Έφη, πώς ένιωσες όταν η Μαριάνθη σου είπε ότι θα χωρίσει μετά από τόσα χρόνια σχέσης;

Έφη: Στεναχωρήθηκα. Δεν το περίμενα.

Μαριάνθη: Όλες οι ερωτικές σχέσεις δεν καταλήγουν σε ένα γάμο και σε ένα παιδί. Δεν έχει σημασία ότι χωρίσαμε. Σημασία έχει ότι από τη σχέση αυτή, έχω μόνο όμορφα πράγματα να θυμάμαι...

Άρα, η Πάτρα είναι η δεύτερη πόλη σου;

Μαριάνθη: Ναι. Και για κάποια περίοδο της ζωής μου, η πρώτη!

Έφη, εσύ κατεβαίνεις συχνά στην Πάτρα;

Έφη: Σπάνια. Κατεβαίνω Χριστούγεννα για να δω τους γονείς μου και τη γιαγιά μου. Το καλοκαίρι έρχομαι αλλά κυρίως πηγαίνω στο εξοχικό μου στα Σελιανίτικα. Θέλω, όμως, να παίρνω τη δόση μου από την Πάτρα. Μου αρέσει να κατεβαίνω στο κέντρο και να συναντώ παλιούς φίλους.

Σχολείο που πήγες;

Έφη: Στην πρώτη Λυκείου πήγα στο Κλαοοικό και εκεί ένιωθα σαν τη μύγα μέσα στο γάλα, δεν με άντεξαν και δεν τους άντεξα.

Ήταν λίγο περίεργα τα πράγματα για τη δική μου αντιδραστική ιδιοσυγκρασία, πήγα δεύτερη Λυκείου στο 6ο και ένιωσα εκεί ότι ήμουν στο περιβάλλον μου.

Κουβαλάς ένα ωραίο τοαμπουκά. Αυτό το αντιδραστικό στοιχείο σε βοηθάει;

Έφη: Κάποιες φορές με βοηθάει, και κάποιες άλλες τρομάζω τους συνεργάτες μου και τους δικούς μου ανθρώπους.

Μαριάνθη: Η Έφη, εκτός από τον έντονο δυναμισμό που τη χαρακτηρίζει, έχει και μια πλευρά ιδιαίτερα ευαίσθητη. Σε άτομα που νιώθει ασφαλής, αποκαλύπτει και τα πιο ευαίσθητα κομμάτια της.

Έφη: Νιώθω καλά και όταν κλαίω και όταν γελάω και δεν ντρέπομαι να εξωτερικεύσω τα συναισθήματα μου.

Έχεις κλάψει για κάποιον μεγάλο έρωτα;

Έφη: Πάρα πολύ! Πολύ κλάμα. ...Κουβάδες!

Τώρα, έχεις σχέση;

Έφη: Είμαι μόνη μου, και την περίοδο αυτή προσπαθώ να συμφιλιωθώ με όλα τα στραβά μου. Και όταν συμφιλιωθώ, θέλω να βρω τη σταθερότητα στα προσωπικά μου και στα επαγγελματικά.

Μαριάνθη, εσύ;

Μαριάνθη: Είμαι ακριβώς στην ίδια φάση που είναι και η φίλη μου.

Θα ερχόσασταν πάλι στην Πάτρα για να συνεργαστείτε με το ΔΗΠΕΘΕ;

Μαριάνθη: Ναι, θα το έκανα με χαρά. Αλλά για να αφήσω τη βάση μου που είναι η Αθήνα πρέπει να έχω ένα ισχυρό κίνητρο. Δεν είναι εύκολο να αφήνεις το σπίτι σου και να ζεις σε μια άλλη πόλη. Πέρα από το οικονομικό που παίζει σημαντικό ρόλο, θα ερχόμουν εάν ήταν μια δουλειά με καλούς συνεργάτες και καλό ρόλο.

Έφη: Συμφωνώ απόλυτα. Θα ερχόμουν και θα το έκανα με μεγάλη χαρά που θα ήμουν σπίτι μου με την οικογένειά μου.

Μαριάνθη, ετοιμάζεσαι να συνεργαστείς στο θέατρο με τον Νίκο Μουσιτσά και την Μαρία Σολωμού.

Μαριάνθη: Πρόκειται για ένα έργο που έχει γράψει ο Νίκος Μουσιτσάς και η Τζένη Διαγούπη και λέγεται «Ψέκασα την Ελίζα», θα ανέβει στο θέατρο Χώρα από τα μέσα Νοεμβρίου για κάθε Δευτέρα και Τρίτη και παίζουν οι δύο συγγραφείς του έργου, η Μαρία Σολωμού, η Αγγελική Δημητρακοπούλου, ο Γρηγόρης Σταμούλης και εγώ.

Πώς είναι να συνεργάζεσαι με Σολωμού και Μουσιτσά;

Μαριάνθη: Είναι εξαιρετικοί. Είναι παιδιά με πολύ κέφι και αυτή η ευχάριστη διάθεση που είχε λείψει. Το έργο είναι μια μαύρη κωμωδία και νομίζω θα έχει πολύ γέλιο. Υποδύομαι μια κοπέλα πολύ καταπιεσμένη που προσπαθεί να δημιουργήσει σχέση με το άλλο φύλο και δεν τα καταφέρνει... Επίσης, θα βρίσκομαι στο Ίδρυμα Θεοχαράκη σε μια παιδική παράσταση που λέγεται «Ο κώδικας του κοντού δράκου».

45 τετραγωνικά, η ταινία του Στράτου Τζίτζη που πρωταγωνίστησες, Έφη, και πρόσφατα απέσπασες το βραβείο της καλύτερης πρωτοεμφανιζόμενης ηθοποιού στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας «Νύχτες Πρεμιέρας», ενώ λίγο καιρό πριν κέρδισες και το βραβείο «Χρυσή Αφροδίτη» στο αντίστοιχο φεστιβάλ της Κύπρου. Περίμενες ότι θα βραβευόσουν;

Έφη: Δεν τα περίμενα με τίποτα. Χάρηκα πολύ και νιώθω ότι μου έδωσαν ένα πολύ ωραίο δώρο. Η ταινία έγινε με πολύ λίγα χρήματα και πήγε καλά για τα δεδομένα της εποχής.

Οι δικοί σου τι σου είπαν όταν είδαν την ταινία;

Έφη: Η αδερφή μου έκλαιγε μόλις την είδε. Είναι παντρεμένη και μένει στο Κατάρ και παρακολούθησε την ταινία σε dvd. Δεν έχω μεγαλύτερη θαυμαστρία από αυτήν! Παράλληλα, είναι αυστηρή μαζί μου. Αν κάτι δεν της αρέσει, θα μου το πει.

Σου λείπει;

Έφη: Μου λείπει πολύ. Ευτυχώς έρχεται συχνά.

Πώς ένιωσες όταν σε πήρε ο σκηνοθέτης και σου είπε ότι τελικά εσύ θα υποδυθείς τη Χριστίνα των 45 τετραγωνικών μέτρων;

Έφη: Πήρα το ρόλο μετά από πολλά δοκιμαστικά. Όταν, τελικά, μου το ανακοίνωσε, πετούσα από τη χαρά μου! Ήταν όνειρο ζωής »

να κάνω μια ταινία μεγάλου μήκους. Εξάλλου, το σινεμά ήταν αυτό που με ώθησε να γίνω ηθοποιός. Πάντως, περίμενα ότι μετά την ταινία ο δρόμος θα ήταν πιο εύκολος και θα προέκυπταν δουλειές. Μπορεί σε βάθος χρόνου να έρθουν. Μού έγιναν κάποιες προτάσεις αλλά δεν είχαν οικονομικές απολαβές. Αρνούμαι, πλέον, να δουλέψω στο θέατρο χωρίς χρήματα.

Η λογιστική μπήκε και βγήκε από τη ζωή σου γρήγορα;

Έφη: Μοιραίο λάθος να σπουδάσω λογιστική. Έφυγα από τη σχολή λίγο πριν πάρω το πτυχίο μου. Εάν γινόμουν λογίστρια, νομίζω θα είχα καταστρέψει τον εαυτό μου και πολύ κόσμο...

Οι δικοί σου ήταν θετικοί για να σπουδάσεις θέατρο;

Έφη: Τους το ανακοίνωσα απλά και έφυγα. Δεν τους είχα προετοιμάσει... Δεν το ήξεραν ότι ήθελα να γίνω ηθοποιός. Ήμουν 22 όταν

ήρθα στην Αθήνα, για να σπουδάσω στη δραματική σχολή του Γιώργου Κιμούλη.

Για να τα βγάλετε πέρα οικονομικά, εργάζεστε εδώ και χρόνια σε μπαρ. Σας εκνευρίζει που δεν μπορείτε να κερδίσετε χρήματα από την κύρια επαγγελματική σας δραστηριότητα και αναγκάζεστε να κάνετε και δεύτερη δουλειά;

Μαριάνθη: Με θυμώνει πολύ. Να δουλεύεις νύχτα σε μπαρ είναι μια δύσκολη δουλειά και το ξενύχτι, φριχτό. Η νύχτα, όμως, είναι και σχολείο. Ισχύει. Παρατηρώ τους ανθρώπους μέσα στο μπαρ, επεξεργάζομαι τις συμπεριφορές τους και όλο αυτό το μετατρέπω σε υλικό για τη δουλειά μου στο θέατρο.

Έφη: Δεν αντιμετωπίζω με ηπιότητα το γεγονός ότι κάνω δεύτερη δουλειά. Είναι επιλογή μου. Νομίζω ότι δεν θα μπορούσα να ξαναδουλέψω σε μπαρ διότι έχω κουραστεί πολύ. Πάντως, πλέον στα μπαρ βλέπεις ανθρώπους με κατεβασμένα κεφάλια να μιλούν για την

κρίση και τα οικονομικά τους προβλήματα, το φλερτ έρχεται σε δεύτερη μοίρα.

Για το τέλος, θέλω να σας ρωτήσω τι είναι αυτό που αγαπάει περισσότερο η μια στην άλλη;

Μαριάνθη: Η Έφη είναι μαχητής, εκεί που νομίζει ότι δεν αντέχει άλλο, βρίσκει τον τρόπο να ξαναγεννηθεί.

Έφη: Η Μαριάνθη είναι αυθεντικός, καθαρός άνθρωπος. Μου δίνει κουράγιο να συνεχίσω. Όταν πάω οπίτι της διαλυμένη, ξαπλώνω στον καναπέ της και με την καλοσύνη και το χαμόγελο της με ηρεμεί. **Τ**

“Δεν αντιμετωπίζω με ηπιπάθεια το γεγονός ότι κάνω δεύτερη δουλειά. Είναι επιλογή μου. Νομίζω ότι δεν θα μπορέσω να ξαναδουλέψω σε μπαρ διότι έχω κουραστεί πολύ. Πάντως, πλέον στα μπαρ βλέπεις ανθρώπους με κατεβασμένα κεφάλια να μιλούν για την κρίση και τα οικονομικά τους προβλήματα, το φλερτ έρχεται σε δεύτερη μοίρα.”

*Το πλήρες όνομα της Έφης, είναι Ευσιαθία.

Ευχαριστούμε πολύ την εταιρεία πολιτισμού «ΧΩΡΟΣ 12Α» για τη “φιλοξενία” κατά τη διάρκεια της φωτογράφισης.

...GET WARM!!!

Μία στήλη με δροσερά κορίτσια και αγόρια της
πόλης, έρχεται να μας ζεστάνει!
Προτάσεις για πανωφόρια ζεστά, αλλά και super
stylish, για τη μέρα και τη νύχτα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ
STYLIST: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
MAKE-UP: ΘΕΟΔΩΡΑ ΖΩΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΟΝΤΕΛΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΛΥΚΟΥΣΗ, ΜΙΡΕΛΛΑ ΤΡΥΠΟΥΛΙΑ
ΤΟΠΟΣ: CLUB FABRIC

ΜΙΡΕΛΑ: Παλτό και φόρεμα Max Mara, γόβες Classico Donna
ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Παλτό Raxevsky, δειτές γόβες Classico

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: (αριστερά) Τζήν παντελόνι Dsquared-Collective, καμηλό ημίγιστο, αμάνικο μπουφάν, και μαντήλι Max Mara, γυαλιά ηλίου Dior, Καμίσες και παπούτσια Classico Donna
ΜΙΡΕΛΑ: Πουκάμισο και τζήν παντελόνι G-Star Collective, κόψα Juicy Collective, μαντήλι Max Mara γυαλιά Dior, Καμίσες και παπούτσια Calvin Klein-Classico

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Πλεκτό ημίγυαλο Patricia Pepe και φόρεμα Missoni Collective, γαλότσες Exe Μιχαλίδης, γαλιά μωωπίας Alain Mikli - Καμίσες, σκουφάκι και cluts Armani - Classico

ΜΙΡΕΛΑ: Ζιβάγκο φόρεμα και παλτό Max Mara,
φάκελος Moda Accessories

ΜΙΡΕΛΑ: Πολτό Raxevsky, αμάνικο
μπουφάν Max Mara, τσάντα FRNC -
Classico, γόβες Classico Donna, ζώνη,
στέκα και βραχιόλια Moda Accessories
ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ζακέτα Atos Lombardini -
Collective, φόρεμα Raxevsky, μποτίνια
Tsakiris Mallas - Μιχαηλίδης, φάκελος
Entro, γυαλιά Jimmy Choo - Καμίσης,
καπέλο Moda Accessories

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: COLLECTIVE, MAX MARA, RAXEVSKY, CLASSICO, ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ, ENTRO, ΚΑΜΙΣΗΣ, MODA ACCESSORIES

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ 2011

Μπήκαμε στα παρασκήνια...

(«Λαθρεπιβάτες στη Ρώμη»)

Λίγο πριν ανοίξουν οι προβολείς, αυτοί των ψιμυθίων και των «δηλώσεων», αναπνέει ένας κόσμος άλλος, άνομος μα αφάνταστα κανονικός... Εκεί, στα καμαρίνια και τα κόκκινα δωμάτια των παρασκηνίων, στο χαμό, είδαμε την «απορριπέα» από πολλούς ταγούς, ποίηση. Ήταν κρυμμένη πίσω απ' την αυλαία της μεγαλύτερης φιέστας που θεοπίστηκε ποτέ για τη βασιλεία της «σάρκας», τα λένε «καλλιτεία»...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΕΣΙΣΚΛΗ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΥΡΟΥ

Η Όλγα Φαρμάκη, παρουσιάστρια της βραδιάς δέχεται αγόγγυστα τη μεταμόρφωσή της.

Ρόλει, φθαρμένη πολυεστέρ, οπερατέρ, τοιγάρα και δυσωδίες χημικές, όλα ήσαν εκεί. Η «Ρώμη» που κατέρρευσε κι η «Ρώμη» που ογκώνεται σε 15άπιοντες... Τις ίδιες, που πριν το catwalk, τα κορίτσια είχα πεταμένες εδώ κι εκεί. Καθώς τα λειπά περνούσαν, και ο κλιματισμός δυνάμωνε και μου 'οφιγγε το οβέρκο, άκουγα γέλια, φωνές και εφηβικά δάκρυα, να κάνουν μουσική. Μπαίνοντας στα καμαρίνια, είναι ασύλληπτο αυτό που βιώνεις. Θαρρείς, πώς βρίσκεσαι σε αίθουσα βασανιστηρίων, από αυτές με τα κέρνα ομοιώματα, μόνο που εδώ είναι όλοι ηδονισμένοι και ζωντανοί... Κεφάλια να τραβιούνται εδώ κι εκεί, μάτια να ρυτιδιάζουν απ' το compact, νύχια να ματώνουν «μπλέ», κομμωτές να φαντασιώνονται τη δική τους «Γκουέρνικα». Υπέροχα πράγματα. «Άραγε να ξέρουν, οι έξω, το βάρος ετούτης της «ελαφρότητας»;», αναρωτήθηκα... Στην απορία μου επάνω, ήρθαν και σιάθηκαν δυο κορίτσια. Μαρία

την έλεγαν τη μια, την άλλη δε θυμάμαι. «Δε γίνεται! Δε γίνεται! Δε θέλω ρε γαμώτο!», φώναζε η Μαρία σε μία εκ των στυλιστριών, κι άλλη την κοιτούσε αποσβολωμένη. Το μαλλί της Μαρίας, δεν ήταν το «προβλεπόμενο». Κανείς, δε σκέφτηκε να της πει, ότι θα 'ταν απλά θαυμάσια, με οποιοδήποτε μαλλί, ακόμη και καραφλή. Στο χάος των κρουασάν και των ξεθυμασμένων freddo, ακουσικές δοκιμές. Έτρεξα να δω το Γιάννη. Κάπου στο κέντρο της σκηνής και λίγο πίσω αριστερά, δοκίμαζε χειλιόφωνο, ακουσικά, και επιτροπή ήχου. Μεγάλη άνεση ο Γιάννης. Στο στοιχείο του. Φως και διάδραση. «Δοιπόν... Καλώς ήρθατε στη σημερινή βραδιά, μπλα, μπλα, θα υποδεχτούμε 14 πανέμορφα κορίτσια, μπλα, μπλα, ακούγομαι έτσι;», έλεγε καθώς πρόβαρε τον εαυτό του. Φόραγε τ' ακουσικά, τα 'βγαζε, τα ξαναφόραγε, τα ρύθμιζε. «Και τώρα είμαι ο Ρόμποκοπι», οιοψιθύρισε, υμνώντας τοιουτοτρόπως το

παιδικό, αρσενικό νιέρτι για «μεταμόρφωση», για υπερ-ηρωισμό. Περνώντας από τρελαμένους ηχολήπτες και δυο άγνωστους ογκώδεις τύπους με σακάκια «λίκρα», φιάνω ξανά στα πίσω τα δωμάτια, τα ενδότερα. «Πόσο αθλητικές είναι όλες...», είπα καθώς έβλεπα τις κοπέλες να «οπάνε» πάνω στους πλαστικούς τους πάτους, ν' αναστενάζουν στα ασφυκτώντα σε μικροσκοπικά μπουσιδάκια, στήθη τους. «Τρέχα για νερό!» λέει μία από τις συντονίστριες της βραδιάς. Ένα κορίτσι, ήταν στα όρια της λιποθυμίας. Το απαραίτητο «αλάτι» βεβαίως, δεν ήταν άλλο, από το χαριτωμένο ξάπλωμά της στο καναπέ, απ' τους ανήμπορους για «κρυφτό», προσαγωγούς της. Κι ως ωρυόταν ο κ. Κατεγιάννης, για «επιστράτευση»... «Τι είπαμε γαμ... Κουνήσου, πήγαινε από 'κει!», φώναζε με επιτακτικότητα στρατηγού. Κορίτσια έτρεχαν ανάσιατα να βρουν τη θέση, τη σωστή θέση. Άλλες ξεχνιούνταν στους βελούδινους »

“...Τι σου δίνει το
μόντελινγκ, που δε σου
δίνει η ζωή...; τη ρώτησα
σε μια προσπάθειά μου,
να μάθω τις «ουσίες» που
τη συντηρούν... «Μμμ...»,
οκέφτηκε κοιτώντας με,
έκπληκτη, μα ιδιότυπα
μελαγχολική...”

καναπέδες πλάι σε λαδωμένα χαρτιάκια από
τυρόπιτες, κι άλλες μιλούσαν με τη «μάνα» για
τα προγνωστικά. Κι ο σιρατηγός, συνέχιζε
να φωνάζει. Δεν το εννοούσε βέβαια, ήταν
ωραίος και χιουμορίστας ο σιρατηγός. «Γιατί
είστε τόσο αυστηρός;», τον ρώτησα με ύφος
κορασιδίας. «Εσύ γιατί λες; Δε βλέπεις τι γίνεται;
Γίνεται αλλιώς;»

Στο σάλο της νυχτικής προετοιμασίας, τα πρώ-
τα <X> από λευκή ταινία στη σκηνή, άρχισαν
σιγά-σιγά να απομακρύνονται. Με η χωρίς
αυτά εξάλλου, η αυθαιρεσία θα υπήρχε. Στο
διάστημα αυτό, περιμέναμε την Όλγα (Φαρμά-
κη) να φανεί. Και φάνηκε. Παπούτσια με σου-
στες και κολάν. Η πιο σωστή παρέμβαση της
μέρας. Λίγα λογάρια με τους υπευθύνους, λίγα
γελάρια στους αγνώστους κι ευθύς, στη φωλιά
της. Εκεί, που με χάρη μαθητρίας, άρχισε να
λεξάρει τις γραμμένες της πληροφορίες. Πολύ
άγχος. Μια αίσθηση ευθύνης ανεκδιήγητη. «Τι
σου δίνει το μόντελινγκ, που δε σου δίνει η
ζωή...;», τη ρώτησα σε μια προσπάθειά μου,
να μάθω τις «ουσίες» που τη συντηρούν...
«Μμμ...», οκέφτηκε κοιτώντας με, έκπληκτη,
μα ιδιότυπα μελαγχολική (παρόλο ότι χαμο-
γελούσε...) «Ξενοιασιά μου δίνει! Και αυτές
τις μέρες, τη χρειαζόμαστε όλοι νομίζω...
Λάμπη...». Μεγάλη αντίφαση. «Λάμπει Όλγα...;
Λάμπει ακόμα;», τη ρώτησα. «Έλα μου ντε...!
Λάμπει;», απάντησε αφηρόντιας με, αφράτα,
ν’ απορώ. Ακόμα κι αν ήξερα. Ακόμα κι αν
ήξερε.

Όσο ξενέρωνα απ’ τη μέθη της λακ, οι παρου-
σιαστές έπαιρναν τα πόδια τους για την πρόβα
ιζεναράλε. Δεν έχουν μόνο τα θέατρα κι οι
συναυλίες τέτοια. Αξίζει και στην Όλγα μια τέ-
τοια. Ένας κύριος στο πρώτο τραπέζι, κουνού-
σε τις χάντρες του και περίμενε τις κοπέλες να
περπατήσουν, όπως τους είχε υποδείξει. «Εδώ!
Εδώ! Μην φεύγεις ακόμα. Το κορίτσι, τρίκλιζε
και κραυόταν μετά βίας στη σκηνή. Τα γόνατά
της έτρεμαν και τα δάχτυλα των ποδιών της
γλιστρούσαν σε αυτά τα καταραμένα peer toe.
Όποιος τα ‘φτιαξε, για καλό δεν ήταν. Τρομο-
κράτης ήταν, σαν τον κύριο μπροστά.

Η ώρα της έναρξης της γιορτής πλησίαζε, οι
σερβιτόροι έβαλαν τα λευκά τους κι η Ειρη-
λένα το «χρυσό» της δέρμα. Μετρούσαν τις
καρέκλες, τα τραπέζια, τα τιασάκια και κοιτά-
ζονταν μεταξύ τους. Περνούσαν από δίπλα
τους, τα κορίτσια, όμως αυτοί δεν κοίταζαν
ούτε στιγμή. Μπορεί μονάχα, τους γλουτούς
τους, μηχανικά... Είχαν δουλειά να κάνουν.
Καθήμενη σ’ ένα τραπέζι μπροστά, χαζεύο-
ντας το χρυσό «δέρμα» της Ειρηλένας, γύρισα

το κεφάλι μου αναστενάζοντας. Δεν ήξερα τι
να πρωτο-συγκρατήσω. Τον κ. Μπάμπη με
τις disco-must πουκαμισιές του, τη Διονυσία
με την εκοταυκή της κόμπη, ή τον φωτογράφο
μας, που δε συγκρατούσαν, από τη σαγήνη της
καθαρίστρας?

Οι disco-must πουκαμισιές του κ. Μπάμπη
αναστενάζαν ήδη... Τα σκουπίδια μαζεύτηκαν,
και η 11μελής επιτροπή των «αθανάτων», πήρε
τη θέση της πίσω απ’ τις γλάστρες. Η μητέρα
ενός εκ των υπευθύνων, η κα Ιομήνη, κα-
τέφθασε με το σύζυγό της. Αρχοντιά παλαιά,
σχεδόν παράταιρη με όλο τούτο. «Τι; Καλλι-
στεία; Εμείς έπρεπε να ρωτήσουμε τη μάνα
μας, για ένα παγωτό στην πλατεία...!». Τίποτε
παράταιρό δεν υπήρχε τελικά, στην παρουσία
τους. Ήταν η θύμηση μιας άλλης ομορφιάς,
αυτής της συνοικιακής παγωτό-μηχανής. «Μια
παγωτό-μηχανή είναι όλο τούτο...» οκέφτηκε.
Αγνή «Ρορ» απόλαυση, μόνο που εδώ, παίρ-
νεις «άδεια» απ’ τον κύριο με τις χάντρες.

Κανένα ονομαστικό δεν αξίζει ετούτη η αναρ-
χία. Καμία ελίτ, δεν απαξίωσε το «Prkt-a-porte»
του Άλμπα. Μπορεί εδώ, να μην πρωταγωνι-
στούσε ο Μαστρογιάνι, ή η μαγική Δορέν, μα
η εξαλλοσύνη μιας ημι-λιπόθυμης Ιωάννας,
αρκούσε. Κι αν ήταν θέαμα «άσχημο». Λιότι
μεγαλύτερη ομορφιά, από την απενοχοποίηση
της ασχήμιας, ίσως να μην υπάρχει. Κι αν επι-
μένει το «Follow Rivers», της έναρξης, να θέλει
να τη σπάσει. «Καλοπέρα, καλώς ήρθατε...». **Τ**

29/10

MONOVINE

04/11

TONINO CAROTONE

11/11

PLAYGROUND NOISE

12/11

στάθης δρογώσης

13/11

waxtailor

16/11

The Godfathers

25/11

imam baildi

30/11

DJ VADIM

01/12

SIVERT HOYEM

09/12

XAXAXES

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ
ΤΕΜΠΕΛΗΣ,
ΑΠΡΟΣΕΚΤΟΣ,
ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ...

Έχω διάσπαση προσοχής!

Οι γονείς παραπονιούνται συχνά ότι «ταλαιπωρούνται» από τα ζωντάρια, αεικίνητα και αίσια παιδιά τους.

«Ο γιος μου δεν μπορεί να καθίσει καθόλου. Και στο σπίτι αλλά και στο σχολείο το θλέπουμε. Είναι "κινητή χαλάδα».

«Η κόρη μου είναι 6 ετών και θλέπουμε τόσο στο Σχολείο, όσο και στο σπίτι ότι συνεχώς "χαζεύει" και δε μας προσέχει».

«Μας παίρνει 2 ώρες να τελειώσουμε μία δουλειά των 10 λεπτών».

ΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΗΣΟΥΝ; Τα περισσότερα παιδιά είναι πολύ ζωντάρια, δραστήρια και ανυπάκουα. Αυτή η συμπεριφορά, αν και δυσκολεύει τη ζωή των γονέων και των δασκάλων, θεωρείται σε γενικές γραμμές φυσιολογική. Μερικές φορές, όμως, η δυσκολία συγκέντρωσης όχι μόνο στα μαθήματα, αλλά και σε άλλες δραστηριότητες, μπορεί να μην είναι θέμα της φύσης του παιδιού αλλά να συνδέεται με συγκεκριμένη μαθησιακή δυσκολία. Υπάρχει πιθανότητα το παιδί να έχει διάσπαση προσοχής, με, ή χωρίς υπερκινητικότητα.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ; Η ΔΕΠ/Υ (διαταραχή ελλειμματικής προσοχής και υπερκινητικότητας) είναι μια κατάσταση κατά την οποία, όπως φαίνεται και από την ονομασία της, η ικανότητα της προσοχής και της συγκέντρωσης είναι μικρότερη από την αναμενόμενη συναρτήσει της ηλικίας του ατόμου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα παιδιά να «βαριούνται» ή να κουράζονται εύκολα με ό,τι απαιτεί πνευματική προσπάθεια. Η διάσπαση προσοχής, η δυσαριθμησία και η δυσλεξία αποτελούν τις πιο συνηθισμένες μαθησιακές δυσκολίες.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ; Τα κύρια χαρακτηριστικά της είναι η απροσεξία, η υπερκινητικότητα και η παρορμητικότητα. Συνήθως, τα παιδιά αυτά δυσκολεύονται να παραμείνουν στη θέση τους, τρέχουν και σκαρφαλώνουν υπερβολικά, δεν μπορούν να περιμένουν τη σειρά τους, διακόπουν ή ενοχλούν τους άλλους. Επίσης, δε συγκεντρώνονται εύκολα και όταν τους μιλάς, φαίνεται ότι δεν ακούν. Δυσκολεύονται να ακολουθούν οδηγίες, χάνουν τα πράγματά τους, ξεχνούν τις σχολικές εργασίες και γενικά, είναι ανοργάνωτα.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΕΧΕΙ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ; Η διάγνωση γίνεται από ειδικούς επιστήμονες. Τα συμπτώματά της πρέπει να έχουν εκδηλωθεί πριν την ηλικία των 7 ετών, να έχουν διάρκεια τουλάχιστον 6 μήνες και να έχουν επιπτώσεις αρνητικά τη ζωή του παιδιού σε δυο τουλάχιστον περιβάλλοντα (σπίτι, σχολείο).

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ; Η αιτιολογία της διαταραχής φαίνεται ότι συνδέεται με βιολογικούς και κληρονομικούς παράγοντες. Επιπλέον, η πρόωγη γέννηση, το κάπνισμα, η χρήση αλκοόλ και το υπερβολικό σίτες κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, ο εγκεφαλικός τραυματισμός ή η έκθεση σε τοξικές ουσίες μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη της. Δεν ευθύνεται το σχολικό και οικογενειακό περιβάλλον στη δημιουργία της. Ωστόσο, μπορεί να επιδεινώσει την εξέλιξη της.

ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ, ΑΝ Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΠΡΟΣΟΧΗΣ ΔΕΝ ΔΙΑΓΝΩΣΤΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΕΙ ΕΓΚΑΙΡΑ; Η ζωή των παιδιών επηρεάζεται αρνητικά με ποικίλους τρόπους. Εμφανίζουν δυσκολίες στη γραφή, την ανάγνωση, την ορθογραφία και την αριθμητική. Η αδυναμία τους αυτή οδηγεί συχνά στην απόρριψή τους από τους συμμαθητές τους. Έτσι, αναπτύσσουν μειωμένη αυτοεκτίμηση, συναισθηματικά, μαθησιακά και κοινωνικά προβλήματα, άγχος και προβλήματα συμπεριφοράς. Γενικότερα αντιμετωπίζουν δυσκολίες στο σχολικό, ακαδημαϊκό και επαγγελματικό περιβάλλον. Αντιμετωπίζεται η διάσπαση προσοχής; Σημαντική βοήθεια για την αποκατάσταση των μαθησιακών δυσκολιών μπορεί να προσφέρει ο ειδικός παιδαγωγός, σχεδιάζοντας ένα εξατομικευμένο πρόγραμμα που να στοχεύει στην πολύπλευρη διαχείριση των δυ-

οκολιών του παιδιού. Μια τέτοια παρέμβαση περιλαμβάνει ασκήσεις μνήμης, προσοχής, τεχνικές μελέτης, πολυαισθητηριακή διδασκαλία ανάλογα με τις ανάγκες κάθε παιδιού. Επίσης, ένας παιδοψυχολόγος μπορεί να βοηθήσει στη θεραπεία των ανεπιθύμητων συμπεριφορών που τυχόν προκύπτουν. Με μια ολοκληρωμένη θεραπευτική προσέγγιση, τα άτομα με διάσπαση προσοχής μπορούν να μάθουν να προσαρμόζονται και να έχουν μια πλήρη, φυσιολογική και παραγωγική ζωή.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ; Αν οι γονείς υποψιάζονται ότι το παιδί τους έχει προβλήματα συγκέντρωσης πρέπει να γίνει συνολική αξιολόγηση. Αν οι υποψίες τους επιβεβαιωθούν, δεν πρέπει να αγχώνονται. Χρειάζεται μόνο να κινητοποιηθούν και σε συνεργασία με κάποιον ειδικό, να σχεδιάσουν ένα εξατομικευμένο πρόγραμμα παρέμβασης. Επίσης, είναι πολύ σημαντικό να παρέχουν στο παιδί ένα καλά οργανωμένο περιβάλλον και πρόγραμμα για τις καθημερινές ασχολίες του παιδιού. Η επιβράβευση ακόμη και της παραμικρής θετικής συμπεριφοράς του παιδιού, ενισχύει το παιδί και το ωθεί στην επανάληψή της. **Τ**

IMAM BAILDI: ΤΙ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ;

Οι αδερφοί Ορέστης και Λύσανδρος Φαληρέας είναι οι Imam Baildi και γουστάρουν να παίρνουν τραγούδια της Σοφίας Βέμπο, του Βασίλη Τοποάνη, του Μανώλη Χιώτη και άλλων αγαπημένων εκείνης της περιόδου και να τα «μαγειρεύουν». Τα φέρνουν στο σήμερα και ο κόσμος ανταποκρίνεται σ' αυτή τη μείξη παλιού και καινούριου ήχου... Λίγο πριν έρθουν στην Πάτρα για συναυλία, πήγαμε και τους βρήκαμε στην Αθήνα. Το ραντεβού ήταν στο σπίτι του Ορέστη στον Κεραμεικό.

Κιθάρες, τρομπέτες, πιάτα, βιβλία, πετσέτες, τηγάνια, μπαχαρικά, παρτιτούρες βρίσκονται πάνω στο μεγάλο ξύλινο τραπέζι, ενώ είμαστε περικυκλωμένοι από βαλίτσες γεμάτες με ρούχα. Συζητάμε, γελάμε και κάνουμε κάμ σαν συνέντευξη. Το κουδούνι χτυπάει. Οι μουσικοί του συγκροτήματος έρχονται για νέες ηχογραφήσεις. Ακριβώς κάτω από το σπίτι του Ορέστη είναι το super studio τους. Κατεβαίνουμε και συνεχίζουμε τη συζήτηση εκεί, ενώ έξω ακούμε το φθινόπωρο που ετοιμάζει τη δυνατή βροχή του..

Οι Imam Baildi καταφτάνουν στην Πάτρα Παρασκευή 25 Νοεμβρίου, στην Ακτή Δυμαίων. Από τις 24 Νοεμβρίου θα ξεκινήσουν τις εμφανίσεις τους, κάθε Πέμπτη, στο Σταυρό του Νότου ενώ, παράλληλα, θα αλωνίζουν την Ελλάδα και το εξωτερικό με συναυλίες. Πριν 10 μήνες, κυκλοφόρησαν τη δεύτερη δισκογραφική τους δουλειά με τίτλο "Cookbook".

Θες να μαθαίνεις όλα όσα ετοιμάζουν οι Imam Baildi; Κάνε like στη σελίδα τους στο facebook www.facebook.com/imambaildi

Πώς βγήκε το όνομα Imam Baildi; Λύσανδρος: Επειδή και οι δύο μαγειρεύουμε και όταν κάνουμε κομμάτια, δε γράφουμε στίχους -όποτε δεν προκύπτει κάποιος τίτλος αυτόματα- βάζουμε από πάντα ονόματα φαγητών σαν τίτλο. Το Imam Baildi μας άρεσε γιατί αντιπροσωπεύει τη μείξη Ανατολή-Δύσης και γιατί εμπεριέχει την έννοια του ανακατεμένου διαφορετικών πραγμάτων.

Παρεμπιπτόντως, μαγειρεύετε συχνά; Σπeciαλιτέ;

Λύσανδρος: Σχεδόν καθημερινά. Μεταξύ άλλων, ο Ορέστης έχει έφεση στα ζυμαρικά!

Ορέστης: Και ο Λύσανδρος στο τραμισού!

Τοακώνεστε ως αδέρφια;

Ορέστης: Προφανώς τοακωνόμαστε, πιο πολύ βέβαια ως συνεργάτες παρά ως αδέρφια. Οι λόγοι μπορεί να είναι για κάποιο σημείο σε ένα κομμάτι ή κάποια διαφωνία σε σχέση με τα live.

Ποιου η γνώμη υπερισχύει;

Λύσανδρος: Συνήθως δεν υπερισχύει κάποιος, απλά δοκιμάζουμε και τις δύο απόψεις και φαίνεται από μόνο του αν κάποιος έχει δίκιο. Γενικά αν και είμαστε πολύ διαφορετικοί χαρακτήρες, έχουμε παρόμοια αισθητική, οπότε στο τέλος τα βρίσκουμε.

Έντονη παιδική ανάμνηση;

Ορέστης: Αρκετό ξύλο.

Ποια είναι η επιρροή του πατέρα σας Γρηγόρη Φαληρέα -παραγωγού και ιδιοκτήτη του θρυλικού δισκάδικου Pop Eleven- στις μουσικές επιλογές σας;

Λύσανδρος: Από μικροί είχαμε πρόσβαση σε αρκετή μουσική, τόσο λόγω του πατέρα μας όσο και των μανάδων μας -είμαστε ετεροθαλή αδέρφια. Στο δισκάδικο του πατέρα μας ακούγαμε αρκετά πράγματα -ιδίως ο Ορέστης που είναι μεγαλύτερος και το έζησε περισσότερο χρόνο. Επίσης ο πατέρας μας, μάς έβαζε συχνά να ακούμε τις παραγωγές του και να του λέμε τη γνώμη μας πριν τις εκδόσεις, και παρότι, συχνά, και ιδίως, όταν ήμαστε μικρότεροι, ψιλοβαριόμασταν, τελικά μας βοήθησε να βρούμε στοιχεία που μας αρέσουν σε πολλά διαφορετικά είδη μουσικής.

Πώς είναι η διαδικασία να παίρνετε παλιότερα τραγούδια, κυρίως ρεμπέτικα, και να τα «πειράζετε»;

Ορέστης: Ξεκινάς με μια μικρή φράση που σου κεντρίζει το ενδιαφέρον, διαλέγεις τη γενικότερη αισθητική στην οποία θα την εντάξεις, βρίσκεις ένα βασικό beat, συμπληρώνεις με δικές σου ιδέες, καθορίζεις τη δομή, κάνεις την εντοπιστική και ηχογραφείς τους ανάλογους μουσικούς, το αφήνεις λίγο να ξεκουραστεί, το ξανακούς, κάνεις μερικές αλλαγές, μιξάρεις στο studio, σερβίρεις όσο είναι ακόμα ζεστό.

Οι λάτρεις του ρεμπέτικου που αγαπούν ιδιαίτερα τα πρωτότυπα κομμάτια πώς ανυδρούν με τις διασκευές που κάνετε;

Ορέστης: Υπάρχουν και κάποιοι που μας βρίσκουνε, αλλά σε γενικές γραμμές δεν έχουμε εισπράξει πολλές αρνητικές ανυδράσεις.

Λύσανδρος: Στους περισσότερους ρεμπετόφιλους αρέσει αυτό που κάνουμε, και πιθανόν επειδή βλέπουν ότι γράφουμε και δικά μας

κομμάτια είτε χρησιμοποιώντας samples ή και χωρίς, ανυλαμβάνονται ότι δεν το κάνουμε σαν αρπαχτή, αλλά επειδή μας αρέσει πραγματικά. **Διάβασα κάπου ότι στο φεστιβάλ Roskilde, ο κόσμος άρχισε να χορεύει και δεν το πιστεύατε και κάποιοι από το συγκρότημα βουρκώσατε επί σκηνής...**

Λύσανδρος: Ε τι να λέμε τώρα, ήταν η πρώτη φορά που παίζαμε σε τόσο μεγάλο ευρωπαϊκό φεστιβάλ. Ήμασταν τελείως άγνωστοι στο κοινό και όταν άρχισαν να μαζεύονται και να χορεύουν! Ήταν απίστευτο...

Έχετε παίξει στη Γαλλία, στη Γερμανία, στη Δανία, στην Αλγερία, στην Τουρκία, στην Ολλανδία, στη Νορβηγία. Πώς αντιμετωπίζει το κοινό έξω τη μουσική σας;

Ορέστης: Γενικά το κοινό στο εξωτερικό είναι πολύ πιο εκδηλωτικό απ' ό,τι στην Ελλάδα. Αυτό δε σημαίνει ότι αρέσουμε περισσότερο ή λιγότερο, ή ότι οι Έλληνες είμαστε ξενόρωτοι, απλά έξω ο κόσμος είναι λιγότερο συγκρατημένος και δεν ντρέπεται να χορέψει. Άπας και αποφασίσει να πάει σε μία συναυλία, πιγαίνει μόνο για να ακούσει μουσική. Στη Γερμανία το καλοκαίρι παίξαμε στην κεντρική οκνή ενός φεστιβάλ πριν τον Youssou n' Douz, είχε τουλάχιστον 10000 κόσμο και έβρεχε συνεχώς. Απτότοι, με ομπρέλες, αδιάβροχα και γαλιότσες, δεν έφευγε κανείς. Περίμεναν υπομονετικά και με το που ξεκινήσαμε, άρχισαν να χορεύουν, παρότι οι περισσότεροι δεν είχαν έρθει για εμάς.

Παίξατε στην ταινία το «Τανγκό των Χριστουγέννων» που είναι η κινηματογραφική μεταφορά του ομώνυμου βιβλίου του Γιάννη Ξανθούλη και θα βγει στους κινηματογράφους την 1η Δεκέμβρη...

Λύσανδρος: Υποδυθήκαμε μια μπάντα από την Αλεξανδρουπόλη που παίζει σε μία Χριστουγεννιάτικη γιορτή στο στρατόπεδο όπου εκτυλίσσεται η πλοκή. Είμαστε ντυμένοι με πολιτικά ρούχα, δεκαετίας '70, πολύ πλάκα. Ουσιαστικά δε γράψαμε μουσική, παίξαμε κάποια δικά μας κομμάτια και ορισμένα χριστουγεννιάτικα. Η μουσική της ταινίας είναι του Γιάννου Αιόλου.

Τι θ' ακούσουμε στη συναυλία στην Πάτρα;

Ορέστης: Κομμάτια και από τα δύο album μας, διάφορα καινούρια τα οποία παίζουμε μόνο live, πολλά Balkan, αρκετά hip-hop, γενικά ετοιμαστείτε για χορό!

Γουστάρετε την πόλη μας; Υπάρχει κάποια αγαπημένη βόλτα στην Πάτρα;

Λύσανδρος: Έχει μια μοναδική ατμόσφαιρα, έχουμε ξαναπαίξει πριν 3 χρόνια μόνοι μας και την άνοιξη του '10 με τη Δήμητρα Γαλάνη και την Ελένη Τοαλιγοπούλου. Αγαπημένη βόλτα... Δεν ξέρουμε πώς λέγεται η περιοχή, είναι πάντως ψηλά, κοντά στο Κάστρο, είχαμε βρεθεί τυχαία ψάχνοντας ένα εστιατόριο και ήταν σαν να είσαι σε άλλη εποχή. Μάλλον είναι το παλιό κομμάτι της Πάτρας. **Τ**

Τι μαγειρεύει η Λένα;

Αυτό είναι η στήλη: Άνθρωποι αληθινοί στην κουζίνα τους. Να μαγειρεύουν και να μαλακώνουν σιγά-σιγά, και να μας αφήνουν να τους βλέπουμε από πιο «κονιά». Μέσα από υδρατμούς μαγειρικούς. ...Η κουζίνα είναι μέγας «μυστηριακός» τόπος. Αποκαλυπτικός. Όταν τσιγαρίζεις το κρεμμύδι, πόσο σφιγμένος να είσαι; Αν είναι και κεφαλονίτικο (αν θυμάμαι), όπως της Λένας... Πόσο αλάτι έριχνε; Βούτυρο έβαλε; Τι είπε για το Δημαρά; Το κρασί -συγγνώμη για το αγοραίον- άπαιχτο πάντως...

Τη γνωρίζω τη Λένα, θεωρώ, αλλά, υπό πρόσμα επαγγελματικό, οργανωτικό και ουνεσιός, ελαφρώς αποσιειρωμένο.

Πολιτικά, δε θα σας πω αν συμφωνώ μαζί της ή όχι. Θα ήταν άκομψο, ανακρίβες και ανυπα-
ραγωγικό και ους δύο περιπτώσεις. Κάπου με
πειτυχαίνει, κάπου όχι. Όπως συμβαίνει και με
όλους μας, σε διάφορους κύκλους, εδώ, στην
Πάτρα, που το προσωπικό, συμπλέκεται με το
πολιτικό και το επαγγελματικό.

Ηχογραφημένο υλικό: 3 ώρες περίπου. Η
επίγευση της βραδιάς αυτής, θα είναι μάλλον
πιο ραφιναρισμένη και ακριβοδικαιη, αν σας
τη μεταφέρω από σημειώσεις σε χαρτοπετιόες,
και ψίχουλα σε λαδωμένα σημειωματάρια.
Πώς είναι λοιπόν να σου μαγειρεύει στην
κουζίνα της; Τι κουβέντα θα γίνει; Τα 'παμε σε
δευτερόλεπτα στο τηλέφωνο, και κλείσαμε και
ραντεβού. Και μερικά ραντεβού ακόμη, μέχρι
να συμπέσουμε.

Όταν τελικά περάσαμε την πόρτα της, γύρω
ους δέκα το βράδυ (Δευτέρα 17 Οκτωβρίου),
η κουζίνα είχε αποκτήσει ήδη το αρχαιολογικό
νέφος της και τα αρώματα που το συνοδεύουν.
Κρεμμυδάκι τοιγάρισμα... Σε μία κατοαρόλα το
ρύζι. Δίπλα, το κοτόπουλο... Βρεθήκαμε σε μία
κουζίνα σιενόμακρη, σχετικά μεγάλη, χωρίς
ίχνος «νιζαίν» δε. «Επιστημονικά» χρησιική και
ταυτόχρονα, πολύ οικεία. Εργαλεία μαγειρικής,
βιβλία με συνταγές, αναμνηστικά, μαγνητάκια
και δεκάδες οκεύη, μετέφεραν μάλλον χαλα-
ρά, μία διάχυτη δημιουργικότητα στο χώρο.
Μία κουζίνα που προφανώς δουλεύεται. Και
μάλιστα πολύ. Θυμάμαι μάλιστα, τα γέλια που
κάναμε κοιτώντας το Βασίλη που είχε πάθει
«φωτογραφικό αμόκ» με τη σκηνογραφία και τα
αντικείμενα. Οι φωτογράφοι, ξέρετε, προηγού-
νται έτη... φωτός από μας, στην ανίληψη ενός
χώρου και της σημειολογίας που εκπέμπει.
Ακόμη, και - κυρίως- όταν δεν το καταλαβαί-
νουν.

Επιβεβαιωθήκαμε από την ίδια εξάλλου, αργό-
τερα. Όταν μας έλεγε ιστορίες από άλλες εποχές
που μαγείρευε ενίοτε, για 20 και 30 άτομα (ή
και περισσότερα). Για τη φιλοξενία θα πω μόνο
το εξής: Πώς είναι σαν «Καλενιζώτη» στην τη-
λεόραση, ασυγκράτητη και πολυβόλο, έτσι και
οικοδόποινα: «...Να σαςβάλω και λίγο αυγοτά-
ραχο με καρύδια για το κρασί. Και καρότα. Έχω
και κομμένα καρότα. Θέλετε μήπως και λίγο
αγγουράκι; Κάτσε να ανακατέψω λίγο εδώ...».
Ότιόσο, χάος πουθενά. Όλα στρατωικά τακτο-
ποιημένα για να επιτυγχάνει υψηλές ταχύτητες.
(Να το σημειώσω αυτό).

Με τα διάφορα πρακτικά χαλαρώσαμε κατ'
ευθείαν: Να ανοίξουμε το κρασί, πού θα
κάτσουμε, ποιούς περιμένουμε ακόμη, να φυά-
ξουμε φωτισμό για τις φωτογραφίες... Κάποια
συγμή ξεχαστήκαμε, ξεχάσαμε και τις φωτο-
γραφίες, ξεχάσαμε και το μη3 που έγραφε,
και η κουβέντα πέταγε από δω κι από 'κει. Επί
παντός και άναρχα. Σίγουρα, πάντως, με χαρα-
κίτρα «off the record».

Όταν η συζήτηση ήρθε μοιραία στο Δημαρά
και όλο αυτό που γίνεται, διακρίναμε μία θλί-

ψη, ή ακόμη, και μία αδιόρατη πικρία ίσως...
Και περισσότερο ακόμη, για το «περιβάλλον»,
που φιλτράρει τα πάντα, αν όχι, τα διαβρώνει.
«Mail...» που κατ' τα λεγόμενά της, δε δια-
βάστηκαν ποιέ, διαδικασίες και συμφωνίες
προγραμματικές που δεν τηρήθηκαν, και, πα-
ντελόνια που τελικά φοριούνται αναρμολιώς ή
κατ' ευφημοισμόν τελικά... Αυτά μεταφέρονται με
ασφάλεια.

Από την άλλη, είδαμε και πολύ κέφι και μία
διάθεση να το γλυκάνει λίγο και να πάρει το
χρόνο της να επαναπλαισιώσει τη σίαση της. Δε
ρώτησα, η αλήθεια είναι, ούτε για τη λεγόμενη
σχέση με την πλευρά Νικολόπουλου, ούτε για
τις μομφές απέναντι στις στρατηγικές της, ή
ακόμη και το πρόσωπό της. Αυτά τα αφήνω για
τους καθ' ύλην αρμόδιους, γιατί για μένα από
ένα σημείο και ύστερα, είναι ξένη γλώσσα, ενί-
στε κουραστική και ανέραστη. Απ' ό,τι συμπί-
ρανα, το ίδιο ισχύει και για την ίδια.

Τη ρώτησα ωστόσο, για τη σχέση της με τον
Κώστα το Χριστόπουλο.
Το ενδιαφέρον μου, ήταν σε ανθρώπινο επί-
πεδο. Κατάλαβα όμως, ότι ο ανταγωνισμός δεν
αφήνει τέτοια περιθώρια...

Ο «τοαμπουκάς» της πάντως, σε παρασύρει
δια της αυτομάτου, ακόμη κι αν μέσα σου
διαφωνείς. Η Λένα είναι ο τύπος που ψήνεοσι
πάρα πολύ να πεις έναν καφέ μαζί της. Η
ενέργεια και η ταχύτητα της σε συνδυασμό με
τον απελεύθερο προφορικό της λόγο, μοιραία,
σε οδηγεί και σένα σε πιο γρήγορες πίστιες.
Φαντάσου, να σου μαγειρεύει κιόλας.
Από αυτή τη βραδιά θα θυμόμαστε (σε τυχαία
σειρά):

-Την εφηβική σχεδόν λάμψη στα μάτια της,
όταν μας έδειχνε τα καρτελάκια με τις «...αφρο-
δισιακές» συνταγές εποχής Παρισίου (...80's;
δε ρώτησα). Εκεί, που όπως μας είπε, έμαθε τον
τραχανά από την αρχή (μας χρωστιάει και μία
συνταγή).

-Τον τρόπο που την κοίταγαν τα παιδιά της
παραγωγής, που την γνώριζαν για πρώτη φορά
από κοντά. Αποκάλυψη.

-Τις χειροποίητες σπιτικές μαρμελάδες και τα
γλυκά του κουταλιού.

-Τις πετιόες σεις με το τραπεζομάντιλο και το
«classic» φορμάκι του ρυζιού που έχουμε τα
ίδια!

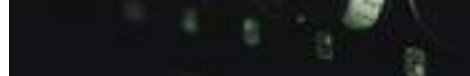
-Πώς ξέφυγε από την κουβέντα το μάτι της
όταν στο πεδίο εμφανιζόταν ο γιος της.

-Την αίσθηση γαλήνης που εξέπεμπε η γλυ-
κυτάτη κυρία Μίνα. Η μαμά της, η οποία αφού
μας γέμισε τα βάζα με λουλούδια, ευγενικά,
απεσύρθηκε, ένεκα φωτογράφου.

-Το φαγητό! (Κοτόπουλο με δενδρολίβανο,
κρέμα, σως μανιταριών και ρύζι άγγριο. Η συ-
νταγή έπεται.)

-Όχι αλάτι!

-Τα γέλια με τη φωτογραφία απ' το χέρι της στο
κουμπί της κουζίνας (Παραπλεύρως)...Φαντα-
στείτε τη με τίτλο: «Τι μαγειρεύει πάλι;...» **Τ**

SOCIETY

«Συνεχής αλληλεπίδραση με την κοινωνία»

ΙΣΤΟΡΙΑ:

Το society ξεκίνησε πριν 16 χρόνια, από μια ομάδα ανήσυχων επιχειρηματιών που μετέφεραν στην Πάτρα ένα νέο concept μπιραρίας με συνοδεία φαγητού.

Αφουγκραζόμενοι τις σύγχρονες τάσεις της ψυχαγωγίας και οεβόμενοι την άποψη του κοινού, το υπάρχον μενού εξελίχτηκε και εμπλουτίστηκε με έμφαση στην τοπική παραγωγή και τις εξαιρετικές τοπικές πρώτες ύλες κώνοντας στροφή προς το ποιουκό κρασί.

Η κουζίνα επεκτάθηκε πέρα από τη λογική του συνοδευτικού της μπύρας, και έγινε πιο πλήρης, βασισμένη στην εξέλιξη της δημιουργικής ελληνικής κουζίνας.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Το SOCIETY (κοινωνία), όπως προΐδεάζει και η μετάφραση του, ήταν μια επιχείρηση διαχρονικά ανοικτή προς την κοινωνία, αφού πάντα άκουγε τα μηνύματα που έστελνε ο κόσμος. Είναι ένας χώρος πολύ δεκτικός, όπου, ως ζωντανός οργανισμός καταφέρνει να τροποποιείται και να προσαρμόζεται στις επιθυμίες και τις προσδοκίες κάθε γενιάς.

ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ

Τον Οκτώβριο του 2010, το Society επιχείρησε την πιο μεγάλη του αλλαγή. Από το σιενό της Δρακοπούλου, μεταφέρθηκε στην Πλατεία Αγίου Γεωργίου, και εκεί, φυιάχτηκε με γνώμονα την εξυπηρέτηση του πελάτη, ένας ευέλικτος all-day χώρος, που ξεκινά από το πρωί με καφέ, και συνεχίζει με ελαφριά κουζίνα και ποτό, από τη μια το μεσημέρι, μέχρι τις 12 το βράδυ. «Επενδύσαμε στην ανοδική τάση της Πλατείας Γεωργίου, μιας πλατείας που η πόλη της είχε γυρίσει την πλάτη για πάρα πολλά χρόνια, ενώ είχε πάψει να αποτελέσει σημείο αναφοράς. Φαίνεται ότι αυτό το κλίμα αντιστρέφεται και χαιρόμαστε που συμβάλλουμε και εμείς σε αυτό» μας εξήγησε ο κ. Αλεξίου, εκ των ιδιοκτητών της επιχείρησης. Το Society βρίσκεται στο ήσυχο και ασφαλές κομμάτι της πλατείας, γιατί είναι σε απόσταση από το δρόμο. Το χειμώνα είναι όμορφο και ζεστό για τον καφέ και το δείπνο ενώ το καλοκαίρι παραμένει δροσερό για την μπύρα και τους συνοδευτικούς μεζέδες.

ΧΩΡΟΣ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΥ:

Δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην άνεση και στην ιδιωτικότητα του πελάτη, με αρκετό χώρο ανάμεσα στα τραπέζια (για επαγγελματικά ραντεβού), και οικογένειες που έρχονται να φάνε με τα παιδιά τους, ενώ προσφέρει ελεύθερο ιντερνέτ για να μπορούν να δουλεύουν άνετα, φοιτητές και επαγγελματίες. Δυνατό σημείο του εστιατορίου, το πανέμορφο αίθριο. Πρόκειται για ένα χώρο με αυτονομία στο βάθος του εστιατορίου, όπου οι πελάτες μπορούν να απολαύσουν την βροχή που πέφτει, αλλά και να νιώσουν την ενέργεια της πόλης απολαμβάνοντας νόστιμο φαγητό, καφέ ή μια δροσερή μπύρα, αφού όταν ο καιρός το επιτρέπει το αίθριο ανοίγει, δίνοντας μια μοναδική αίσθηση εγγύτητας με την πόλη. Χαρακτηριστικές οι βιβλιοθήκες που υπάρχουν στο εστιατόριο, οι οποίες εμπλουτίζονται συνεχώς, είναι ελεύθερες στο κοινό, και αποτελούν ένα ακόμα δείγμα της ειλικρινής σχέσης που υπάρχει με τους πελάτες.

ΦΑΓΗΤΟ

«Στο Society, αφουγκραζόμαστε τις ανάγκες και τις ιδέες των πελατών μας ενώ και εμείς οι ίδιοι είμαστε πολύ αυστηροί κριτές με τον εαυτό μας» συμπληρώνει η Δήμητρα Αλεξίου. Υπάρχουν κάποια πιάτα που έχουν καθιερωθεί στη συνείδηση των πελατών με το πέρασμα του χρόνου, και θεωρούνται all time classics, όπως για παράδειγμα, οι «πέννες κοινωνία» με παρουσία 12 χρόνων στο μενού. Το γεμιστό ψαρονέφρι αποτελεί επίσης ένα «κλασικό» πιάτο, πιο μοντέρνας εκδοχής, ενώ και οι σαλάτες είναι στη λογική ισορροπίας γεύσης, διατροφικής αξίας και πλήρους γεύματος, (στην λογική του all day), αφού μπορούν να ικανοποιήσουν κάθε επισκέπτη με το μέγεθος τους, τις χαμηλές τιμές, την ποιότητα των υλικών και την άψογη εκτέλεση τους. Το Society είναι μια πρόταση ψυχαγωγίας γεμάτη νοσταλγικές μνήμες για τους παλαιότερους αλλά και σύγχρονες προτάσεις για τους νέους. Το εστιατόριο προσφέρει διαφορετική κάρτα το μεσημέρι με γρήγορο σπιτικό φαγητό για ανθρώπους που θέλουν ένα χορταστικό πλήρες γεύμα μέσα σε 45 λεπτά μαζί με κρασί, σε εξαιρετική τιμή (σαλάτα + κυρίως πιάτο + μπύρα από 12-15€), ενώ παράλληλα με τον αρωματικό καφέ για τους μεγάλους, προσφέρονται φρέσκοι χυμοί, σοκολάτες και κέικ για τα παιδιά από νωρίς το πρωί.

HAPPENINGS

Το SOCIETY προγραμματίζει ειδικά happenings για το άμεσο μέλλον όπως βραδιές αφιερωμένες σε εθνικές κουζίνες, πάρτι καρναβαλιού με θεματικό φαγητό & ποτό, βραδιές οινογνωσίας με Αχαϊκά κρασιά, ενώ, στις προθέσεις του είναι να δώσει βήμα σε συμπολίτες μας, με τη δημιουργία ειδικής βραδιάς, όπου θα επιμελούνται το δείπνο επώνυμοι Παιρινοί, προκειμένου να μοιραστούν με όλους μας, την αγάπη τους για την γαστρονομία. **T**

Το ταξίδι της Μάρης Κουρμπανά

Άγνωστες διαδρομές. Πρωτόγνωρες εμπειρίες. Περιπέτειες. Όλα μπορεί να τα βιώσει κανείς, σ' ένα ταξίδι. Και είναι άπειροι οι προορισμοί... Ένας από αυτούς, η σαγηνευτική Καππαδοκία. Εκεί, βρέθηκε το Μάιο του 2010, η Μάρι Κουρμπανά, γνωστή για τις μοναδικές εκδρομές που διοργανώνει. Παρουσία θερμή. Γλυκιά και «αριστοκρατική». Η ίδια, έζησε και ανεπανάληπτο, μοιραίο και απροσδόκητο. Όμως ωραίο... «Εξάλλου το απρόοπτο, είναι πάντα ωραίο...», όπως μας είπε...

Κάπου στα βάθη της Τουρκίας, κοντά στην Άγκυρα, οι επισκέπτες συνηθίζεται να κάνουν πτήση με αερόστατο. Μόνο έτσι, μπορούν ν' απολαύσουν τις αληθινές ομορφιές της Καππαδοκίας. Η Μάρι Κουρμπανά, παρέα με 5 άλλους «τολμηρούς», όπως τους χαρακτήρισε, δε θα μπορούσε να παρακάμψει αυτό το συναρπαστική δραστηριότητα. Έτσι, μπήκε σ' ένα τζιπάκι και κατευθύνθηκε προς το σημείο «απογείωσης»... Όλα φάνταζαν τέλεια. Οι πιλότοι έμπειροι και η προετοιμασία σωστή. Οι δυνατοί ανεμοτήρες, είχαν αρχίσει να φουσκώνουν το αερόστατο. Στις γύρω κοιλάδες, αερόστατα όλων των ειδών, σχημάτιζαν την πιο ωραία θέα. Όλα ήταν έτοιμα. Οι «ριψοκίνδυνοι», πήραν τις θέσεις τους στο καλάθι κι άρχισαν να πετούν. «Νόμιζες πως είσαι μια πεταλούδα. Περνούσες πάνω από την Κοιλάδα του Έρωτα και δεν άκουγες τίποτα. Ηρεμία. Απερίγραπτο συναίσθημα...», όπως μας εξομολογήθηκε η κυρία Μάρι. Σύντομα, βρέθηκαν αντιμέτωποι με μια δυσάρεστη «έκπληξη»... Αρχισαν οι περίεργες αναταράξεις και το αερόστατο κόντευε να συγκρουστεί με τα άλλα. Οι πιλότοι το οδήγησαν σε ένα άλλο πλάτωμα, προκειμένου να το προσγειώσουν. Ο αέρας, είχε άλλα σχέδια...

Το πήγαινε προς τα καλώδια της ηλεκτροδότησης. Το πρώτο χτύπημα. Αλλά δεν ήταν το μόνο... Γρήγορα, ήρθε και το δεύτερο. «Κρατηθείτε καλά!» μας έλεγαν. Καθόμασταν κάτω, σε κάτι αφρολέξ καλυμμένα μ' ένα πανί. Ευτυχώς ήταν σταθερά. Εκεί που νομίζαμε ότι, επιτέλους, θα προσγειωθούμε, πέσαμε πάλι σ' ένα βράχο!, περιέγραψε σοκαριστικά. Μετά από πολλές προσπάθειες, η ιστορία, είχε αίσιο τέλος. «Επιτέλους! Κατεβαίνουμε!», φωνάξαμε. Δεν το πιστεύαμε. Δεν είχαμε καν συνειδητοποιήσει τι μας είχε συμβεί..., μας είπε. Η περιπέτεια βέβαια, δεν είχε τελειώσει. Βρίσκονταν στη μέση του πουθενά χωρίς σήμα στα κινητά και χωρίς να έχουν ιδέα πώς θα γυρίσουν πίσω. Δεν έχασαν τη ψυχραιμία τους ούτε λεπτό. «Μπορώ να πω, ότι το διασκεδάσαμε κιόλας!», προσέθεσε γελώντας χαρακτηριστικά. Τελικά, ακολούθησαν ένα ποτάμι και μετά από τέσσερις ώρες πορεία και αναρρίχηση, έφτασαν σόοι. Όμως, αυτή η ιστορία τους άλλαξε. Θα τους ακολουθεί για πάντα. Είναι η πηδονή της ανεβασμένης αδρεναλίνης, της κλεφτής ματιάς στην «αντίπερα όχθη». Φόβος και έκσταση μαζί. **Τ**

SHOP IN SHOP στο 58 της Μαιζώνας! Θα μπεις, θα βρεις!

Με νέες τάσεις και κυρίως, με νέες προτάσεις για το τέλος του Φθινοπώρου και το Χειμώνα, έρχεται το ολόφρεσκο «Shop in Shop» της Μαιζώνας. Εδώ και λίγο καιρό, έχει ανοίξει τις πόρτες του για τις γυναίκες της Πάτρας, λίγα βήματα από τη Ραδινού, με το concept που περιγράφει ακριβώς και το όνομά του: Πολλά διαφορετικά «μαγαζιά» μαζεμένα σε ένα και μόνο κατάστημα στο κεντρικότερο σημείο της πόλης, δίνουν την ευκαιρία για περιήγηση ανάμεσα σε μέγα πλήθος παπουτσιών, αξεσουάρ και ρούχων. Υψηλή ποιότητα και προσιτό κόστος, σε μία σεζόν, θα είναι πλούσια σε «καλές» επιλογές. «Στο συγκεκριμένο χώρο, το παπούτσι, έχει χαράξει τη δική του ιστορία... Αυτήν του κα-

λού δερμάτνου παπουτσιού, σε πολύ καλή τιμή όμως... Γιατί η ποιότητα στο παπούτσι, σε βάθος χρόνου εκυμνείται...», όπως ομολογεί ο Ν. Μανιάς. Το κατάστημα, παρέχει μία σειρά ιδιαίτερων σχεδίων από μπότες, αρβύλες, γόβες, ankle boots και casual παπούτσια, που είναι κατασκευασμένα από δέρμα, καθώς, και πληθώρα αξεσουάρ της περίφημης Alexi Andrioti. Το «Shop in Shop», προσφέρει μια μοναδική συλλογή νεανικών και μοντέρνων κομματιών σε σχέδια και στυλ, για κάθε γούστο και κάθε

πορτοφόλι. Faux bijoux, κασκόλ, κοσμήματα της Ozzi, ακόμη και εσώρουχα, κάλτσες, καλσόν, συμπληρώνουν το εύρος των επιλογών. Στον τομέα των ρούχων, θα βρει κανείς και τα εντυπωσιακά κομμάτια της... υπέρκομψης ισπανικής Nice Things, ενώ, ακόμη πιο dressy

επιλογές θα είναι διαθέσιμες στο προσεχές διάστημα...

Διατηρώντας ύφος «μίνι-πολυκαταστήματος», το «Shop in Shop», διατηρεί έναν εξαιρετικό συνδυασμό ποιότητας και λογικών τιμών, απευθυνόμενο σε όλους όσους αγαπούν την καλαισθησία... Εοείς, για πού το «βάλατε»; **Τ**

Μαιζώνας 58, 2610 279200, shopinshop58@gmail.com

Το καλοκαίρι που άφησα πίσω

Θερινά φεστιβάλ και γαμήλιες προσκλήσεις μας έφεραν και πάλι κοντά. Οπότε... Τα φλας άστραψαν ξανά. Με ένα μικρό «delay», ένεκα ανανέωσης, δείτε τι συντελέστηκε τους μήνες που προηγήθηκαν.

Στις κερκίδες η πόλη σύμφωνα με το κάλεσμα του Διεθνούς Φεστιβάλ του Δήμου. Για τον Οθέλλο- Κιμούλη, την «Ειρήνη» του Φιλιππίδη, τους «Συμπέθερους απ'τα Τίρανα», τους μεγάλους και τρανούς Momix και βέβαια τις καθηλωτικές συναυλίες του Ξαρχάκου και του Μικρούτσιου. Ακόμα, η Μαρινέλλα αφηγήθηκε τη ζωή της και η Νίνα Λοιζάρη μας γύρισε πίσω με εκλεκτό ρεπερτορίο. Δείτε συγμιθίσια.

1. Πώργος Κιμούλης και Σμαράγδα Καρύδη σε μια σαιξπηρική soap opera. 2. Τάκης Παπαματθαίου και Πέτρος Φιλιππίδης με αριστοφανική περιβολή. 3. Σμαράγδα Καρύδη, Αντώνης Σκιαθάς, Γωγώ Μηρέμπου. 4. Ασπασία Παίζη, Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης. 5. Βίκυ Σταυροπούλου, Χρήστος Χατζηπαναγιώτης. 6. Συγκλονιστικός ο Σταύρος Ξαρχάκος. 7. Αγγελική Χαμακιώτη και Πέτρος Φιλιππίδης στα παρασκήνια. 8. Πέτρος Ψωμάς, Αντώνης Σκιαθάς, Σταύρος Ξαρχάκος, Πάννης Δημαράς. 9. Βίβιαν Σαμούρη, Μαριλένα Δημαρά. 10. Η απαστράπτουσα Βίκυ Σταυροπούλου επί σκηνής.

1. Τζέννη Μπότση και Μαρινέλα σε μιούζικαλ στο Παμπλοποννησιακό. 2. Τα αυτόγραφα της Κατερίνας Παπουτσάκη έκαναν θραύση. 3. Η Μαρινέλα και οι εθελοντές. 4. Ο Vassilikos αποδείχθηκε ο σταρ του Διεθνούς Φεστιβάλ. 5. Σπύρος Πολίτης, Χαράλαμπος Μπιονάνος. 6. Το υπερθέαμα των Μοτιχ. 7. Ο Θάνος Μικρούτσικος οικογενειακώς στο Αρχαίο Ωδείο. 8. Τα παιδιά της Μαντολινάτας σε νοσταλγικό πρόγραμμα. 9. Η Νίνα Λοτσάρη ανάμεσα στους Νίκο Δημογιάννη και Χρήστο Πούλιο. 10. Οι ρωμαϊκές κερκίδες γέμισαν και ξαναγέμισαν. 11. Η Δήμητρα Γαλάνη σε τολμηρές διασκευές. 12. Άννα Σπηλιωτακάρα, Ασπασία Ρηγοπούλου.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΠΟΥΤΖΙΔΗ ΣΤΗ ΡΕΜΠΟΥΤΣΙΚΑ

Το Φεστιβάλ Πάτρας του ΟΚΠΕ γιόρτασε τα 30 του χρόνια και οι Πατρινοί ανταποκρίθηκαν μαζικά σε ένα μενού εκδηλώσεων με ιδιαίτερα δημοφιλείς καλλιτέχνες. Ρεμπούτσικα, Καπουτζίδης, Χαραλαμπίδης, Καραμπέτη καταχειροκροτήθηκαν. Όμως και η Αμίτα γιόρτασε με θευική ενέργεια την ποπ Ελλάδα των ημερών μας.

1. Μάγεψε με τις μελωδίες και το βιολί της η πολυβραβευμένη Αχαιή μουσουργός Ευανθία Ρεμπούτσικα.

2. Γιώργος Καπουτζίδης, Ανδρέας Ανδριόπουλος, Ελισάβετ Κωνσταντινίδη. 3. Γιώργος Κωνσταντίνου,

Ανδρέας Ανδριόπουλος, Βασίλης Τσιβιλίκας. 4. Ανδρέας Ανδριόπουλος, Τάσος Κωστής. 5. Η Φαίη Ξυλά πολυσυζητήθηκε και για την ζηλευτή της σιλουέτα. 6. Το ζεύγος

Χρήστου και Αγγελικής Λέγκα. 7. Στο «Παραμύθι χωρίς όνομα» ο Ανδρέας Ανδριόπουλος με την Τίνη Ακτύπη και τα παιδιά της. 8. Η μικρή Μαρία Κατσικοπούλου με

την μητέρα της Ελενα Δούσκα. 9. Ο ηθοποιός Δημήτρης Φραγκιόγλου ήταν ο βασιλιάς στο «Παραμύθι χωρίς όνομα». 10. Γωγώ Παπαντωνοπούλου, Αλέξης Σκαρμέ-

ας, Βίκυ Πολυμεροπούλου. 11. Η Νατάσα Ράγιου ανάμεσα στους Πάνο Σκουρολιάκο και Τάσο Χαλκιά. 12. Ο

Αιγιώτης κωμικός Βασίλης Χαραλαμπίδης «έσκιζε» ως «Υπηρέτης δυο αφεντάδων».

1. Γιώργος Βογιατζής, Ανδρέας Ανδριόπουλος και Μηνάς Χατζησάββας έσμιξαν με αφορμή την πρωτοποριακή παράσταση «Ηρακλής μαινόμενος». 2. Η Στεφανία Γουλιώτη με τον πρόεδρο του φεστιβάλ. 3. Ντέμη Δημητροπούλου, Θόδωρος Δούρος, Παύλος Μαρινάκης στον «Ηρακλή». 4. Ο Γιώργος Ζεμπάτος οικογενειακά στις κερκίδες. 5. Ο Ανδρέας Ανδριόπουλος τίμησε την Καρυσφυλλία Καραμπέτη για την πολύχρονη θεατρική της προσφορά. 6. Ο Μύρωνας Στρατής πόζαρε με τις θαυμάστριές του στην Πολιτεία. 7. Τα κορίτσια ξεσηκώνονται με την εγχώρια pop. 8. Η Μαίρη Σιντσάκη ήταν εκεί. 9. Ο Θέμης Γεωργαντάς παρουσιάζει. 10. Ο Θοδωρής Μαραντίνης και τα πλήθη.

ΔΕΝ ΕΛΕΙΨΕ ΚΑΝΕΙΣ

Στην Μητρόπολη Πατρών χόρεψε τον Ηοαία το νεαρό και αγαπητό ζευγάρι δικηγόρων Ανδρέα Γεωργόπουλου και Μαριλένας Διαμαντιπούλου με πάνω από 650 καλεσμένους από το νομικό, πανεπιστημιακό, ιατρικό, πολιτικό και επιχειρηματικό κόσμο. Στο πλευρό των νεονύμφων, κατασuyκινημένοι, οι γονείς τους, ο Φάνης Γεωργόπουλος καθηγητής, τ. πρόεδρος ΤΕΙ και πρόξενος Αυστρίας με τη σύζυγό του Βάσω Κούλη, μικροβιολόγο και ο Θανάσης Διαμαντιόπουλος γνωστός δικηγόρος με την σύζυγό του Ελένη Κοιρώτσου- Διαμαντιπούλου, καθηγήτρια του Αροακείου και σιέλεχος της Εοτίας Επιστημών. Κομπιάρος ήταν ο δικηγόρος εξ Αθηνών Παναγιώτης Βλαμάκης. Η νύφη εντυπωσίασε με ένα υπέροχο νυφικό από δανιέλα και νιουσέζ του οίκου Laskaris με έμπνευση την Γκρέις Κέλυ. Το χιένιομά της επιμελήθηκε ο Μανώλης Ξένος και το μακιγιάζ η Ελένη Φωτοπούλου. Ακολούθησε δεξίωση στην Αχάια Κλάους με την οργάνωση της αδελφικής φίλης της μητέρας της νύφης, Κρίστιας Λαδοπούλου- Πολιτοπούλου της εταιρείας «guestbook» Κηφισιάς. Ο άνθινος διάκοσμος ήταν του Γιώργου Σιαυρόπουλου, με υπεύθυνο φωτισμού τον Διαμιανό Απαιάγγελο. Η είσοδος του κόσμου στην Αχάια Κλάους έγινε με live πάνω από τον συνάδελφο και φίλο του γαμπρού Ανδρέα Κότσιφα. Το μενού της βραδιάς ήταν από τον Φάκαλο ενώ στην πίσσα σημειώθηκε το αδιαχώρητο ως us 8 το πρωί με τη συμβολή του dj Γιώργου Διαμαντιόπουλου αλλά και των πολύ κεφάτων νεονύμφων περιστοιχιζομένων από πολλούς παλιούς συμφοιτητές από την Αθήνα και καλούς Πατρινοί φίλους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΝΗΣ

1. Εκπρόσωποι της νέας γενιάς δικηγόρων της πόλης μας, ο Ανδρέας και η Μαριλένα έλαμψαν από γαμήλια ευτυχία. **2, 5.** Ο άνθινος διάκοσμος και το πέπλο με τα ροδοπέταλα. **3.** Ο γαμπρός και ο κουμπάρος αδημονούν για την έλευση της νύφης. **4.** Οι νέονυμφοι οικογενειακά. Αριστερά Αλέξανδρος, Ελένη και Θανάσης Διαμαντιόπουλος. Δεξιά Παύλος, Κατερίνα, Φάνης και Βάσω Γεωργόπουλου. Τελευταίος δεξιά ο κουμπάρος Παναγιώτης Βλαμάκης. **6.** Την ώρα του μυστηρίου.

1. Σε πρώτο πλάνο η νύφη με την αγαπημένη της φίλη Αφροδίτη Λαδοπούλου. Τις περιστοιχίζουν από αριστερά οι Μαρίνα Κριτσιστάκη, Κωνσταντίνα Ντελμεκούρα, Τέτη Θωμοπούλου, Αγγελική Δελή, Νατάσα Θεριανού, Μάρω Κοτσοπούλου, Ξένια Αδαμοπούλου, Δήμητρα Κοτσιρίλου, Κατερίνα Αυγέρη. **2.** Ο κουμπάρος με τον δικηγόρο Αιμίλιο Κουνδουράκη και τη συνοδό του. **3.** Το ντεκόρ των τραπεζιών και της οροφής. **4.** Η νύφη με τον σχεδιαστή Χρήστο Λάσκαρη και τον κομμωτή Μανώλη Ξένο. **5.** Μαριάννα Σταματιάδου, Δημήτρης Τριανταφυλλόπουλος. **6.** Ευάγγελος και Βούλα Φλωράτου. **7.** Βασίλης Τριαντάφυλλος, Αφροδίτη Λαδοπούλου. **8.** Θεόφιλος Βασιλείου, Νίκος Νικολόπουλος, Κώστας Χαραλαμπίδης. **9.** Γεωργία Σακαρέλου, Ντίνος Αργυρόπουλος, Παναγιώτης και Νάνσυ Κοραϊζοπούλου. **10.** Ο κουμπάρος με τους Γιάννη Λαμπρόπουλο, Εντι Μασσάρ, Γιάννη Νικολόπουλο.

1. Εύη Σταθοπούλου, Φρόσω Παπαδοπούλου, Δώρα Κοσμοπούλου. 2. Αγγελική Δελή, Νατάσα Θεριανού. 3. Το ζεύγος Μιχάλη και Ιωάννας Μπεκίρη. 4. Η Γωγώ Παπαντωνοπούλου. 5. Ο εξ Αθηνών δικηγόρος Αλέξανδρος Γραμματικόπουλος με τη σύζυγό του Μελίνα. 6. Ο Μανώλης Ανδρέου με τη συνοδό του και οι Τίμος και Κατερίνα Γριμάνη, Κωνσταντίνος Γιαννόπουλος. 7. Η Ελένη Διαμαντοπούλου με τους Σπύρο Πνευματικό και Λεωνίδα Κουρή με την σύζυγό του. 8. Οι Αθηναίοι δικηγόροι Σπύρος Ακριώτης και Ιωάννα Ζωπού. 9. Αντώνης Μαντζαβίνος, Απόστολος Γεωργαντάς, Ελισάβετ Κιούλλαπα.

1. Η Χρυσσαυγή Ατσιδάκου Τζόρβα (δικηγόρος και σύζυγος του γνωστού ποδοσφαιριστή) με την συνάδελφό της Αιμιλία Μαντζαβίνου- Λιώνη και τους νεόνυμφους **2.** Εκεί και οι Γιώργος και Νέλυ Λαδοπούλου, Βασίλης Μπεκίρης. **3.** Αγγελική Δελή- Σπίνου, Κατερίνα Αυγέρη, Δήμητρα Κοτσιρίλου και τη νύφη. **4.** Οι φίλοι των νεόνυμφων στην πίστα.

ΓΑΜΠΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΕΡΠΕΡΑΣ

Στην καρδιά του καλοκαιριού αρκετοί ήταν οι συμπολίτες που βρέθηκαν στην πρωτεύουσα και συγκεκριμένα στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Παλαιού Ψυχικού για να ευχηθούν «βίον ανθόπαρτον» στον Βαγγέλη Πέρπερα, γενικό διευθυντή της Ελληνικών και την αγαπημένη του Μαρία Ζαχαράκη, που εργάζεται σαν στέλεχος της Εταιρίας Τουριστικής Ανάπτυξης. Κουμπάροι ήταν ο καλός φίλος του γαμπρού Γιώργος Μαρκουλάκης και η νονά της νύφης Νέλη Καραμεοίνη. Ακολούθησε δεξίωση στο Golf της Γλυφάδας, με τρικούβερτο γλέντι καθώς άπαντες χόρεψαν από παραδοσιακά άσματα μέχρι δημοφιλή ποπ κομμάτια. Η νύφη με αισθησιακό, εξώπλιτο νυφικό Kathy Heyndels έκλειψε τις εντυπώσεις.

1. Το ζευγάρι μετά το μυστήριο. **2.** Οι νεόνυμφοι με τον κουμπάρο Γιώργο Μαρκουλάκη. **3.** Ο γαμπρός με τον πατέρα του Γιώργο Πέρπερα, την αδελφή του Γεωργία Πέρπερα - Μιλόσεβιτς και την μητέρα του Μαρία Πέρπερα. **4.** Σπύρος Τραχάνης, Βαγγέλης Πέρπερας, Λυδία Αλεξάκη. **5.** Στιγμιότυπο από τη δεξίωση στο Golf της Γλυφάδας. **6.** Με τον συμπολίτη επιχειρηματία Νίκο Λάγιο. **7.** Οι νεόνυμφοι με την οικογένεια της νύφης. **8.** Ο Βαγγέλης Πέρπερας με τον Πύργο και την Ιωάννα Σκαναβή.

1. Γεωργία Τρομάρα, Μάριος Μπιλάλης, Λουκία Θωμοπούλου, Νίκος Ρέσκος 2. Ο Βαγγέλης Πέρπερας με τη Μαρία Παντελή Μέξα 3. Η νύφη με τον Θόδωρο Τζαμαλούκα 4. Ο γαμπρός με τη Μαρία Παυλοπούλου και Δημήτρη Σίσκα 5. Με τον χαμογελαστό Σωτήρη Μιχαλόπουλο 6. Η Βάσια, αδελφή της νύφης έκλειψε τις εντυπώσεις 7. Γκρο πλαν στην υπέροχη πλάτη του νυφικού 8. Με το ζεύγος Κώστα και Ζέτα Σπανού 9. Ο γαμπρός με τον George Athanas και τον Σπύρο Τραχάνη.

1. Κώστας Μητρόπουλος, Βαγγέλης και Μαρία Πέρπερα, Μάρω Ζήνα, Δημήτρης Παπαθωμάς 2. Γρηγόρης & Νάνου Μιχαλοπούλου 3. Θεόδωρος & Πετρούλα Πασχαλή 4. Κάτια Τρακαδά, Δημήτρης Κιούκης, Σάντυ Μαραντή, Γιώργης και Νίκη Μιχαλοπούλου 5. Μαρία, Λουκία και Γεωργία στην πίστα 6. Η πολύ όμορφη αδελφή της νύφης με τις φίλες της 7. Ο χορός κράτησε ως το πρωί....

Η ΣΚΥΤΑΛΗ ΤΟΥ INNER WHEEL ΣΕ ΠΑΤΡΙΝΑ ΧΕΡΙΑ

Σε εορταστική ατμόσφαιρα με φόντο την φοιταγμένη πισίνα του Porto Rio και με εντυπωσιακή ανταπόκριση κόσμου τελέστηκε η αλλαγή Ηγεσίας της 247 Περιφέρειας Ελλάδος του Διεθνούς Inner Wheel (αριθμεί 16 ομίλους σε 12 πόλεις). Νέα Διοικητής ανέλαβε η συμπολίτισσα Σίσσυ Αυγερινού-Λιούτα του ομίλου Πατρών-Βορρά-Ρίου, η οποία εξελέγη ομόφωνα από όλους τους ομίλους της Περιφέρειας. Μάλιστα, με σύνθημα «Κοίταξε Μπροστά. Στόχευε Ψηλά» κάλεσε όλες τις γυναικείες οργανώσεις της πόλης να συσπειρωθούν και να εργαστούν εθελοντικά για τον συνάνθρωπο.

Η κ. Αυγερινού παρέλαβε τη σκυτάλη από την Ροδίτισσα Φαίδρα Σπανού ενώ παρέστησαν μεταξύ άλλων, ο διοικητής του Ρόταρυ Νοτ. Ελλάδος Νίκος Μακρυγιάννης και ο εκπρόσωπος του διοικητή του Ρόταρυ Βορ. Ελλάδος Βασίλης Ιατρόπουλος.

1. Σίσσυ Αυγερινού, Μαρία Ασημακοπούλου. **2.** Ντορίνα Μπογονικολού, Ασπασία Ρηγοπούλου, Μαρία Ορδίτη, Νομική Ταβλά. **3.** Σοφία Πουλή, Αθηνά Χριστοπούλου, Αγγελική Κατσάρκη, Αγαθή Τζαβάρα. **4.** Ελσα Παξινού, Ρούλα Ψαρού, Πίπη Ντούμα. **5.** Πολλές γνωστές παρουσίες της πόλης βρέθηκαν στο Porto Rio για να συγχαρούν την Σίσσυ Αυγερινού-Λιούτα. **6.** Βίβιαν Σαμούρη, Γεράσιμος Φεσιάν. **7.** Σίσσυ Αυγερινού, Νίκος Μακρυγιάννης. **8.** Εφη Αυγερινού, Ρένα Λέμπι. **9.** Η νέα διοικήτρια με όλο το νέο συμβούλιο κυριών.

ΚΟΥΦΕΤΑ ΣΤΟ ΛΑΖΑΡΕΤΟ

Στο πανέμορφο νησάκι Λαζαρέτο, στο Βαθύ της Ιθάκης χόρεψαν τον Ησαΐα ο πολιτικός μηχανικός και διαχειριστής της εταιρίας Εμπλεκτον Βασίλης Μπαρδάκης και η αγαπημένη του Γκέλυ Παντελή, επίσης πολιτικός μηχανικός και δημοτική σύμβουλος Ερυμάνθου, που δραστηριοποιείται όμως στην ομώνυμη οικογενειακή επιχείρηση τυροκομικών. Κουμπάροι ήταν η διαιτολόγος Ηρα Κόικα και ο δικηγόρος Κώστας Κανελλάκης.

Η νύφη φορούσε ένα αέρινο νυφικό Προπονίας σε αρχαιοελληνικό ύφος και στο ντεκόρ που επιμελήθηκε ο Φώτης Στεργίου κυριαρχούσαν οι λεβάντες. Το δείπνο με ντόπιο κέτερινγκ έγινε για πρώτη φορά στο Λαζαρέτο ενώ ο χορός κράτησε ως τις πρωινές ώρες.

1,2,9 Το ζευγάρι με φόντο το Βαθύ, το ναό στο νησάκι και το ξενοδοχείο Perantzada. **3.** Οι γονείς των νεογνών, Γιώργος και Ξένη Μπαρδάκη, Χριστίνα και Κώστας Παντελής. **4.** Με τον πρώην δήμαρχο Παίων, Κώστα Ασημακόπουλο και τη σύζυγό του. **5.** Με τον δήμαρχο Αγρινίου Παύλο Μοσχολιό και την γυναίκα του Νέλλυ. **6.** Η νύφη με τον ξάδερφο και συντάιρό της Θάνο Παντελή. **7.** Γιώργος Ρόδης, Στάθης Σίδερης, Κώστας Κανελλάκης, Γιάννης Μπαρδάκης, Αριστοτέλης Γούσης και Μιχάλης Ρέλλος πλαισιώνουν τον γαμπρό πριν το μυστήριο. **8.** Με τους Νίκο Νικολόπουλο και Αναστασία Μανωλοπούλου.

1. Οι νεόνυμφοι με τους φίλους τους Πωλίνα Παπαζώη, Αντώνη Κολλιόπουλο, Ανδρέα Παπαζώη, Κώστα Μασσαρά, Λαμπρινή Τζίμα, Δημήτρη Αναστασόπουλο, Ελπη Μασσαρά, Πανταζή Πανταζόπουλο, Αλεξάνδρα Σπυροπούλου. **2.** Νίκος Καλογήρου, Σωτήρης Μακρής, Πέπη Πολίτη, Γιώργος και Ειρήνη Ανδρικοπούλου, Γιάννης Βουσβούκης, Γιάννης Κατωπόδης, Ζωή Παπαθανασίου, Ακριβή Χάραρη. **3.** Κατερίνα και Μαρία Αποστολοπούλου, Εβίτα Λαγγουρέτου, Λεωνίδας και Βασιλική Κωνσταντόπουλου, Βασιλική Παπαρώδη, Έφη Ροδοπούλου, Γιώργος Παπαρώδης, Γιώργος Ρόδης, Νίκος Λαγγουρέτος. **4.** Ο Αλέξανδρος Μπινιέρης με το ζευγάρι. **5.** Δημήτρης Σίσκας, Κατερίνα Γιαννούτσου, Λένα Γκούρλια, Πέτρος Μασχολιάς, Γιώργος Λυκίδης, Στάθης Σίδερης, Αριστοτέλης Γούσης, Μιχάλης Ρέλλος.

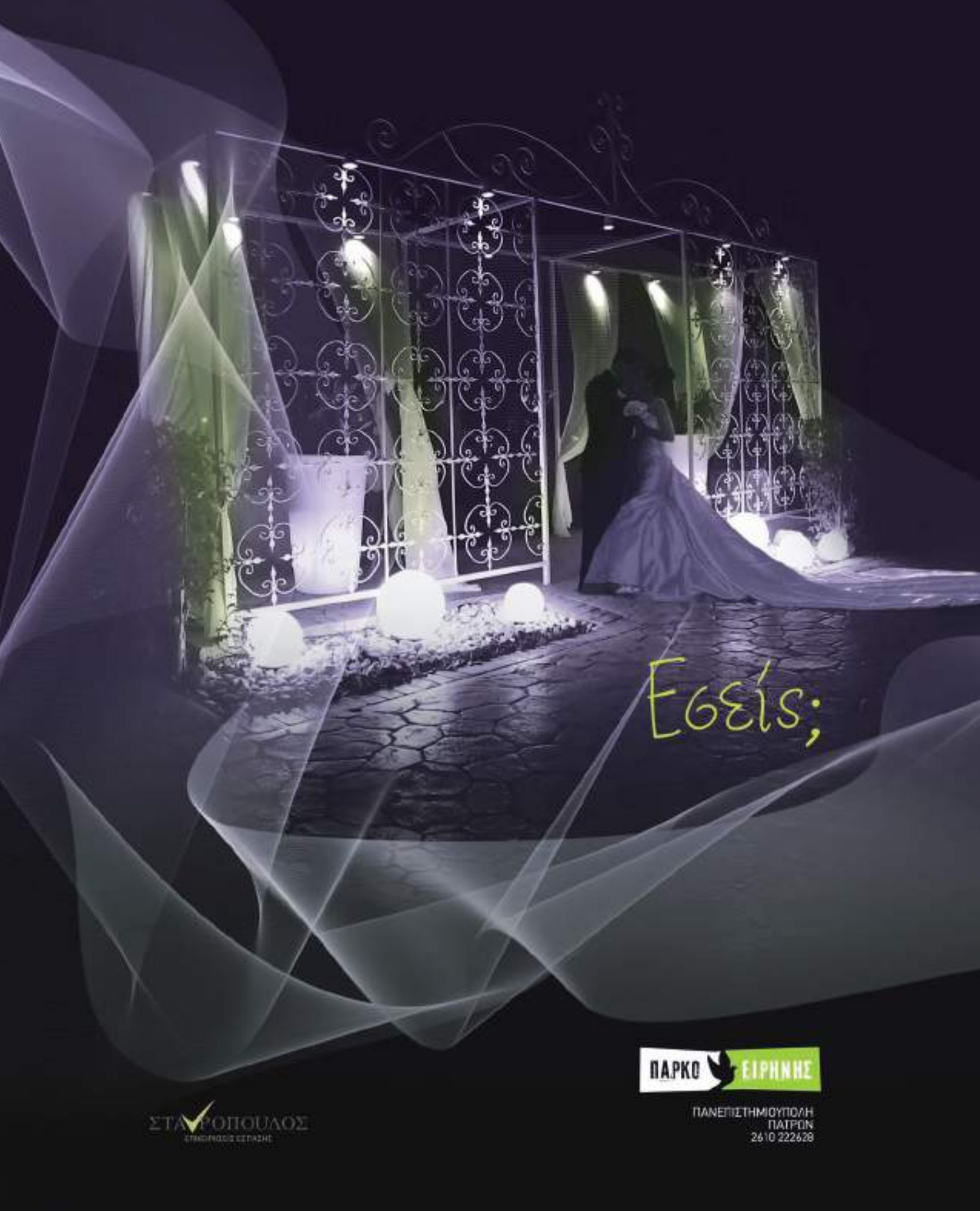

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΉΣΙΑΣ ΣΤΟ ΚΑΡΠΙΕΝΗΣΙ

Στο γραφικό και καταπράσινο Παλιό Μικρό Χωριό Ευρυτανίας, κοντά στο Καρπιενήσι, τελέστηκε ο γάμος του συντάκτη του αθλητικού τμήματος της «Π» Κωνσταντίνου Λαμπρόπουλου και της αγαπημένης του Μαρίας Αρβανίτη, συν αδελφού και φοιτήτριας στο τμήμα Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Πατρών. Το ζευγάρι χόρεψε τον Ησαία στον Ιερό Ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος με κουμπάρους τον δικηγόρο Κώστα Σκουζέ και το μέλος της ΝΕΠ Αθηνά Ζέρβα ενώ το μυστήριο τέλεσε ο ηγούμενος της ιεράς Μονής Προυσού πατέρας Χρυσόστομος. Η νύφη έφτασε στην εκκλησία πλαισιωμένη από παραδοσιακά βιολιά φορώντας ένα ρομαντικό σιράπιλες νυφικό Προπονίας από την Άννα Μιχαλάκου ενώ το ανάλαφρο χιόνισμά της είχε φροντίσει η Ιωάννα Αρωνιάδα. Ανάμεσα σε συγγενείς και φίλους κάτω από τα έλατα βρέθηκαν βέβαια πολλοί άνθρωποι της «Π», που γνώριαν γαμήλια έθιμα της περιοχής όπως την «κουλούρα» και το «μήλο της έριδας». Μετά το μυστήριο ακολούθησε γλέντι στο εστιατόριο «Παράδεισος», όπου τα φημισμένα ψητά και το γλυκό καρυδάτο της Ευρυτανίας τιμήθηκαν δεόντως. Τις οργανωτικές λεπτομέρειες επιμελήθηκαν οι μαμάδες του ζεύγους Σοφία Αρβανίτη-Ραιτογιάννη και Άννα Σούτη

ΦΩΤΟ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ-ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

1. Το ζευγάρι κόβει την γαμήλια τούρτα 2. Το έθιμο με την κουλούρα που σπάει στο κεφάλι της νύφης και τα κομμάτια της ρίχνονται στους καλεσμένους 3. Ο γαμπρός φθάνει στην εκκλησία με την μητέρα του 4. Αναμνηστικό στιγμιότυπο μετά το γάμο για τους νεόνυμφους και τις οικογένειές τους 5. Χορός με τους κουμπάρους, Μάρια Αρβανίτη-Κώστας Σκουζέ, Κώστας Λαμπρόπουλος-Αθηνά Ζέρβα 6. Η νύφη με την φίλη της Βάσση Γεωργοπούλου 7. Ζεϊμπέκικο για Βαγγέλη Ραιτογιάννη και Σάββα Παραστατίδη, χειροκρότημα από Χρήστο Μάνθο 8. Ο γαμπρός με την ομάδα της «Π» Από αριστερά Γιάννης Ανδρουτσόπουλος, Χρήστος Μάνθος, Νίκος Πολάτος, Βαγγέλης Πολίτης, Κώστας Κλαμπανιστής, Κώστας Θεοδωρόπουλος, Βαγγέλης Γερογιάννης, Τάκης Αντωνόπουλος, Δημήτρης Πολίτης, Δημήτρης Σαρρής, Χρήστος Βεργαελάκης 9. Ο γαμπρός έφτασε στην εκκλησία με «Χάμερ» 10. Το μπλουζ του ζευγαριού με το τραγούδι της Τάμτα «Ό,τι είχα ονειρευτεί» 11. Η άφιξη της νύφης με γονείς και αδέρφια υπό τους ήχους βιολιών.

ΕΓΓΕΙΣ;

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΚΑΛΕΣΜΑΤΑ

Δειλά ξεδιπλώθηκε το καλλιτεχνικό τοπίο τις φθινοπωρινές μέρες, μετά τις απανωτές καλοκαιρινές εκδηλώσεις. Πάντως η ανταπόκριση στην «προχωρημένη» παράσταση καθημερινών ιστοριών «Το φιλί ανάποδα» του Τηλέμαχου Τσαρδάκα στο θέατρο Act της Γεροκωστοπούλου αλλά και οι ενθουσιώδεις εντυπώσεις από τη συναυλία «όπερ Α εγένετο» με δημοφιλείς άριες στο Δημοτικό θέατρο Απόλλων σε σκηνοθεσία της Παρινής Τόνιας Αβδελοπούλου μας έκαναν να αισιοδοξούμε...

1. Συνωστισμός στην είσοδο του Act το βράδυ της πρεμιέρας. **2.** Τζίνα Τσαρδάκα και Τούλα Μανιάκη. **3.** Γιάννης Βόγλης, Χριστίνα Κόκοτα. **4.** Ευχάριστη έκπληξη η νέα δουλειά του Τηλέμαχου Τσαρδάκα και της παρέας του. **5.** Το ζεύγος Δημήτρη και Εφης Κατσακοπούλου με την Μαριλένα Δημαρά. **6.** Το ζεύγος Κώστα Χριστόπουλου με τους Αλέξη Σκαρμέα και Χρήστο Πατούχα. **7.** Ο βαρύτονος Νίκος Καραγιάννης με την σκηνοθέτιδα Τόνια Αβδελοπούλου. **8.** Λυρικό ρεπερτόριο για τους Σπύρο και Νανά Δούκα. **9.** Όλγα Δίπλα, Τόνια Αβδελοπούλου.

ΚΡΙΕ, Ενώ το σύμπαν βουρλίζεται κι ο κόσμος καίγεται, εσύ έχεις ένα λόγο για να χαρείς τούτο το μήνα, που μέχρι κι ο Βενιζέλος σου είπε ότι θα γίνει της κολάσεως. Με ενεργοποιημένο τον 9ο οίκο σου, παρόλο που τ' ανώτερα νοήματα και η φιλοσοφία της ζωής αποτελούν για σένα αέρα κοπανιστό, γιατί κατά βάθος είσαι πρακτικός άνθρωπος, αυτός ο μήνας θα σε γεμίσει αισιοδοξία και θα σε βοηθήσει να βρεις πέρα από την μαυρίλα των καιρών, λόγους και τρόπους για να περάσεις όμορφα. Στο τέλος του μήνα, η Νέα Σελήνη στις πρώτες μοίρες του Τοξότη σε τρίγωνο με τον Ουρανό, που βρίσκεται πάνω σου, διευκολύνει ένα ξέσπασμα, ένα απρόοπτο μπαμ, μια αλλαγή, ένα ξεκίνημα, ένα τελείωμα, που δεν το περιμένεις.

ΤΑΥΡΕ, Ο Νοέμβριος με την πανσέληνό του στις 10 του μηνός, έρχεται να σου θυμίσει ότι απέναντί σου υπάρχει ένας Άλλος, υπάρχει ο Άλλος. Υπάρχει ο συνεργάτης σου, ο φίλος σου, ο σύντροφός σου, ο/η σύζυγός σου. Υπάρχει μήπως κανένα θέμα που δεν έχετε καν αρχίσει να συζητάτε, παρόλο που το θέμα αυτό είναι φλέγον, ζέον ή καλύτερα, τσουρουφλίζουν? Για ξεκαθάρισέ το. Τέλος, με τον Άρη στον 5ο σου οίκο μέχρι τις 12 του μήνα, η libido σου θα συνεχίσει το limit up της, αλλά η Αφροδίτη στον 8ο οίκο σου θα σου υπενθυμίζει την ανάγκη σου, πέρα από σαρκικό πάθος, να νιώσεις ένα βαθύ συναίσθημα, σαν αυτό τα παραμυθένια, τα μελιτάλακτα, τα υπερβατικά, που βλέπεις στα σινεμά.

ΔΙΔΥΜΕ, Ενώ ο Κρόνος συνεχίζει την διέλευσή του στον 5ο οίκο σου και θέλει να σε κάνει να πιστέψεις ότι η ζωή είναι δύσκολη και ότι ακόμα και στα παιχνίδια, διάολε, υπάρχουν κανόνες τους οποίους πρέπει να ακολουθείς, εσύ ως δίδυμος ξέρεις καλά, ότι πρώτον ο Κρόνος θα φύγει από αυτή τη ρηματοθήκη σε κανένα χρονάκι, αλλά κυρίως εσύ βλέπεις το ποτήρι μισογεμάτο κι έτσι ξέρεις ότι η ζωή, παρά τους κανόνες, δεν παύει να είναι ένα στέλειωτο παιχνίδι, οπότε συνεχίζεις να παίζεις. Η έκλειψη ηλίου στις 25 Νοεμβρίου, θα σου θυμίσει ότι το παιχνίδι αυτό το μήνα παίζεται με τον σύντροφο ή τον συνεργάτη σου.

ΚΑΡΚΙΝΕ, Το ξέρει ο κόσμος όλος ότι δεν φημίζεσαι για το σφιχτό και σφριγηλό σώμα σου, αλλά αυτό το μήνα, ενόψει και των Χριστουγέννων θα ξαναθυμηθείς το γυμναστήριό σου και τον διαιτολόγο σου. Για να το ράβουμε σιγά σιγά γιατί έχουμε και κρίση! Φρόντισε να γίνει σύντομο όμως, γιατί στις 24 Νοεμβρίου ο Ερμής θα γυρίσει ανάδρομος στον 6ο οίκο σου και τα σχέδιά σου για σωματάρα θα αναβάλλονται στη θέα κάθε γλυκαντικής ύλης. Επαγγελματικά, τον Νοέμβριο θα σε φάει η δουλειά. Ερωτικά, να ετοιμάζεσαι για έναν ενδιαφέροντα χειμώνα.

ΛΕΟΝΤΑ, Η είσοδος του Άρη στον 2ο οίκο σου, σηματοδοτεί μία μακρά περίοδο έντονης οικονομικής δραστηριότητας. Προσπαθώ να το πω κομψά αυτό που θα σου συμβεί τους επομένους μήνες, φίλε λέοντα, διότι ο Άρης στον τομέα των οικονομικών σου, σε τούτους τους καλεπούς καιρούς, δε νομίζω ότι θα σε βοηθήσει να αποταμιεύσεις χρήματα ή ν' ακολουθήσεις μία συνετή οικονομική πολιτική. Ναι, θα μου πεις, δεν χρειαζόταν να διαβάσεις αυτήν την πρόβλεψη για να το μάθεις αυτό, γιατί η κρίση θερίζει τους πάντες, αλλά άκου ξανά τι σου λέω: ο Άρης, ο θεός του πολέμου, θα βρίσκεται στα οικονομικά σου και θέλει να πει αίμα για να φύγει.

ΠΑΡΘΕΝΕ, Πες αλεύρι! Ο Άρης σε γυρεύει. Αυτόν τον μήνα, έχεις επισκέψεις, Έρχεται ο Άρης σπίτι σου και θα τον φιλοξενήσεις μέχρι τον Ιούλιο. Είναι λίγο πρωτόγονος και εριστικός. Ντύσου, ξυρίσου, σήκωσε τα μανίκια. Όλα αυτά που σου λέω κάνε τα ένα προς ένα. Γιατί ο Άρης ανεβάξει τη libido. Και τι σημαίνει αυτό? Δεν θα σε χωράει ο τόπος. Οπότε ξεκίνα κανένα γυμναστήριο για να το εκμεταλλευτείς, γιατί σε βλέπω να καταναλώνεις όλη σου την ενέργεια στη δουλειά. Επίσης ντύσου, ξυρίσου είπα. Ο Άρης είναι πρωτόγονος. Άκουσ? Πρωτόγονος. Και ακούει τις σεξουαλικές του ορμές. Κι έχει πολλές. (Προς το παρόν, να ετοιμάζονται οι γεννημένοι τις πρώτες 7-8 μέρες)

ΖΥΓΕ, Τι να πεις κι εσύ, που μες την κρίση σου έχει τύχει κι αυτός ο Κρόνος, αυτή η στενότητα, αυτή η μιζέρια. Ξέχασε λίγο τούτο το κακό γι' αυτό το μήνα, γιατί ενεργοποιείται απ' την Αφροδίτη και τον Ερμή ο 3ος οίκος σου. Ενωσό, κανόνισε να πας κανένα χειμερινό ταξιδάκι πουθενά κοντά να ξεσκάσεις. Μόνο φρόντισε να είναι πριν τις 24 Νοεμβρίου, γιατί μετά θα είναι ο Ερμής ανάδρομος. Δεν θα γίνει τίποτα δηλαδή. Αλλά να, μπορεί να κανονίζεις με πλοίο και να πας με βάρκα. Επίσης, την αναβάθμιση στο κινητό κάνε την πριν τις 24.

ΣΚΟΡΠΙΕ, Η παρουσία της Αφροδίτης στον 2ο οίκο σου είναι το καλό νέο του μήνα, γιατί θα σου χαρίσει την εύνοια της οικονομιάς (Ε, ναι για ψιχούλα μιλάμε. Αφού έχουμε κρίση). Αλλά, από τις 24 και μετά, ο ανάδρομος Ερμής μπορεί να σου φέρει καθυστερήσεις στα οικονομικά. Ή μπορεί να σου φέρει κάτι που καθυστέρησε. Επίσης, μέσα σου σείεται η γης και δεν το λες και πουθενά. Όταν λέω μέσα σου, εννοώ πολύ βαθιά. Υποσυνειδητά ίσως. Για τον Κρόνο στον 12ο μιλάμε. Υπομονή. Μέχρι να φύγει, θα έχεις αυτο-ψυχαναλυθεί. Ή θα έχεις σαλ-

τάρει. Α, και μην ξεχάσω: η Πανσέληνος στις 10 του μηνός, σε ταρακουνάει απ' τη θέση σου. Πάρε μερικές αποφάσεις στα ερωτικά σου. Τελειώνει με καταστάσεις που βλέπεις ότι δεν τραβάνε. Θα νιώσεις ανακουφισμένος.

ΤΟΞΟΤΗ, Αν διάβασες τα προηγούμενα ζώδια, κατάλαβες ήδη ότι αυτόν τον μήνα έχεις στο ζώδιό σου Ερμή και Αφροδίτη. Σχετικά καλά νέα και εν περιλήψει τα εξής: λάμπεις και εντυπωσιάζεις με την επικοινωνιακή σου δεινότητα, όπως πάντα άλλωστε. Πάμε παρακάτω. Ο Άρης, παίρνει θέση τετραγώνου την Παρθένο και μάλιστα στα επαγγελματικά σου. Ετοιμάσου για έναν επαγγελματικό χειμώνα, σκέτο πεδίο μάχης! Θα πέσουν κορμιά. (Ν' ακούς το: «Τα κορμιά και τα μακαίρια» δις ημερησίως).

ΑΙΓΟΚΕΡΕ, Το ξέρω. Μην μου λες. Αχ και βαχ θα μου πεις. Το ν' ανήκεις στα παρορμητικά ζώδια αυτή την εποχή, με Πλούτωνα, Ουρανό και Κρόνο σε θέσεις μάχης, ισοδυναμεί με το να υπηρετείς στα ΟΥΚ. Ας πούμε κάτι άλλο λοιπόν: Ο Άρης από τον 9ο οίκο σου, στον οποίο θα κατοικοεδρεύει όλο το χειμώνα, θα σου δώσει απίστευτη ενέργεια για σπουδές και ταξίδια. Μέχρι το καλοκαίρι μπορείς να υπερβείς εαυτόν σε αντοχή. Γι' αυτό επένδυσε στο μυαλό σου! Εξελίξου τώρα! Αυτό σου λέει ο Άρης. Αυτόν τον μήνα βέβαια, το παρασκήνιο της ζωής σου θα είναι μεγάλο. Κρύβεις μία σχέση ή σου την κρύβουν? Θάβεις άλλους ή σε θάβουν? Ίδου η απορία.

ΥΔΡΟΧΟΕ, Κοινωνικά δραστήριος και περιτριγυριζόμενος από φίλους. Έτσι χαρακτηρίζεις στους αστρολογικούς κύκλους. Ε, λοιπόν αυτόν τον μήνα, το θέμα αυτό, δηλαδή ο φιλικός και κοινωνικός σου περίγυρος, βρίσκεται στο επίκεντρο. Αυτόν τον μήνα, θα έχεις τους φίλους δίπλα σου, να σε στηρίζουν. Μόνο πρόσχε, διότι γύρω στις τελευταίες ημέρες του μήνα, ίσως παρεξηγηθείς με μερικούς. Η ηλιακή έκλειψη στις 25 Νοεμβρίου θα σου δώσει την αφορμή που αναζητάς, για να επεκταθείς στον κοινωνικό σου κύκλο. Σε βλέπω να φιγουράρεις σε φωτογραφίες από ούκ ολίγα events.

ΨΑΡΑΚΙΑ, Φώτα, κάμερες, πάμε! Με ενεργοποιημένο τον 10ο οίκο σου, βγαίνεις στη σκηνή και σολάρεις. Σε ποια σκηνή δεν ξέρω, εσύ θα μας πεις. Είναι το γραφείο σου, είναι το πανεπιστήμιό σου, είναι ο φιλικός σου κύκλος? Α, και να μην ξεχάσουμε: ο Άρης όλο το χειμώνα θα τη βγάλει απέναντί σου. Αν πιστεύεις ότι όλοι έχουν γίνει νευρικοί και τσακώνονται μαζί σου, σκέψου το και μία δέυτερη. Δεν γίνεται να το έπαθαν όλοι, ταυτόχρονα! Αλλού είναι το πρόβλημα... Ε, να εσύ.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ:

* Διαβάζουμε τον ωροσκόπο μας, μόνο αν η μαμά μας είναι σίγουρη για την ώρα. Αλλιώς, είναι καλύτερα να το αφήνουμε. * Ο Ερμής τίθεται σε ανάδρομη πορεία από τις 24/11, αλλά στην πράξη, αρχίζει τις τζιτζιάντζουλες 2-3 μέρες πριν. * Η Πανσέληνος και η νέα σελήνη, συμβαίνουν κάθε μήνα. Μην τρομάζεις και μην περιμένεις ότι θα γκρεμιστεί κι ο κόσμος. Είναι φυσικά φαινόμενα, με συχνότητα, περίπου, ανά 29 μέρες.

Καλό μας «TRIP» (και καλό σου ταξίδι Φρέντυ Κάρामποτ, πρωτομάστορα του ελληνικού graphic design.)
[1962, E.O.T., "BROCHURE-PATRAS"]

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΟΓΙΑ ► Αν ξεκινάτε ανάποδα, στην πίσω σελίδα έχει ζωδια. Αν πάλι όχι, πάλι εκεί είναι... ► Ζητούμε ταπεινά συγνώμη για ορθογραφικά κλπ. Συνδυασμός παραγόντων (μικρή διαδικαστική αβλεψία και αστοχία software) μας εξανάγκασε σε διορθώσεις δια χειρός (και ιδίοις όμμασι). Δε θα επανληφθεί. ...Τόσο πολύ τουλάχιστον. ► Κρίθηκε ορθότερον να μη συστηθούν οι συνεργάτες πριν τους ανακαλύψετε. Επιφυλασσόμεθα. ► Ευχαριστούμε το Δημήτρη Αβραμίδη που μας γλύτωσε από τον κόπο να δώσουμε το στίγμα του Trip. Μας κάλυψε πλήρως. Δια ...τηλεπάθειας κιόλας! ► Ευχαριστούμε επίσης, το Γιάννη και το Νίκο από τη WEWORK για τα φώτα και τα χρώματά τους σε εξώφυλλο και γενικά. ► Τη στιγμή που γράφονταν αυτές οι γραμμές (28/10/2011, 05:09), παραδόξως ακουγόταν από ένα τυχαίο web-radio, το «The end» των Doors. Δεν κάνουμε πλάκα. ► Τα πρώτα τεύχη είναι πάντα λίγο αποπρονατολισμένα και «αροντάριστα»... Επ' αυτού, οι μηχανολόγοι που σχεδιάζουν γραμμές παραγωγής, λένε ότι, καλύτερη διαδικασία είναι πάντα... η επόμενη! Ραντεβού με Σινάτρα, το Δεκέμβρη. **T**

σημασία στη λεπτομέρεια

Το ξενοδοχείο Kallirroë βρίσκεται στην είσοδο της πόλης των Πατρών, δίπλα στο Πανεπιστήμιο και το Περιφερειακό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ρίου. Το 2007 ανακαινίστηκε πλήρως, με στόχο να συνεχίσει να παρέχει σύγχρονες ανέσεις και υψηλού επιπέδου υπηρεσίες φιλοξενίας στους πελάτες του. Το ξενοδοχείο διαθέτει 34 δωμάτια με συνολική δυναμικότητα 70 κλινών. Λειτουργικά δωμάτια με σύγχρονη αισθητική, κερδίζουν αμέσως την αποδοχή των πελατών. Τα ανακαινισμένα δωμάτια, διαθέτουν όλες τις σύγχρονες ανέσεις, καθιστώντας το Kallirroë άριστη επιλογή για διαμονή στην πόλη των Πατρών, τόσο εμπορικών και επιχειρησιακών επισκεπτών, όσο και οικογενειών.

kallirroë
★ ★ ★ HOTEL ★ ★ ★

ΛΟΥΞΑΡΕΙΣ PRO?

**ΠΙΕΣ LOUX COLA...
ΚΑΙ ΚΑΨΕ ΤΗΝ ΚΟΝΣΟΛΑ**

www.loux.gr/pes2012

Βρες τον κωδικό στο καπάκι, στείλε sms
ΛΟΥΞ (κωδ) ΚΩΔΙΚΟΣ (κωδ) ΕΠΙΘΕΤΟ (κωδ) ΟΝΟΜΑ
χρέωση 0,23€ (+ΦΠΑ 23%) στο 19599 και κέρδισε:

5 κονσόλες
PS3
4 iPad

10 GPS
1-10'
500 επίσημα t-shirt
PES 2012

150 παιχνίδια
PES 2012

1 ταξίδι 2 στόρνιν
για τον τελικό του
CHAMPIONS LEAGUE

Official Licensed Product